[illegible]

اللّٰه نور السمٰوٰت والارض مثل نوره كمشكوٰة

[illegible]

مشکوٰۃ الانوار

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

حمدی بی پایان [illegible] بخشنده وجود و حیات بی انتها و سپاس چون رحمتهای مفیض جمیع خیرات
و کمالات بیرون از حد و احصا سزاوار معبود بی نیاز و خالق بنده نواز است که بلطف کامل و
احسان شامل نخل [illegible] این تیره‌ستان خاکی نژاد و فرومایگان نیستی بنیاد را از خاک مذلت برگرفته
بسجده آستان [illegible] تا ارک سلیمان را بعرش رفعت رسانید و لغبار درگاه مفیض الانوارش
جبین مخلصان اصطلاع شوارق انوار سیماهم فی وجوههم گردانید و دریوزه گران سرا امکان را
راه عرض نیاز و حاجت داده بر بساط قرب لقا نشانید و خوان الوان نعمتهای روحانی برای عارفان
اسرار ربانی در کتاب مستطاب خود گسترانید و صلوات نامیات و تحیات زاکیات بر مرقد مطهر
و ضریح منور رفیع القدری باد که هیچ مرغ روحی از بیابان عدم بسوی آشیان بدن بدون
شفاعت او پرواز نکرده و رشته هیچ مخلوقی از دروازه نیستی بی پروانه رخصت او پا به معموره
هستی نگذاشته فرش خاک و سقف افلاک خانه ایست که برای منزلگاه ملازمانش ساخته‌اند
و از سطح زمین تا عرش برین میدان تنگیست که برای جولانگاه یکرانش پرداخته‌اند

سید المرسلین و فخر العالمین و شفیع المذنبین و رحمة الله علی الاولین و الآخرین محمد بن عبد الله خاتم النبیین و درود متواتر الورود
بر آل اطهار و اهلبیت اخیار او که نور تولای ایشان قنادیل لماعی محبان روشنی بخش زمین و آسمان گردیده و از
شعشعه خورشید محبت ایشان صبح صادق یقین و ایمان از جبین شیعیان دمیده خصوصا سید اوصیای
اولین و امام اتقیا و فریادرس روز جزا و محرم سرادق لو کشف الغطاء باب مدینه علم و لنگر سفینه
حلم اعنی ولی الله المرتضی و سیف الله المنتضی امیر المؤمنین و یعسوب المسلمین اسد الله الغالب و شهاب الله الثاقب سید
الوصیین علی ابن ابی طالب صلوات الله علیهم اجمعین و لعنة الله علی اعدائهم ابد الابدین اما بعد چنین گوید فقیر خاکسار
و ذره بیمقدار محمد باقر بن محمد تقی حشرهما الله تعالی مع الائمة الابرار که چون بدلالت آیات
بینات و هدایات و روایات واضح الدلالات چنین معلوم گردید که نماز و تلاوت قران و دعا اعظم
عبادات بدنیه اند و چون شرائط و آداب و اسرار نماز در رساله ترجمة الصلوة بیان شد چنین بخاطر
فاتر رسید که رساله در بیان فضیلت قرآن مجید و فضائل سوره کریمه آن که از طریق اهلبیت صلوات الله
علیهم منقول است گردیده باشد و شرائط و آداب تلاوت و فضیلت دعا و شرائط و آداب و وظائف
قلبیه و بعضی از اسرار آن و ذکر فضیلت بعضی از اذکار ضروریه و ادعیه و تعقیبات مختصره که باسانید
معتبره منقول گردیده نوشته شود و بحمد الله بسعادت تائیدات ربانی و تقویت توفیقات سبحانی
باتمام رسید مامول از الطاف فیاض منت و وهاب بی منت آنکه کافه مؤمنان را ازین رساله
بهره مند منتفع گردانند و بهره از ثواب ایشان باین مجرم تبه کار برسانند و چون بعد از غروب خورشید
رسالت در افق عالم بقا و انتفاء اقمار امامت در سحاب ظلم اهل جفا تا هنگام ظهور تباشیر صبح
سعادت نشان دولت سلاطین صفویه انار الله برهانهم بسبب استیلای ائمه ضلال و سلاطین
خسران مآل اهل حق که فرقه ناجیه اثنا عشریه اند از اظهار مراسم دین و اعلای معالم شریعت سید المرسلین و
ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین عاجز بودند و پیوسته در پرده خفا و لباس تقیه

حق را اظهار نمینمودند و اکنون از برکات این دولت ابد قرین بحمد الله سالهاست که کافهٔ شیعیان
در مهد امن و امان غنوده علمای ملت بیضا در نشر علوم اهلبیت رسالت و قلع مبانی بدعت و ضلالت مساعی
جمیله بتقدیم میرسانند لیکن دعای خلود دولت این دودمان ابد توامان بر کافهٔ شیعیان متحتم و شکر نعمت
ایشان بر ذمهٔ عامهٔ مومنان واجب و لازم است علی الخصوص بادشاه حق آگاه والاجاه دین پناه
ملایک سپاه گردون بارگاه مهبط تجلیات ربانی و مورد فیوض سبحانی محیی مراسم ملت موسس اساس دین
و دولت رونق افزای شرع مبین دلنواز دوستان مکنت قرین خجسته خلاقی که پیوسته خلوت زاویه نشینان مصباح
دعایش روشنست و مجالس المتشرعان از ریاحین ثنایش گلشنست حدیقهٔ دلگشایش دل اصحاب فضل
و عرفان و مسکن دلگشایش سینهٔ حق شناسان و خداپرستان چمن تربیتش بساتین شریعت غرا خرم
و سیراب و از رشحات سحاب مکرمتش حدائق ملت بیضا سبز و شاداب فرع شجرهٔ طیبهٔ رسالت و غصن
دوحهٔ کریمهٔ امامت و خلافت اعنی السلطان الاعظم والخاقان الافخم الاکرم مروج مذهب آبائه الائمة الطاهرین
حامی حوزة الاسلام والمسلمین محیی رمیم الدنیا مظهر کلمات الله العلیا سلطان السلاطین فخر الآفاق ملاذ الخواقین
بالاستحقاق السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان بن الخاقان السلطان سلیمان خان
الموسوی الصفوی بهادر خان خلد الله ظلال جلاله و افضاله و رأفته و معدلته علی مفارق اهل الایمان
که بجاه و شباهت صورت و معنی از سلاطین جهان ممتاز است و باطاعت فرمان ان الله یامر بالعدل
والاحسان سرافراز و پیوسته عنان عزم همایونش بجانب احیای مراسم دین و ملت و ترویج
حقائق احکام شریعت مصروف و معطوفست لهذا این تحفهٔ محقر را بدعای مجلس سامی آن علی حضرت گردانید
و این رسالهٔ فرومایه را بعز عرض رسانید اگر بمطالع طبع منیر و مقبول ضمیر کیمیا تأثیر گردد از مراحم
شاهانه و عواطف خسروانه خواهد بود امید که از برکات توجهات ظل الهی مشهور اصقاع و مقبول
اطباع گردیده ثوابش بروزگار فرخنده آثار عاید گردد انه علی کل شیء قدیر و این رساله

مشتمل است بر سه تنویر و لهذا مسمی گردید به مشکات الانوار تنویر اول در بیان فضیلت قرآن
و حامل آن و بعضی از فضائل آیات و سورها است و این مشتمل است بر چند کوکب کوکب اول در فضیلت
قرآنست و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که ملتبس و مشتبه شود بر شما فتنها مانند پارهای
شب تار پس بر شما باد بقرآن بدرستیکه قرآن شفاعت کننده ایست که شفاعتش را قبول میکنند و با هر کس
مجادله نماید و حجت بر او تمام کند تصدیقش مینمایند و هر که آنرا پیشوای خود گرداند او را به بهشت میبرد
و هر که آنرا پشت سر اندازد و بآن عمل ننماید او را بسوی جهنم میراند و رهنمائیست که بهترین راهها دلالت
میکند و کتابیست که در آن تفصیل و بیان جمیع احکام هست آنرا ظاهریست و باطنیست ظاهرش احکام
الهیست و باطنش علوم نامتناهی ظاهرش خوش آینده و باطنش عمیق است آنرا نجوم و کواکب
هست که بر احکام الهی دلیلند و بر آن نجوم نجوم دیگر هست که مردم را بآن احکام میرسانند یعنی
ائمه معصومین صلوات الله علیهم که علم قرآن نزد ایشانست عجائب قرآن را احصا نمیتوان نمود و
غرائب آن هرگز کهنه نمیشود و در آن چراغهای هدایت افروخته است و انوار حکمت از آن ظاهر است و
راهنماست بسوی آمرزش گناهان کسی را که از آن بیابد اوصاف آمرزش را پس باید که هر کس
دیده خود را در قرآن بجولان در آورد و دیده دل خود را برای مطالعه انوار آن بگشاید
تا از هلاک نجات یابد و از ورطهای ضلالت خلاص شود بدرستیکه تفکر نمودن موجب زندگانی دلهای
بیناست و در تاریکیهای جهالت نور گیرندهاست پس نیکو خود را خلاص کنید و در فتنها خود را
مگذارید و در حدیث دیگر فرموده که قرآن هادیست در ضلالت و بیان کننده است در کوری جهالت
و دست گیرنده است در لغزشها و نور است در ظلمتها و ظاهر کننده حدثهاست و نگاهدارنده است
از مهالک و در گمراهی راهنماست و بیان کننده فتنهاست و رساننده است از دنیا بآخرت
و کمال دین شما در قرآنست و هیچکس از آن عدول ننمود مگر بسوی آتش و حضرت صادق

فرمود که خداوند عزیز جبار کتاب خود را بسوی شما فرستاده است راستگو نیست که بوعدهای خود
وفا نماید مشتمل است بر احوال و اخبار شما گذشته‌ها و اخبار آینده‌ها و اخبار آسمان و زمین اگر آن کسی که
علمش را می‌داند شما را خبر میدهد بآنچه در قرآنست از اخبار عجیبه و علوم بی انتها تعجب خواهید کرد
باسانید معتبره از حضرت رسول صلعم منقولست که فرمود که از میان شما میروم و دو چیز عظیم در میان شما
میگذارم یکی کتاب خدا که ریسمانیست آویخته از آسمان بزمین و دیگری عترت اهلبیت من پس ببینید که با ایشان
چگونه سلوک خواهید کرد و حرمت ایشان را چون خواهید داشت کوکب دوم در بیان فضیلت
حامل قرآنست بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که دیوانها که در قیامت حساب میکنند
سه دیوانست دیوان نعمتها و دیوان حسنات و دیوان گناهان پس چون دیوان نعمت و دیوان
حسنات را برابر کنند نعمتها تمام حسنات را فرا گیرد و دیوان گناهان باقی میماند پس فرزند آدم را طلبند
که گناهانش را حساب کنند در این حال قرآن به بهترین صورتها بیاید و در پیش آنمرد روان شود و گوید
خداوندا منم قرآن و این بنده مومن تست که خود را بتعب می انداخت بتلاوت من و دور و دراز می‌نمود شبها
مرا بترتیل میخواند و چون مرا در تهجد میخواند آب از دیده‌اش جاری میشد خداوندا او را راضی کن
چنانچه مرا راضی کرد پس خداوند عزیز جبار فرماید که ای بنده من دست راست را بگشا پس پر کند
خدا تعالی آنرا از رضا و خشنودی خود و دست چپش را پر کند از رحمت خود پس باو گوید که
اینک بهشت از برای تو مباح است قرآن بخوان و بالا رو پس هر یک آیه که بخواند یک درجه بالا رود
و در حدیث دیگر فرمود که حقتعالی بقرآن خطاب فرماید که بعزت و جلال خودم سوگند که امروز
گرامی دارم هرکه ترا گرامی داشته و خوار کنم هرکه ترا خوار کرده و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله منقولست که فرمود که قرآن را یاد گیرید بدرستیکه قرآن در قیامت می‌آید نزد حامل خود
بصورت جوان بسیار خوش رو و میگوید که منم آن قرآنیکه بسبب من شبها بیدار می‌بودی

و روزها بسبب روزه خود را تشنه میداشتی و بسبب کثرت تلاوت من دهانت خشک میشد و آب دیده ات
جاری میشد امروز با توام هرجا که میروی و هر که تجارتی کرده امروز از پی تجارت خود میرود و من امروز از پی
تجارت جمیع تاجرانم برای تو بشارت باد ترا که بزودی کرامت الهی بتو میرسد پس تاجی از نور بر
سرش میگذارند و نامهٔ امان از عذاب را بدست راستش میدهند و نامه مخلد بودن در بهشت را بدست
چپش میدهند و دو حله برو می پوشانند و باو میگویند که قرآن بخوان و بالا برو و بعدد هر آیه بدرجه بالا
میرود و بپدر و مادرش اگر مومن باشند دو حله می پوشانند و میگویند بایشان که این برای آنست که
بفرزند خود تعلیم قرآن کرده اید و حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیه فرمود که بر شما باد بقرآن بدرستیکه
حق تعالی بهشت را یک خشت از طلا و یک خشت از نقره خلق فرمود و بجای گل مشک خوشبو و بعوض خاک
زعفران و بجای سنگریزه مروارید در آن مقرر گردانید و درجات آنرا بعدد آیات قرآن گردانید
پس کسیکه قرآن خوانده باشد باو میگویند که بخوان و بالا رو و هیچکس در بهشت در درجه از او بالاتر
نیست مگر پیغمبران و صدیقان و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که اشراف و بزرگان
امت من حاملان قرآنند و جمعی که در شب عبادت میکنند و در حدیث دیگر فرمود که حاملان قرآن
بزرگان اهل بهشت اند و فرمود که خدا عذاب نمی فرماید دلی را که قرآن را حفظ نماید و بسند
معتبر از آنحضرت صلی الله علیه و آله منقولست که اهل قرآن در اعلای درجات بهشت اند بعد از
پیغمبران پس ضعیف و حقیر مشمارید اهل قرآن را و حق ایشان را سهل مدانید که ایشان را نزد خدا
منزلت رفیعیست کوکب سوم در بیان صفات قرای قرآن و اصناف ایشانست بدانکه
حامل قرآن را بر چند معنی اطلاق میکنند و چند قسم میباشند اول آنست که لفظ قرآن را
درست یاد گیرد و این اول مراتب حاملان قرآنست و درین مرتبه تفاضل بزیادتی علم قراءت
و دانستن آداب و محسنات قراءت میباشد و زیادتی حفظ کردن و در خاطر داشتن سوره و آیات

قرآنی دویم دانستن معانی قرآنست و در زمان سابق چنین مقرر بوده است که قاریان قرآن تعلیم
معانی آن نیز میشوند و این مرتبه از دانستن لفظ بهتر است و تفاضل درین مرتبه بزیادتی و نقصان فهم معانی
قرآن از ظهور و بطون میباشد سوم عمل نمودن باحکام قرآن و متخلق شدن باخلاقیست که قرآن بر
مدح آنها دلالت دارد و خالی شدن از صفاتیست که بر مذمت آنها دلالت دارد و لیس حامل حقیقی قرآن
کسی است که حامل الفاظ و معانی قرآن گردیده باشد و بصفات حسنه آن خود را آراسته باشد و بدانکه قرآن
خوان احسان معنوی خداوند رحمانست چنانچه از حضرت رسول منقولست که القرآن مأدبة
الله یعنی قرآن نعمت خداست و خوان کریمان جامع میباشد و در خور هر کس نعمت در آن
میباشد سبزی و تره میدارد و الوان حلوا و نفایس میدارد لهذا هیچکس نیست که از قرآن بهره
نبرده باشد جمعی کثیر از راه کتابت لفظش بهره های دنیوی و اخروی میبرند حتی آنکس که مهره
را العجل میاورد و آن کسی که کاغذش را میسازد و آن کاتبیکه مینویسد و کارفرمائی که مزد میدهد
و غیر الشان از جماعتی که در کتابت قرآن دخیل میباشند اگر از برای خدا کنند بهره دنیا و آخرت میبرند
و اگر از برای دنیا کنند بهره دنیوی میبرند و جمعی از تعلیم و تعلم لفظش بهره های دنیوی و اخروی میبرند
و صاحبان هر علم از علوم نامتناهی را بهره از قرآنست چنانچه صرفی از وجوه تصاریف و اشتقاقات
استنباط مینماید و نحوی از اسالیب ترکیبش استشهاد مینماید و معانی بیانی از نکات غریبه اش فائده مند
میشوند و اصحاب طلاها از برکات آیات کریمه اش تلاوت کردن و نوشتن نفع میبابند و ارباب
مطالب دنیوی و اخروی بآیات و سورش پناه میبرند و مطالب خود را میبابند و یک راه اعجاز
قرآن تاثیرات غریبه آیات و سورهٔ آنست و آداب تکسیر و اصحاب عدد و غیر الشان همه پناه
بقرآن میبرند و از راه معانی غریبه اش جمیع صاحبان علوم مختلفه منتفع میشوند از متکلم و حکیم
و فقیه و اصحاب ریاضی و صاحبان علوم اخلاق و طبیبان و اصحاب اکسیر و منشیان و شعرا و

اند و غیر ایشان از جماعتی که از ظاهر قرآن بهره دارند و از بعضی از بطون قرآن جمعی که قابل آن هستند
از اصحاب عرفان و ارباب ایقان فوائد و حکم و معارف نامتناهی می‌یابند پس حامل کامل قرآن مجید
جمعی اند که جمیع بطن‌های قرآن را به وجه کمال داشته باشند و ایشان حضرت رسول صلعم و اهلبیت کرام
صلوات الله علیهم اجمعین اند زیرا که معلوم است باحادیث متواتره که لفظ قرآن مخصوص ایشانست
و قرآن تمام و کمال نزد ایشانست و علوم قرآنی که در میانست همه بالاتفاق بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله
علیه منسوب است و ایضاً احادیث متواتره وارد است که معنی قرآن را کسی غیر ایشان نمیدانند و علم ما کان
و ما یکون تا روز قیامت و جمیع شرائع و احکام در قرآن هست و کلش نزد ایشان مخزونست و قرآن را
هفت بطن یا هفتاد بطن هست و علم جمیع آن بطون نزد ایشانست و همچنین عمل نمودن بجمیع احکام
و شرائع قرآن مخصوص ایشانست چون از جمیع خطاها معصوم اند و بجمیع کمالات بشری متصف اند
و ایضاً اکثر قرآن در مدح ایشان و مذمت مخالفان ایشانست چنانچه وارد شده است که ثلث
قرآن در شان ماست و ثلث آن در مذمت دشمنان ماست و ثلث دیگر فرائض و احکام
و این معنی بر ظاهر است که مدح هر صفت کمالی که در قرآن واقع است مدح صاحب آن صفت میگردد
و صاحبان صفت به وجه کمال ایشان اند و مذمت هر صفت نقص که وارد شده است مذمت صاحبان
آن صفات میگردد که دشمنان ایشان اند و چون قرآن شخصی است قائم بذات بلکه عرضیست که
در محال مختلفه ظهور است مختلف میدارد و چنانچه مرتبه در علم واجب الوجود بوده و از آنجا در
لوح ظاهر گردیده و از آنجا بروح حضرت جبرئیل منتقل گردیده و از جانب خدا بلا واسطه و بواسطه جبرئیل
در نفس مقدس نبوی ظاهر گردیده و از آنجا بقلوب اوصیا و مومنان در آمده و در صورت کتابت
ظهور نموده پس اصل قرآن را حرمتی نیست بسبب آن در هر جا که ظهور کرده آن محل را حرمتی بخشیده
و هر جا که ظهورش زیاده است موجب حرمت آنچه بیشتر گردیده پس هرگاه آن نقشهای هر کسب

و لوح و کاغذی که بر آن نقش بسته و جلدی که مجاور آنها گردیده یا اینکه پست ترین ظهورات اوست انقدر رتبت
بآنها بخشیده باشد که اگر کسی خلاف آدابی نسبت بآنها عمل آورد کافر میشود پس قلب مومنی که حامل قرآن گردیده
مقتضیش زیاده از نقش و کاغذ قرآن خواهد بود چنانچه وارد شده است که مومن حرمتش از قرآن بیشتر است
و از مضامین و اخلاق حسنه قرآن هر چند در مومن بیشتر ظهور کرده موجب احترام او زیاده گردیده و هر چند
خلاف آن اوصاف از اقسام معاصی و اخلاق ذمیمه ظهور کرده موجب نقصان ظهور قرآن و نقص
حرمت او گردیده پس آن مراتب ظهورات قرآن و اوصاف آن زیاده میگردد تا چون بمرتبه عیبات بالنسبت
نبی و اهلبیت کرام او رسید مرتبه ظهورش بنهایت میرسد چنانچه در صفت حضرت رسول صلعم وارد
شده است که کان خلقه القرآن یعنی خلق آنحضرت قرآن بود بلکه اگر بتحقیق نظر کنی قرآن حقیقی ایشانند
که قرآن لفظ قرآن و معنی قرآن و اخلاق قرآنند چنانچه دانستی که قرآن چیزی را میگویند که نقش قرآن
در آن باشد و نقش کامل قرآن بحسب معنی و لفظ در قلوب مطهره ایشان حاصل است چنانچه حضرت امیر المومنین
صلوات الله علیه بسیار میفرمود که منم کلام الله ناطق و اینست معنی آن حدیث که حضرت صادق
صلوات الله علیه فرمود در حدیث طولانی که قرآن بصورت نیکوئی بصحرای محشر خواهد آمد و شفاعت
حافظان خود خواهد کرد راوی پرسید که آیا قرآن سخن میتوان گفت حضرت تبسم نموده فرمود که خدا رحم
کند ضعیفان شیعیان ما را که آنچه از ما میشنوند تسلیم میکنند و اذعان مینمایند بعد از آن فرمود که آیا
نماز شخصی است و صورتی دارد و خلقتی دارد و امر و نهی میکند راوی میگوید که صورتم متغیر شده
گفتم این سخن را در میان مردم نقل نمیتوانم کرد حضرت فرمود که هر که ما را بنماز نشناسد حق ما را
نشناخته است انکار حق ما کرده بعد از آن فرمودند که میخواهی سخن قرآن را بتو بشنوانم گفتم بلی فرمودند
که قرآن گفته است که نماز نهی میکند از فحشاء و منکر و ذکر خدا بزرگتر است حضرت فرمودند که چون نماز
نهی میکند پس سخن میگوید و فحشاء و منکر مردی چندانند و مائیم ذکر خدا و ما بزرگتریم چون این مطلب

درحال اخبار اهلبیت علیهم السلام بسیار تفصیل هست اگر زیاده از این توضیح نمایم اصعوبست بدانکه هر چیز
را صورتی و معنی و جسدی و روحی هست خواه اخلاق و خواه عبادات و خواه غیر آنها و جمعی که حشویه اند
بظاهرها دست زده اند و یا از آن بدر نمیگذارند و خود را از بسیاری از حقائق محروم گردانیده اند و جمعی
بباطن و معانی چسپیده اند و از ظواهر رسته بدر جسته اند و بسبب این ملحد شده اند و صاحب یقین آنست
که هر دو را بسمع یقین بشنود و هر دو را اذعان نماید مثل آنکه بهشت را صورتیست که عبارت از در و دیوار
و درخت و انهار و حور و قصور و لذات معنویست که در بهشت صورتی میباشد حشویه میگویند که در بهشت
بغیر از لذت خوردن و آشامیدن و جمع کردن معنی ندارد و ملحد میگوید که بهشت در و دیوار و درختی نمیدارد
و بهمان لذتهای معنوی را باین عبارات تعبیر کرده اند و باین سبب منکر ضروری دین گردیده و کافر
شده است اما صاحب الیقین میداند که هر دو حقیست و در ضمن آن لذتهای صوری لذتهای معنوی حاصل
میشود و چنانچه در اول کتاب اشاره باین معنی کردیم و همچنین در باب صراط واقع شده است که اهلبیت صراط
مستقیم اند و وارد شده است که صراط محبت علی ابن ابیطالب علیه السلام است و واقع شده است که صراط
جسریست بر روی جهنم و همه حق است زیرا که صراط آخرت نمونه صراط دنیاست و در دنیا فرموده اند
که بر صراط دین حق و ولایت اهلبیت مستقیم میباید بود و از چپ و راست شبهات بسیار از بدعتهای
مختلفه و گناهان کبیره هست که هر که متوجه آنها میشود از این صراط بدر میرود و آن صراط را اهلبیت
در نهایت باریکی و دقت و نازکی و کمینگاهها دارد که شیاطین بران رخنه ها و کمین نشسته اند
و عقبه ها از عبادات شاقه و ترک معاصی دارد که بسیار کسان از آن عقبه ها راه گم کرده اند
و نمونه این صراط بعینه صراط آخرتست که در نهایت باریکی و دقت و دشوار است و بر روی
جهنم میگذارند پس کسیکه پیوسته در این صراط مستقیم بوده و از این صراط راست بهشت میرود
و هر که بسبب اعتقاد فاسدی یا کبیره هلاک کننده از این صراط بدر رفته بهمان عقبه و کمینگاه که

پالیش از آن صراط مستقیم منحرف شده بجهنم می افتند و همچنین مارها و عقربهای فرع و تلخ صورت اخلاق ذمیمه است
و درختها و حور و قصور صورت و ثمرهٔ افعال حسنه است و همچنین نماز را در دنیا روحی و بدنی است
بدن نماز آن افعال مخصوصه است و روح نماز ولایت علی ابن ابیطالب و اولاد اوست علیهم السلام
و کار روح آنست که جسد را باقی میدارد و منشأ حرکات و آثار بدن میگردد پس نماز بی ولایت
چون موجب کمالی نمیگردد و باعث قرب نمیشود و از عذاب نجات نمی بخشد مانند بدن مرده ایست بی
ولایت روح آنست و چون نماز کامل از ایشان صادر میشود و اگر از دیگری صادر شود ببرکت
ایشان میشود پس بقای نماز بایشانست باین سبب خود روح نماز اند و چون وصف نماز ایشان
کامل گردیده تعلق بایشان گویا با نماز متحد اند پس همچنانکه لفظ انسان را بر بدن آدمی و بر روح
با بدن هر دو اطلاق مینمایند همچنین نماز را بر این افعال و بر آن ذوات مقدسه و بر آن ذوات
با اتصاف باین صفت اطلاق مینمایند پس نماز که در قرآن واقع میشود ظاهرش این افعال است
مراد است و باطنش که ولایت است مراد است و منافات با یکدیگر ندارند و جمعی از ملاحده اسمعیلیه
بسبب آنکه این احادیث را نفهمیده اند انکار عبادات کرده اند و کافر شده اند و میگویند که نماز
کنایه از شخصی است و روزه کنایه از شخصی است و این اعمال در کار نیست و جمعی از حشویه بسبب
تفریط افتاده انکار این احادیث کرده اند و رد کرده اند و همچنین ایمان چون حضرت
امیر المؤمنین کامل گردیده و آنحضرت بوجه کمال بآن صفت متصف است و بقای ایمان
ببرکت آنحضرت است و ولایتش رکن اعظم ایمانست و ایمان در جمیع اعضا و جوارحش سرایت کرده
و همه آثار و افعالش انوار ایمان مشاهده میشود اگر ایمان بآنحضرت اطلاق کنند در بطن قرآن
بعید نیست و همچنین مخالفان ایشان در باب کفر و معاصی چنین اند پس روح و معنی و محل حقیقی
صلوة و ایمان و زکوة و غیر آنها از عبادات علی بن ابیطالب و فرزندان او بیند و روح و معنی

و محل حقیقی فحشا و منکر و کفر و فسوق و عصیان دشمنان اهلبیت و سایر دشمنان ایشانند که بسبب ایشان
کفر و معاصی باقی مانده و بر ایشان کامل بوده و همچنین کعبه را حرمت داشته‌اند برای آنکه محل فیوض
الهی و معبد دوستان خداست و دلهای ائمه معصومین و دوستان ایشان که محل معرفت و محبت
و یاد خداست از کعبه اشرف است و کعبه حقیقی ایشانند آیا نباید که کسی انکار حرمت آن کعبه ظاهر کند
یا انکار حج کند یا کافر شود بلکه میباید که اول بکعبه ظاهر برود و بعد از آن بکعبه باطن برود و از انوار
هر دو بهره‌مند شود چنانچه باسانید معتبره از حضرت جعفر صادق و امام محمد باقر صلوات الله علیهما
منقولست که فرمودند که این سنگها را برای این بنا کرده‌اند که مردم بیایند بطواف و بوسیله این
طواف بخدمت ما برسند و معالم دین خود را از ما یاد گیرند و ولایت خود را بر ما عرض نمایند و زیاده
ازین معنی را درین مقام بسط نمیتوان داد اما اگر ادراک این معنی درست نمودی بسیاری از مشکلات
اخبار بر تو ظاهر میگردد و معنی نهی کردن نماز را میفهمی که هم خودش درستیکه کامل شد موجب قرب
میشود و از منکرات و متابعت ارباب معاصی نهی میفرماید و منع میکند و هم ائمه معصومین که روح
نمازند نهی میکنند بلکه همان معنی نمازی که در ایشان کامل گردیده و موجب اعلای مراتب قرب ایشان
گردیده بزبان ایشان متکلمست و ترا منع مینماید زیاده ازین سخن درین مقامات نازک گفتن موجب
معانی کفرآمیز میشود و چون رجوع میکنیم بنقل اخباری که در وصف حاملان قرآن وارد شده است
بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که قاریان قرآن بر سه قسم‌اند یکی شخصی است
که قرآن خوانده است و آنرا سرمایه دنیای خود کرده است و وسیله طلب فیء و اموال از پادشاهان
گردانیده است و بقرآن بر مردم استطالت و زیادتی و فخر میکند و شخص دیگر آنست که قرآن خوانده است
و حروف آن را حفظ و ضبط نموده و حدود و احکامش را ضایع ساخته است و همین در
راست کردن لفظش سعی مینماید خدا اینجماعت را در میان حاملان قرآن بسیار نکند و شخص دیگر آنست

که قرآن خوانده‌اند و بندهای قرآن را بر دردهای خود گذاشته‌اند و شبهای خویش را بقرآن بیدار داشته‌اند و بسبب
قرآن روزها تشنه مانده‌اند بروزه داشتن و بقرآن بر پای ایستاده‌اند در مساجد و جاهای نماز و در شبها
پهلوهای خود را از رختخواب تهی کرده‌اند بسبب قرآن پس ببرکت این جماعت خداوند عزیز جبار دفع مینماید بلاها را
و باین جماعت غلبه میدهد مسلمانان را بر دشمنان و باین جماعت حقتعالی باران را از آسمان میفرستد و لیکن بخدا
که این جماعت در میان قاریان قرآن کمتر اند از گوگرد احمر و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقولست که
سزاوارترین مردم بتخشع و تضرع در آشکار و نهان حامل قرآنست و سزاوارترین مردم در پنهان
و آشکار بنماز و روزه حامل قرآنست بعد از آن بآواز بلند ندا فرمودند که ای حامل قرآن بسبب
قرآن تواضع و فروتنی کن تا خدا ترا بلند مرتبه گرداند و بقرآن طلب عزت از مردم مکن که خدا ترا ذلیل میگرداند
و متزین شو بقرآن از برای خدا تا خدا ترا زینت بخشد و آنرا برای مردم زینت خود مکن که ترا خدا
معیوب و بدنما گرداند بدرستیکه هر که قرآن را ختم نماید چنانست گویا پیغمبری را در میان دو پهلوی خود
جا داده‌اند بدون آنکه وحی باو بیاید و کسیکه تمام قرآنرا خوانده باشد سزاوار از برای او آنست که
با جاهلان جهالت نکند و در میان جمعی که بغضب می‌آیند او بغضب نیاید و زود از جای بدر نرود
بلکه باید که عفو کند و بپوشاند و درگذرد و حلم کند از برای تعظیم قرآن و کسیرا که قرآن باو عطا کرده باشند
و گمان کند که خدا بکسی از خلق چیزی بهتر از آنچه باو کرامت فرموده و داده است از اموال و اسباب
دنیا پس بتحقیق که عظیم شمرده است چیزهای را که خدا حقیر شمرده است و حقیر دانسته است چیزیرا که خدا عظیم
گردانیده است و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که قرآن را بخواند و بخواندن
قرآن حرامی بیاشامد یا محبت دنیا و زینتهای او را بر قرآن اختیار کند که موجب غضب الهی
گردد مگر آنکه توبه کند و اگر بی توبه بمیرد روز قیامت قرآن بر او حجت خود را تمام کند که او را عذری
نماند کوکب چهارم در بیان آداب خواندن قرآنست و آن مشتملست بر [illegible] بسیار اول

ترتیل قرآنست چنانچه حق تعالی میفرماید ورتل القرآن ترتیلا یعنی ترتیل کن در قرائت قرآن ترتیل کردنی
و ترتیل قدری واجبست و قدری مستحب ترتیل واجب بحسب مشهور آنست که حروف را [illegible]
نماید و حفظ احکام وقف و وصل بکند که اگر دو کلمه را متصل بیکدیگر بخوانند [illegible]
ساکن تطویل نکنند کلمه اول را ساکن نخوانند بلکه آخرش را باول کلمه لاحق وصل کنند و اگر [illegible]
در وقف بحرکت نکنند چنانچه منقولست که از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه سؤال [illegible]
فرمود که ترتیل حفظ وقفهاست و ادا نمودن حرفهاست از مخارج و ترتیل مستحب شمرده اند [illegible]
بتأنی خواندن قرآنست بحیثیتی که حروف در یکدیگر داخل نشود که خوب ممتاز شود بسیار هم با شتاب
نخوانند که حروف از هم بپاشد و اتصال کلام برطرف شود و رعایت صفات حروف [illegible] و اقسام
وقفها که از کتب قرائت تفاصیل آنها معلوم میشود و در این مختصر [illegible]
بیان آن کرده و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که از تفسیر ترتیل [illegible]
خوب ظاهر گردان و تند مکن [illegible] را میخوانند [illegible]
که پاشند ولیکن بفزع و خوف آورید [illegible] بخوانید قرآن [illegible]
به آخر سوره [illegible] بخوانید که [illegible]
گردیدن [illegible] رقت و خشوع خواندنست و باید که از مواعظ قرآن متذکر شود و از احوال [illegible]
عبرت گیرد و چون بآیه رحمتی رسد از خدا طلب کند و چون بآیه عذابی رسد استعاذه نماید چنانچه با سندهای
بسیار از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و آله و سایر ائمه صلوات الله علیهم منقولست [illegible]
در قرائتی که در آن تدبر نباشد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که قرآن بحزن نازل
شده است پس آنرا بحزن بخوانید و از حفص منقولست که حضرت امام موسی صلوات الله علیه
از شخصی پرسیدند که لقای الهی در دنیا را میخواهی گفت بلی فرمود که چرا گفت از برای خواندن قرآن

هو الله احد پس حضرت بعد از زمانی فرمودند که ای حفص هر که از دوستان و شیعیان ما بمیرد و قرآن نداند در قبر او را خدا ایتعالی تعلیم قرآن میفرماید تا درجات او را بلند گرداند زیرا که درجات بهشت بقدر آیات قرآنست بقاری میگویند که بخوان و بالا رو پس هر آیه میخواند یک درجه بالا میرود حفص گفت که کسی را ندیدیم که خوف و امیدش زیاده از آنحضرت باشد و چون قرآن میخواندند بحزن میخواندند و نحوی میخواندند که گویا بمشافهه با کسی خطاب میکنند و از رجاء بن ضحاک منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام در راه خراسان چون بهیان رخت خواب میرفتند تلاوت بسیار میفرمودند و چون بآیه میرسیدند که در آن ذکر بهشت یا دوزخ بوده میگریستند و از خدا سؤال بهشت و استعاذه از جهنم مینمودند و چون در نماز سوره قل هو الله احد میخواندند بعد از احد آهسته میگفتند الله الله احد و چون سوره را تمام میکردند سه مرتبه میگفتند کذلك الله ربنا و چون سوره قل یا ایها الکافرون میخواندند بعد از لفظ کافرون میگفتند آهسته یا ایها الکافرون و چون از سوره فارغ میشدند سه مرتبه میگفتند که ربی الله و دینی الاسلام و چون از سوره والتین والزیتون فارغ میشدند میخواندند و انا علی ذلك من الشاهدین و چون سوره لا اقسم بیوم القیمة میخواندند بعد از فارغ شدن میفرمودند سبحانك اللهم بلی و چون از سوره فاتحه فارغ میشدند میفرمودند که الحمد لله رب العالمین و چون سبح اسم ربک الاعلی میخواندند بعد از اعلی میفرمودند آهسته که سبحان ربی الاعلی و در هر جای قرآن که یا ایها الذین آمنوا میخواندند آهسته میفرمودند که لبیك اللهم لبیك و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که هرگاه یکی از مسبحات را خوانی بگو سبحان الله الاعلی و مسبحات سوره چند اند که در اول شان سبح یا یسبح یا سبح است و چون بخوانید که ان الله وملائکته یصلون علی النبی صلوات بفرستید خواه در نماز باشد و خواه غیر نماز و چون قولوا آمنا بخوانید بگوئید آمنا بالله و تتمه آیه را بخوانید تا مسلمین و بسند دیگر منقولست که حضرت امام رضا صلوات الله علیه در سه روز ختم قرآن

سیفرمودند و میگفتند که اگر خواهم در کمتر از سه روز ختم میتوانم کرد لیکن هیچ آیه نمیگذارم هرگز مگر آنکه
در معنی آن تفکر مینمایم و بسبب نزولش تامل میکنم و بیاد می آورم که در چه وقت نازل گردیده لهذا
در هر سه روز یک ختم قرآن میکنم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون سوره
قل یا ایها الکافرون میخواندند بعد از لا اعبد ما تعبدون میگفتند اعبد ربی و بعد از تمام سوره میگفتند ربی الله
و دینی الاسلام علیه احیا و علیه اموت ان شاء الله و در حدیث موثق از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که سزاوار است کسی را که قرآن میخواند که چون بگذرد بآیه که در آن محل سؤالی
یا بیمی باشد آنکه سؤال کند از خدا بهترین آنچه امید دارد و سؤال کند عافیت از آتش جهنم و عذاب
را و در موثق دیگر از آنحضرت منقولست که چون کسی سوره والشمس بخواند چون تمام کند بگوید صدق
الله و صدق رسوله و چون بخواند الله خیر اما یشرکون بگوید الله خیر الله خیر الله اکبر و چون
بخواند ثم الذین کفروا بربهم یعدلون بگوید کذب العادلون بالله و چون بخواند الحمد
لله الذی لم یتخذ ولدا الی وکبره تکبیرا بگوید سه مرتبه الله اکبر راوی سؤال کرد که اگر چیزی
از انها را نگوید چونست فرمود که بر او چیزی نیست از حضرت علی ابن الحسین علیه السلام منقولست
که آیات قرآنی خزینهای حکمت ربانیست پس در هر خزانه که میگشائی باید که در آن نظر نمائی و تفکر
جواهر معانی و حکمتها را بیرون آوری و در روایت دیگر از آنحضرت منقولست که فرمود که اگر
در ما بین مشرق و مغرب بمیرند بعد از آنکه قرآن با من باشد وحشت نمیرساند مرا و چون آنحضرت مالک
یوم الدین را میخواندند تکرار میفرمودند بحدی که نزدیک بود که هلاک شوند و الحق چگونه وحشت
بهم رساند کسی که انیس او خداوند عالمیان باشد و چون خواهد سخن بگوید با خداوند خود سخن گوید و مناجات
کند و راز بگوید و اگر خواهد کسی با او سخن گوید قرآن بخواند که گاهی خدا با او خطاب فرماید خود را
مخاطب بآن خطابها داند و لبیک در جواب گوید و گاهی پیغمبران با او سخن گویند بخطابهای ایشان

چنان مانده که از ایشان میشنوند بلکه آن جماعت که پیغمبران با ایشان سخن میگفتند کور و کر و چند بوده اند
و کسی که آگاه است منی طلب خطاب ایشان بیشتر است زیرا که خطابهای ایشان برای جمیع عالمیان عام است
و گاهی حقیقتهای برای او قصه میخواند و احوال گذشتگان را برای او نقل میکند و از شادی این کرامت
نزدیک است که قالب تهی کند و گاهی خوان نعمتهای الوان بهشت از برای او میکشد و آنکه غارت
چون از نعمتهای بهشت برای این لذت میبرد که از دوست باو میرسد از وعده اش خرمان لذت
میبرد بلکه بیشتر و هیجان نشاء شراب طهور بهشت را در این نشاء بیشتر می یابد و گاهی اوصاف خود را
برای او بیان میفرماید و او را در گلستانهای صفات کمالیه خود بسیر میدارد و گاهی در گلستان رحمت
تکلیف سیر میکند که چه خوانهای ملون از الوان نعمت برای کافر و مسلمان کشیده و چه لطفهای مخفی
و جلی بر عاصیان و گناهکاران دارد و گاهی بسیر گلستان تربیت میفرستد که چه لطفهای خاص
و شفقتهای بی اندازه به دوستان خود فرموده و گاهی بسیر بوستان رازقیت میبرد و او را که هیچ برگ
و گیاهی نیست که بهره خاص از خوان رازقیت او نداشته باشد حتی آن برگ ضعیفی که در تنهای
درخت است قدر روزی اندرونی برای او مقرر است که از ریشه که ده گز در زمین فرو رفته دهان
گشاده از آب و خاک بدهان خود میکشد چه قدر بان برسد و زیاده و کم نرسد و گاهی بسیر گلستان
قدرتهای نامتناهی میبرد و گاهی دریاهای گنجهای علوم و معارف نامتناهی را بروی میگشاید
و از انواع جواهر حقائق آنچه دیده اش تاب آورد برای عرض مینماید همچنین در جمیع صفات جلال
و جمال و رفعت و کمال و گاهی احوال دوستان خود و کمالات ایشان را برای او نقل میکند و از
بنده نوازیهای خود امیدوار میگرداند که دوستان چندین هزار سال گذشته را احوال
ایشان را بچه مهربانی نقل میفرماید و نعمتهای که خود بایشان عطا فرموده ایشان را بآنها می ستاید
و بیان شکیبائی ایشان و مشقتها که در راه او کشیده اند میفرماید و بعد از آن تدارک فرمودن

خود می‌نماید و از بیان فرمودن وسعت حلم و مزید کرمهای خود نسبت بگذشتگان و تشنگان امید را دیده
میگرداند زهی پروردگار کریم که با نهایت لطف و مدارا مانند پدر مشفق و ادیب مهربان برای
تکمیل بندگان گاهی بوعده حور و قصور و طعام و شراب لطیف می‌نماید و گاهی بوعید انواع زجر و عذاب
تهدید میفرماید پس کسیکه اندکی تنبیه و آگاهی و تفکر قرآن خواند و درهای گلستانهای فیض نامتناهی
یزدان بروی عقل او مفتوح گردیده باشد و دیده دلش را انوار ادراک معارف واداده باشند در
هر صفحه از صفحات قرآن که نظر میفرماید گلستانی از شقایق حقایق برایش مرتب ساخته اند و چراغها
از الوان انوار معارف و هدایت برایش مهیا کرده اند و محفلها از دوستان و برگزیدگان
خدا برای انس و الفت او نشانیده اند و انواع نعمتهای روحانی و اصناف لذتهای عقلانی برایش
حاضر ساخته اند و قدحهای مرد آزما از شراب طهور لطف و محبت برایش پر کرده اند پس باید خدا را
مهربانست و اصحاب پیغمبران و اوصیا و صدیقان در چنین بزمی اگر کسی از شادی و سرور قدم در جست و خیز
چه انگیز و سیم با طهارت بودنست در هنگام تلاوت چنانچه از محمد بن الفضل منقولست که پرسیدم
حضرت امام رضا علیه السلام عرض نمودم که من قرآن را میخوانم و مرا بول میگیرد و برمیخیزم و بول میکنم
و استنجا میکنم و میگردم و شروع بتلاوت میکنم حضرت فرمودند که مکن تا وضو بسازی و این شرط کمال
استحبابست بلکه ظاهر احادیث معتبره آنست که جنب و حائض را نیز تلاوت غیر سورهای سجده
مستحبست و بعضی زیاده از هفت آیه را مکروه دانسته اند و زیاده از هفتاد آیه گفته اند
کراهتش شدیدتر است ولیکن احادیث صحیحه دلالت دارد برانکه هرچه قدر از قرآن که خواهند توانند
خواند بغیر از سورهای سجده و تلاوت سورهای سجده واجبه بر ایشان حرام است چهارم استعاذه است
و خلافی نیست در این که در هر وقت که شروع بقرائت کند استعاذه مستحب است و در کیفیت آن میان
قراء خلافی هست و مشهور میان علمای شیعه یکی از دو صورتست اول اعوذ بالله من الشیطان

الرجیم و این میان سنی و شیعه مشهورتر است و در و هم اعوذ بالله السمیع العلیم من الشیطان الرجیم
و در بعضی از روایات شیعه بعد از آن و اعوذ بالله ان یحضرون وارد شده است و در بعضی از
روایات استعیذ بالله من الشیطان الرجیم تنها وارد شده و در بعضی بان الله هو السمیع
العلیم وارد شده است و در بعضی بجای استعیذ اعوذ وارد شده است و در بعضی اعوذ
بالله من الشیطان الرجیم ان الله هو الفتاح العلیم وارد شده است و آن دو وجه اول
مشهورتر است پنجم رو بقبله بودن است در وقت قرائت قرآن و در مجالس که بهترین مجالس چنانچه منقول است
که بهترین مجالس آنست که آدمی رو بقبله باشد و بعضی دیگر از آداب در کتب تفسیر و قرائت مذکور است و چون
آنها در این مقام موجب تطویل میگردید ذکر نکردیم ششم در کیفیت ختم قرآنست بسند معتبر منقول است که شخصی بخدمت
حضرت امام جعفر صادق صلوات الله علیه عرض نمود که من در یک شب قرآن را ختم میکنم حضرت فرمودند
که خوشم نمی‌آید که در کمتر از یک ماه ختم کنی و بسند معتبر منقول است که ابو بصیر بخدمت حضرت صادق علیه السلام
عرض نمود که من قرآن را در یک شب ختم کنم گفت نه گفتم در دو شب فرمود که تا شش شب رسانید حضرت اشاره
فرمودند که بعد از آن فرمودند که جمعی که پیش از شما بودند قرآن را در یک ماه و کمتر ختم میکردند بدرستیکه قرآن را
تند نمی‌باید خواند بتعجیل که حرفش گم شود و رسید بگوید ولیکن بترتیل میباید خواند و چون بآیه بگذری که در آن
یاد بهشت باشد توقف کن و از خدا بهشت را سوال کن و چون بآیه بگذری که در آن ذکر آتش جهنم باشد توقف
کن و استعاذه کن بخدا از آتش جهنم پس ابو بصیر پرسید که در ماه رمضان هر یک شب ختم بکنم فرمودند نه پرسید که در
دو شب ختم بکنم فرمود که نه پرسید که در سه شب ختم بکنم اشاره فرمود که بلی ماه رمضان را حق و حرمت دیگر است
که ماههای دیگر با آن شباهت ندارد و در آن ماه نماز بسیار بکن و بسند معتبر دیگر منقول است که از
آنحضرت سوال نمودند که در چند روز قرآن را ختم کنیم فرمود که پنج قسمت کنید یا هفت قسمت فرزند
من قرآنی هست که چهارده قسمت کرده اند و علی بن مغیره بخدمت حضرت صادق صلوات الله علیه

عرض کرد که پدرم از جدت سؤال نموده بود از ختم کردن قرآن در هر شب فرموده بود که هر شب و پدرم
در ماه مبارک رمضان چهار ختم میکرد و من گاهی چهار ختم میکنم و گاهی زیاده و گاهی کمتر بقدر آنچه فراغ
و مجال داشته باشم پس چون روز فطر میشود یک ختم را از برای حضرت رسول صلی الله علیه وآله قرار میدهم و یکی
را از برای حضرت امیرالمؤمنین و یکی را از برای فاطمه و دیگر از برای هر یک از ائمه و یکی از برای شما
و تا حال پیوسته چنین کردم چه ثواب از برای من خواهد بود بسبب این عمل حضرت فرمود که ثواب
این عمل چنین خواهد کرد که در قیامت تو با ایشان باشی راوی گفت الله اکبر چنین ثوابی
برای من خواهد بود حضرت سه مرتبه فرمود که بلی فصل هشتم در ثواب تعلیم و تعلم و حفظ قرآن

در ثواب تعلیم و تعلم و حفظ قرآن

بسند معتبر از حضرت صادق صلوات الله علیه منقولست که هر که حافظ قرآن باشد و قرآنرا
حفظ کند خدا تعالی دو اجر باو کرامت میفرماید و در حدیث دیگر فرمود که سزاوار است که مؤمن
نمیرد مگر اینکه قرآنرا یاد گرفته باشد یا مشغول یاد گرفتن باشد و در حدیث دیگر که هر که یاد گیرد
قرآن بر او دشوار باشد بمشقت یاد گیرد او را دو اجر است و بسند معتبر از یعقوب احمر منقولست
که گفت بحضرت صادق علیه السلام عرض نمودم که مرا غمها رو داد که آنچه در خاطر داشتم از قرآن فراموش
کرده ام حتی بسیاری از قرآنرا نیز فراموش کرده ام چون نام قرآنرا بردم حضرت را
خوفی حاصل شد و فرمود که بدرستیکه شخصی که فراموش کرده باشد سوره از قرآنرا آن سوره
در قیامت از درجه بلندی از درجات بهشت بر او مشرف میشود و میگوید السلام علیک او
در جواب میگوید که و علیک السلام تو کیستی میگوید که من فلان سوره ام که مرا ضایع کردی و ترک
نمودی اگر بمن متمسک میشدی و مرا از دست نمیدادی امروز ترا باین درجه میرسانیدم
و بعد از آن فرمود که بر شما باد بیاد گرفتن قرآن و بدرستیکه بعضی آنرا یاد میگیرند تا مردم
بگویند که خوش آوازند و در این دو طائفه چیزی نیست و جمعی قرآنرا یاد میگیرند

در نمازها نخوانند و پروا ندارند که کسی بداند یا نداند و در احادیث بسیار موافق این حدیث در مذمت
فراموش کردن قرآن وارد شده است و ظاهر بعضی فراموش کردن لفظ است و ظاهر بعضی ترک عمل نمودن بمعانی
آن و معنی دوم ظاهر است که بد است و اول اگر از روی بی اعتنائی باشد بد است و اگر بی اختیار بسبب ضعف
حافظه از خاطرش محو شود قصوری ندارد و بعضی احادیث که ظاهر وارد شده است که قصوری ندارد در این معنی
صریح نیست چنانچه از حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقول است که هر که قرآن را یاد گیرد و عمداً فراموش کند
چون محشور شود در آید دستش بر گردنش بسته باشد و خدا بعدد هر آیه ماری بر او مسلط گرداند که در آتش
جهنم قرین او باشد مگر آنکه خدا او را بیامرزد و فرمود که نیکان شما گروهی اند که قرآن یاد گیرند و
یاد دهند و از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقول است که بدرستیکه حق تعالی گاه است که قصد
میفرماید عذاب اهل زمین را که یکی از ایشان را استثنا نفرماید بسبب بسیاری گناهان ایشان پس بجهت
نظر میفرماید به پیران که قدم بر میدارند بسوی نمازها و اطفال که قرآن یاد میگیرند ایشان را رحم میفرماید
و عذاب را از ایشان تاخیر میفرماید

فصل ششم در ثواب قرائت قرآن است بسند معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقول است که قرآن عهدنامه الهی است بسوی بندگان پس سزاوار است که هر مسلمانی
در فرمان الهی نظر نماید هر روز پنجاه آیه بخواند و از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقول است
که خانه که در آن قرآن خوانده میشود و یاد خدا در آن میشود برکت در آن خانه بسیار میشود و ملائکه
در آنجا حاضر میشوند و شیاطین از آنجا دور میشوند و روشنی میدهد بر آنخانه اهل آسمانها را چنانچه کواکب
روشنی میدهند اهل زمین را و خانه که در آن قرآن خوانده نمیشود و یاد خدا نمیکنند برکت
در آن خانه کم است و ملائکه از آنخانه دوری میکنند و شیاطین در آنجا حاضر میشوند و حضرت
صادق علیه السلام فرمود که خانه که در آن مسلمانی قرآن خواند اهل آسمان آنخانه را میبینند
چنانچه اهل دنیا ستاره های درخشان را میبینند بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر

صلوات الله علیه و آله منقولست که هر که قرآن را ایستاده در نماز بخواند حقتعالی ابعد هر حرفی صد حسنه
در نامه عملش بنویسد و اگر نشسته در نماز بخواند بهر حرفی پنجاه حسنه از برای اش بنویسد و اگر در غیر نماز
بخواند بهر حرفی ده حسنه از برای اش بنویسد و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که فرمود که چه چیز باز میدارد
تاجران شما را که مشغول اند در بازار اینکه چون بخانه برگردند بخوانند سوره از قرآن تا خدا بنویسد
بجای هر آیه ده حسنه از برای ایشان بنویسد و ده گناه از ایشان محو نماید و از بشیر بن غالب
منقولست که حضرت امام حسین صلوات الله علیه فرمودند که هر که آیه از کتاب خدا ایستاده بخواند
حق تعالی بهر حرفی صد حسنه از برای او بنویسد و اگر در غیر نماز بخواند بهر حرفی ده حسنه از برای اش
بنویسد و اگر گوش دهد قرآن را بهر حرفی حسنه از برای اش بنویسند و اگر در شب قرآن را ختم نماید
ملائکه تا صبح بر او صلوات فرستند و اگر در روز ختم نماید ملائکه کاتبان اعمال تا شام برای او صلوات
فرستند و البته بعد از ختم قرآن یک دعای مستجاب از برای او هست و ختم قرآن از برای او بهتر است
از ما بین آسمان و زمین که پر از ثواب باشد راوی عرض نمود که اگر قرآن نخوانده باشد چه کند
فرمود که حق تعالی بخشنده و کریم است که اگر هر چه میداند بخواند خدا او را این ثواب میدهد
و از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که هر که در مکه ختم کند قرآن را از جمعه تا جمعه یا
بیشتر یا کمتر و ختمش در روز جمعه باشد حقتعالی از اجر و ثواب برای او بنویسد از اول جمعه
که در دنیا بوده است تا آخر جمعه که خواهد بود و همچنین اگر در روزهای دیگر ختم نماید و بسند معتبر از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که در شبی ده آیه بخواند او را از غافلان ننویسند
و اگر در شبی پنجاه آیه بخواند او را از ذاکران بنویسند و اگر صد آیه بخواند او را از قانتان
بنویسند و اگر دویست آیه بخواند او را خاشعان بنویسند و اگر سیصد آیه بخواند او را از رستگاران
و فائزان بنویسند و اگر پانصد آیه بخواند او را از جماعتی بنویسند که سعی بسیار در عبادت کرده باشند

و اگر هزار آیه بخواند از برای او قنطاری از نیکی بنویسند که هر قنطاری پانزده مثقال طلا باشد و هر مثقالی
بیست و چهار قیراط باشد و هر قیراط کوچکش مثل کوه احد باشد و قیراط بزرگش مثل ما بین آسمان و زمین
و از حضرت علی ابن الحسین صلوات الله علیه منقولست که هر که حرفی از کتاب خدا را گوش کند بی آنکه
بخواند حقتعالی برای او حسنه بنویسد و گناهی از او محو نماید و درجه برای او بلند گرداند و کسی که حرفی
از قرآن را یاد گیرد حقتعالی ده حسنه برای او بنویسد و ده سیئه از او محو کند و ده درجه برای او بلند
گرداند و فرمود که نمیگویم که هر آیه با او این ثواب میدهند بلکه هر حرفی مانند با و تا و هر که حرفی
از قرآن نشسته در نماز بخواند خداوند عالمیان پنجاه حسنه برای او ثبت نماید و پنجاه گناه
از او محو نماید و پنجاه درجه از برای او بلند گرداند و هر که حرفی را ایستاده در نماز بخواند حقتعالی
صد حسنه برای او ثبت نماید و صد سیئه از او محو فرماید و صد درجه برای او بلند گرداند و کسی
که قرآن را ختم نماید حقتعالی با او یک دعای مستجاب عطا فرماید از برای دنیا تا آخرت و حضرت امام
موسی کاظم صلوات الله علیه فرمود که اگر کسی با آیه از قرآن پناه برد از شر دشمنان اگر از
مشرق تا مغرب دشمن او باشند از شر همه ایمن گردد و اگر با یقین و اعتقاد بخواند از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که شخصی بحضرت رسول صلعم شکایت نمود درد سینه خود را حضرت
فرمود که بخوان قرآن و طلب شفا کن زیرا که حقتعالی میفرماید که قرآن شفای دردهاست که
در سینه هاست و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه و آله منقولست که هر که
صد آیه بخواند از هر جای قرآن که باشد و بعد از آن هفت مرتبه یا الله بگوید اگر بر سنگ این
دعا بخواند خدا آنرا بشگافد و بسند معتبر از حضرت امام موسی کاظم صلوات الله علیه منقولست
که هر که از بلیه ترسد صد آیه بخواند از هر جای قرآن که خواهد بعد از آن بگوید اللّهمّ اکشف
عنّی البلاء سه مرتبه خدا آن بلا را دفع نماید و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست

فضیلت تلاوت قرآن

که چیزها را بهاریست و بهار قرآن ماه مبارک رمضانست کوکب هشتم در بیان فضیلت تلاوت قرآن
و نگاه داشتن قرآنست از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که از مصحف تلاوت نماید از
چشمش بهره‌ور میشود و عذاب پدر و مادرش را تخفیف دهند هر چند کافر باشند و بروایت دیگر
فرمود که دوست میدارم که در خانه مصحفی باشد که حقتعالی از برکت آن مصحف شیاطین را از آنجا
دفع نماید و در حدیث دیگر فرمود که سه چیزست که بخدا شکایت خواهند کرد مسجد خرابی که اهلش در آن
نماز نکنند و عالمی که در میان جهال باشد و حرمتش را نگاه ندارند و مصحفی که آویخته باشد و غبار
بر آن نشسته باشد و از آن تلاوت ننمایند و از اسحق منقولست که بآنحضرت عرض نمودم که من
قرآن را در حفظ دارم از خاطر بخوانم بهتر است یا نظر در مصحف کنم و بخوانم فرمود که از مصحف
بخوان بهتر است مگر نمیدانی که نظر کردن در قرآن عبادتست و در حدیث دیگر فرمود که شش
چیز است که مؤمن بآنها منتفع میشود بعد از مرگش فرزند صالحی که از برای او استغفار نماید و مصحفی
که از او بماند که تلاوت نمایند و چاهی که از برای خدا بکند و درختی که از برای خدا بنشاند و صدقهٔ آبی
که جاری گرداند و سنت نیکویی که بگذارد که بعد از مردم بآن سنت عمل نمایند و در حدیث دیگر از
نبی صلی الله علیه و آله وارد است که نبی فرمود [illegible] قرآن [illegible]
و از حضرت رسول صلعم منقولست که نظر کردن بروی علی ابن ابی طالب صلوات الله علیه
عبادتست و نظر کردن بسوی پدر و مادر بمهربانی و شفقت عبادتست و نظر در مصحف کردن
عبادتست و نظر بکعبه کردن عبادتست کوکب نهم در بیان فضائل و فواید بعضی از آیات
و سوره کریمه قرآنیست سورة الفاتحه بسند معتبر منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام
فرمود که بسم الله الرحمن الرحیم نزدیکتر است باسم اعظم الهی از سیاهی چشم بسفیدی چشم و بسند
معتبر از حضرت صادق صلوات الله علیه منقولست که هر که را علتی عارض شود ... بیان ...

فضیلت سوره فاتحه

هفت مرتبه سورهٔ حمد را بخواند اگر علتش بر طرف شود اکتفا نماید و اگر نه هفتاد مرتبه بخواند و من ضامنم
از برای او عافیت را بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که سورهٔ حمد را
بخواند حقتعالی بعدد هر آیه که از آسمان نازل شده است ثواب باو کرامت فرماید از حضرت امام
حسن عسکری صلوات الله علیه منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که خداوند عالمیان
میفرماید که قسمت کرده ام سورهٔ فاتحة الکتاب را میان خود و بنده خود پس نصف آن سوره از منست
و نصف آن از بنده منست و آنچه بنده من ازان سوره سوال نماید باو عطا میفرمایم پس چون میگوید بسم الله
الرحمن الرحیم حقتعالی میفرماید که ابتدا کرد بنده من بنام من و بر من لازمست که کارهای او را باتمام
رسانم و در جمیع احوال برو برکت فرستم پس چون گوید الحمد لله رب العالمین حقتعالی فرماید
که بنده من حمد من کرده و دانسته که نعمتهائی که نزد او هست همه از جانب منست و بلاها که ازو دور شده است
بتطول و احسان منست ای ملائکه شما را گواه میگیرم که از برای او اضافه کردم نعمتهای دنیا
نعمتهای آخرت را و دفع کردم ازو بلاهای آخرت را چنانچه بلاهای دنیا ازو دفع کرده ام پس چون
الرحمن الرحیم میگوید حقتعالی میفرماید که بنده من برای من شهادت داد که من رحمن و رحیمم ای
ملائکه شما را گواه میگیرم که بهره او را بسیار کردم و نصیب او را از عطای خود عظیم گردانیدم و چون
گوید مالک یوم الدین خداوند عالم فرماید که ای ملائکه گواه میگیرم شما را که چنانچه اعتراف
کرد که من مالک روز جزایم من در روز حساب حساب او را آسان کنم و از گناهانش در
گذرم پس چون ایاک نعبد گوید حق جل و علا فرماید که راست گفت بنده من مرا عبادت کرده پس
گواه میگیرم شما را که او را باین عبادت ثوابی کرامت فرمایم که جمیع مخالفان او آرزو برند
او نمایند و چون ایاک نستعین گوید حقتعالی فرماید که بنده من بمن استعانت جسته و التجا
بمن آورده گواه میگیرم شما را که در جمیع امور او را اعانت نمایم و در جمیع شدائد بفریاد او

بسم و در سوره بلا با وسیتها دست او را بگیرم پس چون اهدنا الصراط المستقیم بگوید تا آخر
سوره حقتعالی فرماید که آنچه از من طلبید باو کرامت کردم و آنچه از دوری کرد باو عطا نمودم و آنچه
از آن میترسید او را از آن ایمن گردانیدم و بسند دیگر منقولست که سوره حمد را بر مرده هفتاد
مرتبه بخوانند مگر آنکه آن مرده ساکن میشود و بسند معتبر از حضرت صادق صلوات الله علیه منقولست
که اگر سوره حمد را بر میتی هفتاد مرتبه بخوانند و روح باو برگردد عجب نخواهد بود و بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که هر که سوره حمد او را عافیت ندهد هیچ چیز او را عافیت
نمیدهد و ایضا منقولست که حضرت صادق علیه السلام به بعضی از اصحاب خود شکایت از تب کرد
فرمود که بندهای پیراهنت را بگشا و سر در گریبان کن و اذان و اقامت بگو و هفت مرتبه سوره حمد را
بخوان آن شخص چنان کرد بزودی شفا یافت و در حدیث دیگر منقولست که شخصی از صداع با آنحضرت
شکایت کرد حضرت فرمود که دست خود را بگذار بر موضعی که درد میکند و سوره حمد و آیة الکرسی
را بخوان و بگو الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر اجل و اکبر مما اخاف و احذر
اعوذ بالله من عرق نعار و اعوذ بالله من حر النار **سورة البقرة و آل عمران**

سورة البقرة و آل عمران

بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره بقره و آل عمران را
بخواند این دو سوره در قیامت بر سر او سایه افگنند مانند دو ابر یا دو عبا و بسند معتبر
از حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیه منقولست که حضرت رسول صلعم فرمود که هر که چهار آیه از
اول سوره بقره و آیة الکرسی تا العلی العظیم یا دو آیه بعد از آن و سه آیه آخر سوره بقره را بخواند
بدی نه در خود و در مالش نبیند و شیطان نزدیک او نیاید و قرآن را فراموش نکند و از
حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که آیة الکرسی را در وقت خواب بخواند از
فالج ایمن گردد و هر که بعد از هر نماز بخواند هیچ صاحب نیشی باو ضرر نرساند و بسند معتبر

از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که هر که یکمرتبه آیة الکرسی بخواند حقتعالی از وی بر گرداند
هزار بلا از بلاهای دنیا و هزار بلا از بلاهای آخرت را که سهلترین بلاهای دنیا فقر و احتیاج باشد و
کمترین بلاهای آخرت عذاب قبر باشد و منقولست که ابوذر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله سؤال
نمود که کدام آیه عظیمترین آیاتست که بر تو نازل گردیده است فرمود که آیة الکرسی و بسند دیگر
منقولست که شخصی بحضرت صادق علیه السلام از تپ شکایت کرد حضرت فرمود که آیة الکرسی را
در ظرفی بنویس و بآب حل کن و بخور و از حضرت امام موسی صلوات الله علیه منقولست که یکی از
پدرانم شنید که سورهٔ فاتحه میخوانند فرمود که شکر خدا کرد و مزد یافت بعد از آن شنید که سورهٔ قل هو الله
احد میخوانند فرمود که ایمان آورد و ایمن شد بعد از آن شنید که سورهٔ انا انزلناه میخوانند فرمود
که تصدیق پیغمبر کرد و آمرزیده شد بعد از آن شنید که آیة الکرسی میخوانند فرمود که بر او نازل شد
برات بیزاری از جهنم و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقول است
کسی که چشمش آزار کشیده باشد آیة الکرسی بخواند و در خاطر خود قرار دهد که بر طرف میشود بتوفیق
خدا عافیت مییابد انشاء الله تعالی و هر که پیش از طلوع آفتاب یازده مرتبه قل هو الله احد بخواند
و یازده مرتبه سورهٔ انا انزلناه و یازده مرتبه آیة الکرسی بخواند خدا مالش را از تلف حفظ نماید
و چون کسی خواهد از خانه بیرون رود چند آیه از آل عمران را یعنی ان فی خلق السموات
والارض تا آخر سوره با آیة الکرسی و سورهٔ انا انزلناه و سورهٔ حمد بخواند که موجب قضای حاجتهای
دنیا و آخرت میگردد و فرمود که هر که قل هو الله احد و انا انزلناه و آیة الکرسی بخواند مالش محفوظ
باشد و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که سقف خانه اش
زیاده از هشت ذرع باشد بر بالای هشت ذرع آیة الکرسی بر دور خانه بنویسد تا از شر جنیان
ایمن گردد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که شیاطین در میان

فضیلت آیة الکرسی

شتران وچهارپایان بدر می آیند که ایشانرا رم و هند پس آیة الکرسی بخوانند براهی دفع ایشان
و در حدیث معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که تصدق بکن و آیة الکرسی بخوان
و در هر روز که خواهی سفر بکن و آیة الکرسی بخوان و در هر روز که خواهی حجامت بکن و در حدیث
دیگر فرموده که هرگاه بجانبی روی که خوف داشته باشی این آیت را بخوان رب ادخلنی مدخل
صدق واخرجنی مخرج صدق واجعل لی من لدنک سلطانا نصیرا پس چون
ببینی آنچه را از ان می ترسی آیة الکرسی بخوان و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که بسیار
بگوید ربنا لا تزغ قلوبنا الخ ایمن می باشد از میل بباطل و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که حضرت رسول صلے اللہ علیه و آله فرمود که هر که صد مرتبه آیة الکرسی بخواند چنان باشد
که در مدت حیات خود عبادت کرده باشد و از حضرت رسول صلعم منقولست که حقتعالی فرموده که بتو
داده ام گنجی از گنجهای عرش خود کرامت کرده ام فاتحه و خاتمه سوره بقره یعنی آیه امن
الرسول تا آخر سوره و کلینی رحمه اللہ روایت نموده که هر که دو رکعت نماز بگذارد بعد از
نماز شام و در رکعت اول بگوید سوره فاتحه و ده آیه از اول سوره بقره و آیه سخره و آیه
والهکم اله واحد لا اله الا هو ان فی خلق السموات تا لآیات لقوم یعقلون
و پانزده مرتبه قل هو اللہ احد بخواند و در رکعت دوم سوره حمد و آیة الکرسی و آخر سوره بقره
للہ ما فی السموات وما فی الارض تا آخر سوره و پانزده مرتبه قل هو اللہ احد بخواند
و بعد از ان حاجت را بطلبد هر که برین نماز مداومت نماید بهر نمازی حقتعالی ثواب شش صد
هزار حج باو کرامت فرماید و از حضرت رسول صلے اللہ علیه و آله منقولست که هر خانه
که آیه امن الرسول تا آخر سوره در آن خوانده شود شیاطین داخل آنخانه نشود
و از حضرت امیر المومنین منقولست که فرمود گمان ندارم که کسی در اسلام عقلش کامل

شده باشد و شبی بدون خواندن آیة الکرسی بسر آورد بعد از آن فرمود که اگر بدانید که چه
فضیلت دارد در هیچ حالی آنرا ترک نمائید بدرستیکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرا خبر
داد که آیة الکرسی را از گنج زیر عرش بمن کرامت کرده اند و به پیغمبری پیش از من کرامت نداده بودند
بعد از آن حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود از آن روز که این را از حضرت شنیده ام
تا حال یک شب ترک نکرده ام خواندن آن سه مرتبه میخوانم در هر شبی یکمرتبه بعد از نماز خفتن
پیش از نافله و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقولست که هر که بعد از نماز
واجب آیة الکرسی بخواند تا وقت نماز دیگر در امان خدا باشد و در حدیث دیگر منقولست که
فرمود که یا علی بر تو باد بتلاوت آیة الکرسی بعد از نماز فریضه بدرستیکه محافظت و مداومت
نمی نماید بر خواندن آن مگر پیغمبری یا صدیقی یا شهیدی و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
منقولست که چون حقتعالی امر فرمود که سورۀ فاتحه و آیة شهد الله و آیة الکرسی و آیة قل اللهم
مالک الملک تا بغیر حساب آویختند ایشان در عرش الهی و درآویختند و گفتند پروردگارا ما را
بکجا میفرستی بسوی اهل خطاها و گناهان میفرستی حقتعالی وحی فرمود بایشان که بحق عزت
و جلال خودم سوگند میخورم که هر که از آل محمد و شیعیان ایشان شما را تلاوت نماید بعد از هر
نمازهای واجب البته بسوی او نظر کنم بنظر مخفی خود یعنی الطاف خاصه خود را شامل حال او گردانم
هر روز هفتاد نظر و هر نظر که کنم هفتاد حاجت او را برآورم و توبه او را قبول کنم هر چند معصیت
بسیار کرده باشد و در [illegible] از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که مردی با
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه شکایت کرد از درد پشت گفت [illegible]
[illegible] دست خود را بر موضع درد بگذار و سه مرتبه این آیه را بخوان وما کان لنفس
ان تموت الا باذن الله کتابا مؤجلا ومن یرد ثواب الدنیا نؤته منها ومن

یرید ثواب الآخرة نؤته منها وسنجزی الشاکرین پس هفت مرتبه انا انزلناه بخواند
که انشاء الله تعالی عافیت می یابد و بسند معتبر از حضرت امام علی نقی علیه السلام منقولست که اشجع
سلمی بحضرت صادق علیه السلام عرض نمود که من بسیار سفر میکنم و در بیابانها می ترسم توقع دارم
میخواهم چیزی تعلیم من فرمائی که موجب ایمنی من گردد حضرت فرمود که هرگاه که خوف بر تو غالب
گردد دست راست خود را بر بالای سر خود بگذار و بآواز بلند این آیه را بخوان افغیر
دین الله یبغون وله اسلم من فی السموات والارض طوعا وکرها والیه ترجعون
اشجع گفت که چون بسفر رفتم بوادی رسیدیم میگفتند که جن در آنجا بسیار است ناگاه شنیدم
که شخصی میگوید بگیرید پس من آیه را خواندم دیگری گفت که چگونه بگیریم حال آنکه او
آیه طیبه را خواند ایضا از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که آیه شهد الله
در وقت خواب بخواند حق تعالی هزار ملک خلق نماید که برای او استغفار نمایند تا روز
قیامت و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که آیه شهد الله بخواند و بعد از آن بگوید
وانا اشهد بما شهد الله به واستودع الله هذه الشهادة وهی لی عنده
ودیعة چون روز قیامت شود حق تعالی بگوید که صاحب این آیه را از نزد من عهدی است
او را داخل بهشت کنید سورة النساء از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که هر که
سوره نساء را در هر جمعه بخواند از فشار قبر ایمن گردد و در روایت دیگر منقولست که حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام انگشتری از عقیق یمنی داشتند و بر آن نقش کرده بودند الله الملک
جمیعا و در روایت معتبر وارد است که نقش نگین انگشتر حضرت امام حسن و حضرت
امام محمد باقر صلوات الله علیهما العزة لله بود سورة المائدة بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که سوره مائده را در روز پنجشنبه بخواند ایمانش

بظلم و گناه آلوده نشود و هرگز بخیل و مشرک نشود و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست
که سورهٔ مائده بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل شد قبل از وفات آنحضرت بدو ماه یا سه ماه
و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که آخر سوره که بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله
نازل شد سورهٔ مائده بود و احکام بعضی از سورهای دیگر را نسخ کرده و هیچ چیز احکام آنرا نسخ
نکرده و وقتی نازل شد که آنحضرت بر استر شهبا سوار بود و بسبب وحی چنان سنگین شد که نزدیک
شد که ناف استر بزمین برسد و اغمائی آنحضرت را رو داد پس چون آنحالت زائل شد سوره را
بر ما خواند و بآن عمل کرد و ما عمل کردیم و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که سورهٔ مائده
یکجا نازل شد تمام و هفتاد هزار ملک با آن نازل شدند و در حدیث دیگر فرمود که هر که سورهٔ
مائده را بنویسد و در میان متاع یا صندوق خود بگذارد قماش و متاع او ایمن گردد از دزد
و اگر چه در میان راه اندازد و عافیتی یابد صاحبش از دزدها و المهاد از حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام منقولست که بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله رفتم آنحضرت سورهٔ مائده را
پیغمبر فرمود که بنویس پس نوشتم تا آیهٔ انما ولیکم الله رسید بخواب رفت و باز صدای
آنحضرت می آمد و من می نوشتم تا سوره تمام شد و چون بیدار شد از انجا که بخواب رفته بود
شروع کرده بخواند گفتم شما خواندید تا آخر و من نوشتم تا آخر فرمود که الله اکبر آن جبرئیل بود
که برتو خواند و پس حضرت امیر المؤمنین فرمود که هفتاد آیه را از املای پیغمبر نوشتم و شصت
و چهار آیه را از املای جبرئیل سورهٔ انعام بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که سورهٔ انعام یکدفعه نازل شد و هفتاد هزار ملک آنرا مشایعت کردند
تا نزد حضرت رسول صلی الله علیه و آله آوردند پس این سوره را تعظیم نمائید و بزرگ دارید
که اسم اعظم الهی در هفتاد موضع این سوره هست و اگر مردم بدانند که در قرائتش چه فضیلت

فضیلت سورهٔ انعام

و ثواب هست هرگز ترک ننمایند قرائتش را و از عبدالله بن عباس منقولست که کسیکه سورهٔ انعام
را هر شب بخواند در روز قیامت از جملهٔ ایمنان باشد و بدیده خود هرگز آتش جهنم را نبیند و گویند
از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که سورهٔ انعام را یکدفعه نازل ساختند و هفتاد هزار
ملک مشایعت آن کردند و آواز بلند کرده بودند به تسبیح و تهلیل تا نزد حضرت رسول صلی الله علیه
و آله آوردند پس هر که این سوره را بخواند آن هفتاد هزار ملک تسبیح بگویند از برای او تا روز
قیامت و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که اگر علتی داشته باشی که خوف هلاک او
باشی سورهٔ انعام را بخوان که دیگر نه بینی از آن علت و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که در شب اول ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
بعد از حمد سورهٔ انعام بخواند و از خدا تعالی سوال نماید که کفایت شر دشمنان از او بکند
حقتعالی رد گرداند از او شر آنچه از آن میترسد و او را نگاه دارد از هر بیم و در حدیث دیگر
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر کرا حاجتی باشد که خواهد برآورده شود
چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعتی بعد از حمد سورهٔ انعام بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند

یَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ
يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ يَا مَنْ لَا تُغَيِّرُهُ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ
ضَعْفِي وَفَقْرِي وَفَاقَتِي وَمَسْكَنَتِي فَإِنَّكَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي وَأَعْلَمُ بِحَاجَتِي
يَا مَنْ رَحِمَ الشَّيْخَ يَعْقُوبَ حِينَ رَدَّ عَلَيْهِ يُوسُفَ قُرَّةَ عَيْنِهِ
يَا مَنْ رَحِمَ أَيُّوبَ بَعْدَ طُولِ بَلَائِهِ يَا مَنْ رَحِمَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَمِنَ الْيُتْمِ آوَاهُ وَنَصَرَهُ عَلَى جَبَابِرَةِ قُرَيْشٍ وَطَوَاغِيتِهَا
وَأَمْكَنَهُ مِنْهُمْ يَا مُغِيثُ يَا مُغِيثُ يَا مُغِيثُ بسیار بگوید حق خداوند یک

چنانچه بدرستی قدرت اوست که اگر این نماز بکنی و این دعا بخوانی و جمیع حاجتهای خود را بطلبی البته
روا کند و در طب الائمه از حضرت صادق علیه السلام بسند معتبر روایت کرده که سورهٔ انعام را
با عسل بنویسند و بشویند و بخورند شفا یابند و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که هر که شب
اول هر ماه دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ انعام بخواند از حقتعالی سوال
کند که او را از هر بلیتی در آن ماه ایمن گرداند نبیند در آن ماه امری را که مکروه او باشد

خواص سورة الاعراف

سورهٔ الاعراف بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ اعراف را در هر ماهی
بخواند در روز قیامت از جملهٔ جماعتی باشد از دوستان خدا که حقتعالی در شان ایشان
فرموده است که خوفی بر ایشان نیست و اندوهناک نمیشوند و اگر در هر جمعه بخواند او را در قیامت
حساب نکنند و بدرستیکه آیات محکمات بسیار است پس قرائت این سوره را ترک منمایید که گواهی میدهد
در قیامت برای کسیکه آنرا خوانده باشد و بسند معتبر از اصبغ بن نباته منقولست که روزی حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که بحق آن خداوندی که محمد را براستی فرستاده است و اهلبیتش را
گرامی داشته است که آنچه مردم طلب نمایند از حرز از برای سوختن و یا غرق شدن یا دزدی یا گریختن
چهارپا یا کنیز و غلام البته در قرآن هست پس هر که خواهد از من سوال نماید پس شخصی برخاست و گفت
یا امیر المؤمنین چیزی از قرآن بمن تعلیم نما که مرا ایمن گرداند از سوختن و غرق شدن فرمود که
این دو آیه را بخوان اِنَّ وَلِیِّیَ اللّٰهُ الَّذِی نَزَّلَ الْکِتَابَ وَ هُوَ یَتَوَلَّی الصَّالِحِینَ وَ مَا
قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَ الْاَرْضُ جَمِیعًا قَبْضَتُهُ وَ السَّمٰوَاتُ مَطْوِیَّاتٌ بِیَمِینِهِ
سُبْحَانَهُ وَ تَعَالٰی عَمَّا یُشْرِکُونَ هر که این دو آیه را بخواند از سوختن و غرق شدن ایمن شود
پس شخصی خواند و آتش در خانهٔ همسایگانش افتاد و او سالم ماند و بخانهٔ او آتش نیفتاد پس شخصی
دیگر برخاست و گفت یا امیر المؤمنین چهارپایی دارم و چموشی میکند و من از آن میترسم حضرت

فرمود که در گوش راستش این آیه را بخوان افغیر دین الله یبغون وله اسلم من فی السموات و
الارض طوعا وکرها والیه یرجعون پس آن شخص چنین کرد چهارپایش نرم و هموار شد پس شخصی
دیگر برخاست و گفت یا امیرالمؤمنین ع در آن زمینی که میباشیم حیوانات درنده بسیار است و بخانه‌های
ما داخل میشوند تا حیوانی را ضایع نکنند بدر نمیروند حضرت فرمود که این دو آیه را بخوان لقد جاءکم
رسول من انفسکم عزیز علیه ما عنتم حریص علیکم بالمؤمنین رؤف رحیم فان
تولوا فقل حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت و هو رب العرش العظیم پس این دو آیه را
خواند دیگر درنده بخانه اش نیامد پس شخصی دیگر برخاست و گفت که یا امیرالمؤمنین ع در شکم من صفرائی
بهم رسیده است آیا آیه هست که موجب شفا گردد حضرت فرمود که بی آنکه درهم و دیناری خرج
کنی بر شکم خود آیة الکرسی بنویس و بشوی و آن آب را بخور که این ذخیره باشد در شکم تو و باعث شفا
میگردد بقدرت الهی شخصی دیگر برخاست و گفت یا امیرالمؤمنین ع برای گم شده چیزی بفرما حضرت
فرمود که دو رکعت نماز بگذار و در هر رکعتی سوره یس بخوان و بعد از آن بگو یا هادی
الضالة رد علی ضالتی آن مرد چنین کرد و حق تعالی گم شده اش را باو باز گردانید پس شخصی
دیگر برخاست و گفت یا امیرالمؤمنین ع بنده من از من گریخته است فرمود که این آیه را بخوان
او کظلمات فی بحر لجی یغشاه موج من فوقه موج من فوقه سحاب ظلمات
بعضها فوق بعض اذا اخرج یده لم یکد یراها و من لم یجعل الله له نورا فما له من نور
چون این آیه را خواند غلامش برگشت پس شخصی دیگر برخاست و گفت یا امیرالمؤمنین ع حرزی
برای دزدی بفرما که دزد مال مرا بسیار میبرد در شب حضرت فرمود که چون بمیان رختخواب
میروی این دو آیه را بخوان قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن تا آخر سوره بنی اسرائیل
بعد از آن فرمود که کسی که شب در بیابانها تنها باشد آیه سخره ان ربکم الله الذی خلق

السموات والارض تا تبارك الله رب العالمين بخواند ملائکه او را محافظت و حراست
نمایند و شیاطین از وی دور شوند پس شخصی این را شنید و شبی به خرابی افتاد و شب در آنجا ماند
و فراموش کرد که این آیه را بخواند چون خوابید دو شیطان آمدند یکی محاسنش را گرفت رفیقش
بار گفت که دست از وی بردار و او را مهلت ده چون دست از وی برداشت آن مرد بیدار شد و آیه
سخره را خواند آن شیطان که محاسنش را گرفته بود به دیگری گفت که من دست به وی داشتم و آیه را
خواند خدا بینی ترا به خاک بمالد الحال حراست و نگهبانیش بکن تا صبح چون صبح شد بخدمت
امیر المؤمنین علیه السلام آمد و گفت که در سخن تو شفا و راستی دیدم و حال شب خود را نقل کرد
و بعد از طلوع آفتاب به آن محل که شب خوابیده بود برگشت اثر موی شیطان بر زمین ظاهر بود
که موی خود را بر زمین کشیده بود و در رفته بود سورة الانفال و سورة التوبة از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره انفال و سوره برائت را در هر ماه بخواند هرگز نفاق
بر او راه نیابد و از شیعه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشد سورة یونس از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که سوره یونس را در هر دو ماه یا سه ماه یکبار بخواند بیم آن نیست
که از جمله جاهلان گردد و در روز قیامت از جمله مقربان باشد سورة هود از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام منقولست که هر که سوره هود را در هر جمعه بخواند حق تعالی او را در قیامت در زمره پیغمبران
مبعوث گرداند و در قیامت گناه از وی ظاهر نشود و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقولست که هر که از غرق شدن ترسد این آیات را بخواند بسم الله مجریها و مرسیها ان ربی
لغفور رحیم بسم الله الملك الحق المبین وما قدروا الله حق قدره و
الارض جمیعا قبضته یوم القیمة والسموات مطویات بیمینه سبحانه وتعالی
عما یشرکون سورة یوسف از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره یوسف را

در هر روز یا در هر شب بخواند چون در قیامت مبعوث شود جمال او مانند جمال حضرت یوسف باشد و
در آن روز با وی فزعی و خوفی نرسد و از نیکان بندگان صالح خدا باشد سورة الرعد از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که بسیار سورهٔ رعد را بخواند هرگز صاعقه با او نرسد اگر چه ناصبی باشد
و اگر مؤمن باشد خدا او را داخل بهشت گرداند بی حساب و شفاعت او را قبول فرماید در حق اهل بیت
و برادرانش که مؤمن باشند سورهٔ ابراهیم و سورهٔ حجر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که سورهٔ ابراهیم و سورهٔ حجر را در دو رکعت نماز در هر جمعه بخواند هرگز با وی فقر و دیوانگی و بلیه
عظیمی نرسد سورة النحل از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ نحل را در هر ماه
بخواند در دنیا بقرض در آن ماه مبتلا نشود و هفتاد نوع از بلاها از وی دور گردد که سهلترین آنها
دیوانگی و خوره و پیسی باشد و مسکن او در جنت عدن باشد که در میان بهشت ها واقعست سورة
بنی اسرائیل از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ بنی اسرائیل را در هر شب
جمعه بخواند نمیرد تا قائم آل محمد صلوات الله علیه را دریابد و از اصحاب او باشد و منقول است
که عمر بن حنظله بخدمت حضرت صادق ع شکایت نمود از صداع حضرت فرمود که دست بر بالای
سرت بگذار و این دو آیه را بخوان که قل لو کان معه آلهة کما یقولون اذا لابتغوا
الی ذی العرش سبیلا و اذا قیل لهم تعالوا الی ما انزل الله و الی الرسول رایت المنافقین
یصدون عنک صدودا سورة الکهف از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که سورهٔ کهف را در هر شب جمعه بخواند نمیرد مگر آنکه شهید میرد و خدا او را در زمرهٔ شهدا محشور گرداند
و در قیامت با شهیدان بایستد و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که هر که سورهٔ کهف را در هر شب
جمعه بخواند کفارهٔ گناهانی باشد که از جمعه تا جمعه کرده است و در روایت دیگر وارد شده است
که کسی که در روز جمعه بعد از نماز ظهر و عصر بخواند همین ثواب داشته باشد و از حضرت رسول صلی الله

علیه وآله منقولست که هرکه آیهٔ قل انما انا بشر مثلکم را تا آخر بخواند در وقت خواب از خوابگاه
او تا کعبه نوری ساطع گردد که میان او پر باشد از ملائکه و استغفار از برای او کنند تا صبح و در حدیث
دیگر از حضرت صادق علیه السلام وارد شده است که هرکه این آیه را در وقت خواب بخواند هر وقت
که خواهد بیدار شود سورة مریم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه مداومت نماید
بر سورهٔ مریم نمیرد تا آنچه خواهد در خود و مال و فرزند ببیند و در آخرت باو دهند مثل ملکی
که حضرت سلیمان در دنیا داشته است سورة طه از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که ترک مکنید سورهٔ طه را که خدا این سوره را دوست میدارد و هرکه این سوره را بخواند دوست
میدارد و کسیکه بر قرائتش مداومت نماید حقتعالی در قیامت نامه اش را بدست راستش دهد و با
و او را بر گناهانی که در اسلام کرده است حساب نکند و در آخرت آنقدر مزد باو عطا فرماید که او راضی
شود سورة الانبیاء از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه سورهٔ انبیا را بخواند از
روی محبت و خواهش در بوستانهای بهشت با همه پیغمبران رفاقت کند و در دنیا در نظر مردم
با هیبت باشد سورة الحج از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هرکه سورهٔ حج را در هر سه روز
یکمرتبه بخواند در آنسال توفیق حج بیابد و اگر در آن سفر بمیرد داخل بهشت میشود راوی پرسید
که اگر سنی باشد فرمود که عذابش تخفیف می یابد سورة المؤمنون از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هرکه در هر جمعه سورهٔ مؤمنون را بخواند حقتعالی خاتمهٔ او را بخیر گرداند و در فردوس
اعلی منزلش با منزل پیغمبران باشد سورة نور از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود
که حفظ نمائید اموال و فروج خود را از حرام بتلاوت کردن سورهٔ نور و با این سوره زنان خود
را نیز از حرام حفظ نمائید بدرستیکه هرکه این سوره را در هر شب یا در هر روز مداومت نماید
هیچیک از اهل خانهٔ او زنا نکنند تا او بمیرد و چون بمیرد هفتاد هزار ملک تا قبر او مشایعت نمایند

و بعد از براى او استغفار نمايند تا بقبرش گذارند و بسند معتبر منقولست كه شخصى از ضعف چشم
بحضرت امام موسى شكايت نمود حضرت فرمودند كه آيهٔ نور را سه مرتبه در جامى بنويس و بشو و آنرا
در شيشه ضبط كن و مكرر بديده بكش راوى گفت صد ميل كمتر كشيدم كه ديده ام صحيح تر از اول شد
سورة الفرقان از حضرت امام موسى صلوات الله عليه منقولست كه ترك مكن تلاوت سورهٔ
فرقان را بدرستيكه هر كه در شب اين سوره را بخواند حقتعالى او را حساب و عذاب نكند و منزلش در
فردوس اعلى باشد سورة الطواسين از حضرت صادق عليه السلام منقولست كه هر كه سورهٔ
سه طس را در شب جمعه بخواند از اوليا و دوستان خدا باشد و در حفظ و حراست الهى باشد
و در دنيا فقر و بدحالى او را نرسد و در آخرت از بهشت باو آنقدر دهند كه راضى شود و زياده
از رضاى او باو عطا فرمايد و حقتعالى صد زن از حور العين باو كرامت فرمايد سورهٔ عنكبوت
و سورهٔ روم بسند معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقولست كه هر كه سورهٔ عنكبوت و سورهٔ
روم را در شب بيست و سوم ماه مبارك رمضان بخواند والله كه از اهل بهشت است و از اين حكم
استثنا نميكنم و نميترسم كه خدا در اين سوگند بر من گناه بنويسد و اين دو سوره را نزد خداى تعالى
قرب و منزلت عظيم باشد سورهٔ لقمان از حضرت امام محمد باقر عليه السلام منقولست
كه كسيكه سورهٔ لقمان در شب بخواند حقتعالى در آن شب ملكى چند موكل گرداند براو كه او را
از شر شياطين و لشكرهايش حفظ نمايد تا صبح شود و اگر در روز بخواند او را از شياطين
و لشكرش حفظ نمايد تا شب سورة السجده از حضرت صادق عليه السلام منقولست
كه هر كه سورهٔ سجده را در هر شب جمعه بخواند حقتعالى در قيامت نامه اش را بدست
راست او دهد و او را حساب نفرمايد هر چند گناهكار باشد و در بهشت از رفقاى حضرت
محمد و اهلبيت او باشد سورة الاحزاب از حضرت صادق عليه السلام منقولست

که هر که سورهٔ احزاب را بسیار تلاوت نماید در قیامت در جوار حضرت رسول صلی الله علیه و آله باشد
و بعد از آن فرمود که در سورهٔ احزاب فضایح بسیاری از مردان و زنان قریش و غیر ایشان بود
و دراز تر از سورهٔ بقره بود و لیکن کم کردند و تحریف دادند سورة السبا و سورة الفاطر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ سبا و سورهٔ فاطر را در شب بخواند در آن شب
در حفظ و حراست الهی باشد و اگر در روز بخواند در آن روز مکروهی باو نرسد و حقتعالی
از خیر دنیا و آخرت آنقدر باو کرامت فرماید که در خاطرش خطور نکرده باشد و آرزویش بآن نرسیده باشد
و بسند معتبر از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که هر که در وقت خواب این آیه را بخواند
که إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ
بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا خانه بر سرش خراب نشود و بسند معتبر منقولست که شخصی از اهل مرو
بخدمت حضرت صادق علیه السلام شکایت نمود از درد سر حضرت فرمود که نزدیک بیا پس دست
بر سرش گذاشت و این آیه را خواند ان الله یمسک تا آخر آیه سورهٔ یس از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر چیزی را قلبیست و قلب قرآن یس است هر که این سوره را در روز پیش از شام بخواند
در آن روز از بلاها محفوظ ماند و خدا او را روزی فراوان عطا فرماید تا شام و هر که در شب
پیش از خواب بخواند حقتعالی هزار ملک را با او موکل گرداند که او را از شر شیطان رجیم و از هر
آفتی حفظ نماید و اگر در روز بمیرد حقتعالی او را داخل بهشت گرداند و در غسل او سی هزار
ملک حاضر شوند که استغفار از برای او کنند و مشایعت او نمایند تا قبرش باستغفار و چون او را
بلحدش بگذارند آن ملائکه در میان قبرش ساکن گردند و عبادت الهی کنند و ثواب عبادت
ایشان از او باشد و قبرش را فراخ کنند تا چشم کار کند و او را ایمن گردانند از فشار قبر
و پیوسته از قبر او نوری ساطع باشد تا اطراف آسمان تا وقتیکه از قبر بیرون آید پس چون حقتعالی

او را از قبر بیرون آورد و آن سی هزار ملک با او باشند و متابعت او نمایند و با او سخن گویند و بر روی او
خنده کنند و به هر چیزی او را بشارت دهند تا او را از صراط و میزان بگذرانند و او را در مقام
قرب تجلی بدارند که هیچ خلقی قربش از وی بیشتر نباشد مگر ملائکهٔ مقرب و پیغمبران مرسل و او با پیغمبران باشد
نزد حقتعالی و در هنگامی که مردم اندوه داشته باشند او را اندوه نباشد و در حالتی که مردم
جزع نمایند او جزع نکند پس پروردگار عالم با او خطاب فرماید که ای بندهٔ من هر کرا خواهی شفاعت
کن که شفاعت ترا قبول مینمایم و هر سوالی که خواهی از من بکن که سوالت را رد نمیکنم پس او شفاعت
کند و خدا قبول نماید و او سوال کند و خدا عطا فرماید و دیگران را حساب کنند و او را حساب نکنند
و با دیگران در مقام حسابش باز ندارند و ذلت و خواری در آن صحرا باو نرسد و هیچ گناهی
از گناهان او را نگیرند پس نامهٔ خود را بگیرد و بجانب بهشت روان شود پس مردم تعجب کنند که سبحان الله
این بنده را هیچ گناه نبوده است و از رفیقان پیغمبر آخر الزمان باشد صلی الله علیه و آله و سلم و بسند
معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در عمر خود یکبار سورهٔ یس را بخواند
حقتعالی بعدد هر خلقی که در میان دنیاست و هر خلقی که در آخرتست و هر خلقی که در آسمانست بعدد
هر یک از ایشان دو هزار حسنه از برای او بنویسد و دو هزار گناه از او محو فرماید و بفقر و فاقه
و قرض و خانه بر سرش فرود آمدن و تعب و مشقت و دیوانگی و خوره و وسواس و دردهای
ضرر رساننده مبتلا نشود و حقتعالی سکرات و اهوال مرگ را از او تخفیف دهد و خود قبض روح
او نماید و ضامن شود از برای او فراخی روزی را و در قیامت او را شاد گرداند و چندان
ثواب باو کرامت فرماید که او راضی شود و حقتعالی خطاب فرماید بملائکهٔ آسمانها و زمینها
که من از فلان بنده راضی شدم برای او استغفار نمائید و بسند معتبر دیگر منقولست که شخصی
بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام از بواسیر شکایت نمود حضرت فرمود که سورهٔ یس را

با عسل بنویس و حل کن و بخورد و در حدیث دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که از برای منع
الکلهای سفید و برص که در بدن بهم رسد سوره یس را با عسل بنویسید و بیاشامید و در حدیث معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که تعلیم نمائید بفرزندان خود سوره یس را که آن گلدسته قرآن است

سوره و الصافات از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره صافات را در هر
روز جمعه بخواند پیوسته از جمیع آفتها و بلاها محفوظ باشد و در دنیا روزیش فراخ باشد و به بدن و
مالش و فرزندانش مکروهی نرسد و نه از شیاطین مردود و نه از جبار یاغی و نه از جبار معاندی
و اگر در آن روز یا در آن شب بمیرد خدا او را بمیراند شهید و مبعوث گرداند با شهیدان او را داخل
بهشت گرداند و در درجه شهیدان او را جا دهد و بسند معتبر از سلیمان جعفری منقول است که حضرت
امام موسی علیه السلام بفرزند خود قاسم فرمود که برخیز ای فرزند و بر بالای سر برادرت سوره و الصافات
صفا را بخوان تا تمام کنی او شروع بخواندن کرد چون آیه اهم اشد خلقا ام من خلقنا
رسید قبض روحش شد چون جامه بر روی میت کشیدند و بیرون آمدند یعقوب بن جعفر بحضرت عرض کرد
که ما چنین میدانستیم که برای آسانی جان کندن سوره یس را می باید خواند شما فرمودید که و الصافات
را بخوانیم حضرت فرمود که سوره و الصافات را بر سر هر کس که بشدت جان کندن گرفتار باشد
بخوانند البته خداتعالی راحتش را نزدیک میگرداند و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقولست هر که از گزیدن عقرب بترسد این آیه را بخواند که سلام علی نوح فی العالمین
انا کذلک نجزی المحسنین انه من عبادنا المؤمنین و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام منقولست که کسیکه خواهد که او را در قیامت بکیل وافی ثواب کامل بدهند باید
که بعد از هر نماز این آیه بخواند سبحان ربک رب العزة عما یصفون و سلام علی
المرسلین و الحمد لله رب العالمین و در حدیث دیگر وارد شده است که از هر مجلس

گر بخیزند همین آیه را بخوانند کفارهٔ گناهان آن مجلس میگردد سورهٔ ص از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقولست هر که سورهٔ ص را در شب جمعه بخواند حقتعالی از خیر دنیا و آخرت
آنقدر باو عطا فرماید که هیچ احدی از خلق عطا نفرموده باشد مگر پیغمبر مرسل یا ملک مقرب و او را داخل
بهشت گرداند و هر کرا او خواهد از اهل خانه اش حتی خادمی که او را خدمت میکرده است سورهٔ
الزمر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ زمر را بخواند حقتعالی شرف دنیا
و آخرت باو کرامت فرماید و او را عزیز گرداند بی مال و خویشان بحدی که هر که او را ببیند از هیبت
مهابتی در دلش بهم رسد و بدنش را بر آتش جهنم حرام گرداند و در بهشت از برای او هزار شهر بنا کند
که در هر شهری هزار قصر باشد و در هر قصری صد حور بود و از چشمها و نهرها و درختان و غیر آن
آنچه در قرآن وصف فرموده باو کرامت فرماید سورهٔ المؤمن از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ حم مؤمن را در هر سه شب بخواند حقتعالی گناهان گذشته و
آینده او را بیامرزد و ایمان را از وی سلب ننماید و آخرت را بهتر از دنیا گرداند برای او سورهٔ
السجدة از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ حم سجده را بخواند حقتعالی در روز
قیامت او را نوری عطا فرماید آنقدر که چشم کار کند و او را سرور و شادی در آن روز کرامت
فرماید و در دنیا بحالی باشد که دیگران آرزوی حال او کنند و در روایتی آنست که هر که
این سوره را در شب جمعه بخواند حقتعالی آن ثواب او را کرامت فرماید سورهٔ حمعسق از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که مداومت نماید بتلاوت سورهٔ حمعسق چون در قیامت
مبعوث شود روی او مانند برف سفید باشد و مانند آفتاب نورانی باشد و چون نزد عرش
آید حقتعالی فرماید که ای بندهٔ من مداومت نمودی بر قرائت حمعسق و نمیدانستی که چه ثواب
دارد اگر منزلت آن سوره و ثواب آن را میدانستی هرگز از خواندن او ملال بهم نمیرسانیدی

واکنون جزای خود را خواهی و نیست ای ملائکه او را داخل بهشت گردانید و از برای او قصری
مقرر ساخته ام از یاقوت سرخ و درها و کنگره هایش و دریچه هایش از یاقوت سرخ است و از لطافت
از اندرون بیرون را میتوان دید و از بیرون اندرون را میتوان دید و در آن قصر
دختران باکره جوان از حور العین و هزار کنیز و هزار غلام از پسران گوشواره در گوش ها
پیوسته در حسن تابنده باو عطا کرده ام **سورة الزخرف** از حضرت امام محمد باقر صلعم
منقولست که هر که مداومت نماید بر قرائت سوره حم زخرف خدا او را در قبر از جانوران زمین
و از فشار قبر ایمن گرداند و چون او را بمقام حساب بیاورند آن سوره بیاید بامر
الهی او را داخل بهشت گرداند **سورة الدخان** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که هر که سورهٔ دخان را در نمازهای واجب و سنت بخواند حقتعالی او را در زمرهٔ
امنیان مبعوث گرداند و او را در سایهٔ عرش خود جا دهد و حساب او را آسان کند
و نامهٔ او را بدست راست او دهد و بسند معتبر منقولست که شخصی بخدمت حضرت امام محمد باقر
صلعم عرض نمود که چگونه شب قدر را بشناسم فرمود که چون ماه رمضان بیاید هر شب صد
مرتبه سورهٔ دخان را بخوان چون شب بیست و سوم شود تصدیق خواهی نمود بآن چیزی سوال
نمودی و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که این سوره را در شب جمعه
بخواند حقتعالی گناهان او را بیامرزد **سورهٔ جاثیه** از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که سورهٔ جاثیه را بخواند ثوابش آنست که جهنم را نه بیند و آواز خروشش را نشنود
و با رسول الله صلی الله علیه و آله بوده باشد **سورة الاحقاف** از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که در هر شب یا در هر جمعه سورهٔ احقاف را بخواند در دنیا
خوفی باو نرسد و از فزع روز قیامت ایمن گرداند و از حضرت صادق صلعم منقولست

که سوره های حامیم ریاحین بهشتند پس چون توفیق خواندن آنها را بیابید خدا را حمد و شکر
بسیار بکنید که توفیق تلاوت آنها بشما کرامت فرموده است بدرستیکه بنده که از خواب برخیزد
و در نماز حامیم را بخواند از دهانش نسیم خوشبوتر از مشک و خوشبوتر از عنبر بیرون آید و بدرستیکه
حقتعالی رحم میکند تلاوت کننده و خواننده این سوره ها را و رحم میکند همسایگان و دوستان و آشنایان
و مصاحبان و خویشان او را و روز قیامت عرش و کرسی و ملائکه مقرب از برای او
استغفار مینمایند سورة محمد صلی الله علیه و آله و سلم از حضرت صادق علیه السلام منقول است
هر که سورة الذین کفروا را بخواند گناه نکند و در دین خود هرگز شک بهم نرساند و بفقر هرگز مبتلا نشود
و هرگز از پادشاهی خوفی باو نرسد و همیشه از شرک و کفر محفوظ باشد تا بمیرد و چون بمیرد حقتعالی هزار
ملک بقبر او فرستد که نماز کنند و ثواب نماز ایشان از او باشد و چون از قبر بیرون آید آن هزار ملک
او را متابعت نمایند تا او را بمحل ایمنی از خوفهای قیامت برسانند و در امان خدا و رسول باشد
سورة الفتح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حفظ نمائید اموال و زنان و بندهای
خود را بخواندن سورة انا فتحنا بدرستیکه کسی که بر خواندن این سوره مداومت نماید در روز قیامت
منادی از جانب رب العزة او را ندا کند که همه خلائق بشنوند که تو از بندگان مخلص مائی ای
ملائکه او را ملحق گردانید به بندگان شایسته من و او را داخل بهشت جاوید کنید و از شراب سر بمهر
بهشت که با کافور ممزوج است باو بخورانید و در بعضی روایات وارد شده است که هر که در شب اول
ماه مبارک سورة انا فتحنا در نماز سنت بخواند در آن سال از بلاها محفوظ باشد و در حدیث دیگر
منقول است که هر که در روز اول ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول
الحمد و انا فتحنا و در رکعت دوم الحمد و هر سوره که خواهد حقتعالی از او در گذرد اندر بلایی
که در آن سال است و در حفظ و حمایت الهی باشد تا سال آینده سورة الحجرات از حضرت صادق

منقولست که هر که سورهٔ حجرات را بخواند در هر شبی یا در هر روزی در زمرهٔ از جماعتی باشد که بزیارت
حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرف میشوند سورهٔ ق از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست
که هر که مداومت نماید بر خواندن سورهٔ ق در نمازهای واجب و سنت خدا روزی او را فراخ گرداند
و نامه اش را بدست راست او دهد و او را حساب آسان کند سورهٔ الذاریات از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ ذاریات را در روز یا در شب بخواند خدا امر معیشت
او را باصلاح آورد و وسعت دهد روزی او را و منور سازد قبر او را بچراغی که نور بخشد تا
روز قیامت سورهٔ الطور از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام منقولست
که هر که سورهٔ طور را بخواند حقتعالی خیر دنیا و آخرت را برای او جمع نماید سورهٔ النجم از
حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ نجم را در هر شب یا در هر روز بخواند
در میان مردم بخیر و نام نیک تعیش نماید و گناهانش آمرزیده شود و محبوب دلهای
مردم گردد سورهٔ اقترب از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ
اقتربت الساعه را بخواند چون از قبر بیرون آید بر ناقهٔ از ناقهای بهشت سوار شود سورهٔ
الرحمن از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ترک مکنید قرائت سورهٔ رحمن را و
خواندن آنرا در نماز بدرستیکه این سوره در دل منافقان قرار نمیگیرد و حق تعالی آن
سوره را در روز قیامت به بهترین صورت و در نهایت خوشبوئی بصحرای محشر حاضر میگرداند
و می آید در محل قرب و کرامت می ایستد حق تعالی با و خطاب میفرماید که هر که در زندگانی
دنیا ترا در نماز میخواند و مداومت مینمود در خواندن تو میگوید خداوندا فلان و فلان
پس حق تعالی روهای ایشانرا سفید میگرداند و میفرماید که هر کرا خواهید شفاعت
نمائید پس ایشان آنقدر که خواهند شفاعت مینمایند پس بایشان میگویند که داخل

بهشت شوید و در هر جا که خواهید ساکن شوید و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که بعد از
نماز صبح در روز جمعه سورهٔ الرّحمان را بخوانی و هر مرتبه که بگوئی فبای آلاء ربکما
تکذّبان بگوئی لا بشیءٍ من آلائک ربّ اکذّب اگر در شب بخواند و در آن شب بمیرد
شهید مرده باشد سورة الواقعه از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب جمعه
سورهٔ واقعه بخواند خدا او را دوست دارد و مردم را دوست او گرداند و در دنیا بد حالی
و فقر و احتیاج نه بیند و هیچ آفتی و بلای مبتلا نشود و از رفقای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
باشد و این سوره مخصوص آنست و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که مشتاق بهشت
و وصف آن باشد سورهٔ واقعه را بخواند و هر که خواهد وصف جهنم را ملاحظه نماید سورهٔ
الم سجده را بخواند و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ واقعه را
در هر شب پیش از آنکه بخوابد بخواند در قیامت روی او مانند ماه شب چهارده نورانی باشد
و بسند معتبر از اسمعیل بن عبد الخالق منقولست که حضرت صادق علیه السلام فرموده که پدرم
بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز نشسته میکردند و در آن دو رکعت صد آیه میخواندند و میفرمودند
که هر که این دو رکعت نماز را بکند و صد آیه در این دو رکعت بخواند او را در آن شب
از غافلان ننویسند و اسمعیل گفت که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در این دو رکعت وتیره
سورهٔ واقعه و سورهٔ قل هو الله احد میخواندند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست
که هر که در هر شب این سوره را بخواند هرگز فقیر و پریشان نشود سورة الحدید و المجادله
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ حدید و مجادله را در نماز فریضه بخواند
و مداومت نماید خدا او را عذاب نکند و در خود و اهلش بد حالی و احتیاج
نه بیند سورة الحشر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که سوره

حشر را بخواند جمیع خلق خدا از بهشت و دوزخ و عرش و کرسی و حجب و آسمانهای هفت گانه و
زمینهای هفتگانه و هوا و باد و مرغان و کوه ها و درختان و آفتاب و ماه و ملائکه همه بر او صلوات
فرستند و از برای او استغفار کنند و اگر در آن روز یا در آن شب بمیرد با شهادت مرده باشد
سورة الممتحنة از حضرت علی بن الحسین علیه السلام منقولست که هر که سوره ممتحنه را در نمازهای
واجب و سنت بخواند خدا دل او را با ایمان امتحان نماید و دیده اش را از بد بد و خود و
فرزندانش بدیوانگی و فقر مبتلا نشوند سورة الصّف از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که هر که مداومت نماید بر خواندن سوره صف در نمازهای واجب و سنت خدا او را
در صف ملائکه و انبیا جا دهد سورة الجمعة و سورة المنافقین از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که واجب و لازمست بر هر که از شیعهٔ ما باشد که در نماز شام و خفتن شب جمعه
سورهٔ جمعه و سبح اسم ربک الاعلی بخواند و در نماز ظهر سوره جمعه و منافقین بخواند چون چنین
کند چنان باشد که بعمل حضرت رسول صلی الله علیه و آله عمل نموده باشد و ثواب او از نزد خدا
بهشت باشد سورة التغابن از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ
تغابن را در نماز واجبی بخواند آن سوره در روز قیامت شفیع او باشد و گواه عادلی
باشد که شهادت دهد برای او نزد کسیکه شهادت او را قبول فرماید و از او جدا نشود
تا او را داخل بهشت گرداند و از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که هر که
سوره های مسبحات را همه پیش از خواب بخواند نمیرد تا حضرت قائم آل محمد را علیه السلام ادراک
نماید و اگر بمیرد او را در جوار حضرت رسول صلعم جا دهند سورة الطلاق و التحریم
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره طلاق و تحریم را در نماز واجبی
بخواند خدا او را در روز قیامت پناه دهد از خوف و اندوه و از آتش جهنم عافیت یابد و خدا او را

داخل بهشت گرداند بسبب تلاوت کردن و محافظت نمودن حرمت این دو سوره زیرا که این
دو سوره از حضرت رسول اند سورة الملک از حضرت صادق منقولست که هر که سورهٔ تبارک الذی بیده
الملک را در شب نماز وتر بخواند یا پیش از خواب بخواند پیوسته در امان الهی باشد تا صبح شود
و در روز قیامت در امان الهی باشد تا داخل بهشت شود و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع
منقولست که سورهٔ ملک مانعه است که از عذاب قبر منع میکند و نامش در تورات سورهٔ ملک است
و هر که در شب بخواند بسیار عبادت و تلاوت کرده و نیکو کرده است و در
بنویسید و بدرستیکه من در نماز وتر بعد از نماز خفتن نشسته میخواندم و پدرم علیه السلام در روز و شب
هر دو میخواند و هر که این سوره را بخواند چون نکیر و منکر بقبر او در آیند چون از جانب پایش
بیایند پاهایش بایشان گویند که شما را از جانب ما راهی نیست زیرا که این بنده شب
بر پا می ایستاد و سورهٔ ملک را میخواند و چون از جانب شکمش بیایند شکمش بالسان بخطاب گوید
که شما را از جانب من راهی نیست بدرستیکه این بنده در من جا داده بود سورهٔ ملک را
و چون از جانب زبانش بیایند بایشان گوید که شما را از جانب من راهی نیست زیرا که او
هر شب و روز سورهٔ ملک را تلاوت مینمود و بمن جاری میساخت سورة النون
والقلم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ نون والقلم را در فریضه یا
نافله بخواند خدا او را ایمن گرداند از آنکه هرگز بفقر مبتلا نشود و چون بمیرد او را از فشار
قبر نجات دهد سورة الحاقه از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بسیار بخوانید
سورهٔ حاقه را بدرستیکه خواندن آن در فرائض و نوافل از ایمان بخدا و رسولست
زیرا که این سوره در واقعهٔ حضرت امیر المومنین و معویه علیه ما علیه نازل شده است
و هر که این سوره را بخواند ایمان از وی برطرف نشود تا هنگام مردن سورة المعارج

از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بسیار بخوانید سورهٔ سال سائل را که هر که این سوره را
بسیار بخواند حق تعالی در قیامت از هیچ گناه او سوال ننماید و او را در بهشت با رسول خدا
صلی الله علیه و آله ساکن گرداند سورة انّا نوح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که
ایمان بخدا دارد و بخواندن قرآن دارد باید که خواندن سورهٔ نوح را ترک ننماید بدرستیکه هر بنده
که این سوره را از برای خدا در نماز واجبی یا سنتی بخواند خدا او را در مساکن نیکوکاران
ساکن گرداند در بهشت و دیگر او را کرامت فرماید و لیست حوریه و چهار هزار زن
باو تزویج فرماید سورة الجن از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ جن را بسیار
بخواند در دنیا از چشم جنیان و دمیدنها و سحر و مکر ایشان محفوظ باشد و در بهشت از رفقای
حضرت رسول باشد سورة المزمل از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ
مزمل را در نماز خفتن یا در نماز شب بخواند شب و روز و آن سوره هر سه شاهد و گواه او
باشند در قیامت و خدا او را بزندگانی نیکو زنده دارد و بمردن نیکو بمیراند سورة المدثر
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در نماز واجب سورهٔ مدثر را بخواند
بر خدا لازم است که او را همجوار حضرت رسول صلعم جا دهد و در زندگانی دنیا هرگز
شقاوت او را در نیابد سورة القیمة از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که
مداومت نماید بر سورهٔ لا اقسم و بآن عمل نماید خدا او را با رسول خدا صلعم محشور گرداند
در بهترین صورتها و آنحضرت او را بشارت فرماید و بر روش خندد تا از صراط و میزان
او را بگذراند سورة الدهر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ
هل اتی را در هر صبح پنجشنبه بخواند خدا با او هشتصد دختر باکره و چهار هزار زن و حور العین
کرامت فرماید و با رسول خدا صلعم باشد و بسند معتبر از علی بن عمر منقولست که بخدمت

حضرت امام علی نقی علیه السلام رفتم در روز دوشنبه حضرت گفت دیروز ترا ندیدم گفتم که نخواستم
که در روز دوشنبه حرکت کنم حضرت فرمودند هر که خواهد که خدا او را از شر روز دوشنبه نگاه دارد
باید که در رکعت اول نماز صبح آن روز سورهٔ هل اتی علی الانسان بخواند چنانچه حق تعالی
دران سوره میفرماید که پس خدا ایشان را نگاه داشت از شر آن روز و باستقبال ایشان
فرستاد نصرت و خوشحالی و سرور و شادی را و در حدیث رجا بن ضحاک وارد شده است
که حضرت امام رضا علیه السلام در صبح روز دوشنبه و پنجشنبه در رکعت اول سورهٔ هل اتی
میخواندند و در رکعت دوم سورهٔ هل اتیک حدیث الغاشیه سورهٔ المرسلات و سورهٔ
النبا و سورهٔ النازعات از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ
والمرسلات را بخواند حق تعالی میان او و حضرت رسول صلعم آشنائی بیندازد و هر که هر
روز سورهٔ عم یتساءلون را بخواند از دنیا نرود تا توفیق زیارت کعبه بیابد و هر که
سورهٔ نازعات را بخواند نمیرد مگر سیراب و در اهل بهشت نشود مگر سیراب سورهٔ عبس
و سورهٔ کورت از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ عبس و تولی و سورهٔ اذا
الشمس کورت را بخواند در حفظ الهی باشد از خیانت و در سایه کرامت و رحمت الهی
باشد تا زنده باشد سورهٔ انفطار و سورهٔ المطففین و سورهٔ انشقاق
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ اذا السماء انفطرت و سورهٔ اذا السماء
انشقت را در فریضه و نافله بسیار بخواند خدا هیچ حاجت او را رد ننماید و او را هیچ مانعی
از خدا و را نگردانند در آخرت و پیوسته او نظر بکرامتهای الهی نماید و خدا نظر رحمت
باو دارد تا از حساب خلائق فارغ شود و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که
در نماز واجب سورهٔ ویل للمطففین بسیار بخواند حق تعالی در قیامت برای ایمنی

از آتش جهنم باو کرامت فرماید و او را بحساب بهشت برد سورة البروج از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ والسماء ذات البروج را در فرائض بخواند چون
سورهٔ پیغمبر انست حقتعالی او را در قیامت با پیغمبران و مرسلان و صالحان محشور گرداند
و با ایشان او را باز دارد سورة الطارق از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که سورهٔ والسماء والطارق را در فرائض بخواند او را در قیامت نزد خدا قدر و منزلت
عظیم بوده باشد و از رفقای پیغمبران باشد در بهشت سورة الاعلی از حضرت صادق ع
منقولست که هر کس سورهٔ سبح اسم ربک الاعلی را در فریضه یا نافله بخواند در روز قیامت
باو گویند که از هر دری از درهای بهشت که خواهی داخل شو سورة الغاشیة از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که مداومت نماید بر خواندن سورهٔ هل اتیک حدیث الغاشیه
در نماز واجب یا سنت خدا او را فراگیرد در رحمت خود در دنیا و آخرت و در روز قیامت
برات ایمنی از عذاب جهنم باو کرامت فرماید سورة الفجر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که بخوانید سورهٔ فجر را در نمازهای فریضه و نافله که آن سورهٔ حضرت امام حسین ع
است هر که آن سوره را بخواند در بهشت در جوار آنحضرت باشد سورة البلد از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ لا اقسم بهذا البلد را بخواند در نماز واجب
در دنیا از جمله صالحان معروف شود و در آخرت معروف گردد که او را منزلت عظیم
نزد حقتعالی هست و در قیامت از رفقای پیغمبران و شهیدان و صالحان باشد
سورة الشمس و سورة اللیل و سورة الضحی و الم نشرح از حضرت صادق ع
منقولست که هر که بسیار بخواند در روزی یا در شبی سورهٔ والشمس وضحیها سورهٔ
واللیل اذا یغشی و سورهٔ والضحی و الم نشرح را هر چیز که نزد او حاضر باشد در قیامت برای

از شهادت باید حتی مو و پوست و گوشت و خون و عروق و عصبها و استخوانها و جمیع اعضای
او و حق تعالی فرماید که شهادت شما را قبول کردم از برای بندهٔ خود و امی ملائکه ببرید او را به بهشت
و هر جا را که او اختیار نماید باو عطا کنید گوارا باد فضل و رحمت من از برای بندهٔ من سورهٔ
التین از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ والتین را در فرائض و نوافل
بخواند عطا فرماید از بهشت باو از هر جا که خواهد سورهٔ العلق از حضرت صادق علیه السلام
مرویست که هر که در روز یا در شب سورهٔ اقرا باسم ربک را بخواند و در آن روز یا در آن
شب بمیرد چنان باشد که شهید مرده باشد و خدا او را با شهیدان محشور کند و چنان باشد
که در راه خدا در میان لشکر رسول خدا صلعم جهاد کرده باشد سورهٔ القدر بسند معتبر از
حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره انا انزلناه فی لیلة القدر را بلند بخواند
چنان باشد که شمشیر کشیده باشد و در راه خدا جهاد کند و اگر آهسته بخواند چنان باشد
که در راه خدا شهید شده باشد و در خون خود دست و پا زند و هر که ده بار بخواند خدا هزار
گناه از گناهان او را محو نماید و بروایت دیگر از آنحضرت منقولست که هر که سوره انا انزلناه
را در نماز فریضه بخواند منادی از جانب رب العزت ندا کند که خدا گناهان گذشته ترا
آمرزید عمل را از سر گیر و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین ع منقولست که هر که پیش از طلوع
آفتاب قل هو الله احد و انا انزلناه را بخواند در آن روز بگناهی مبتلا نشود هر چند سعی
نماید شیطان و بسند معتبر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقولست که بدرستیکه
حق تعالی را در روز جمعه هزار نفحه و نسیم از رحمت خود هست هر بنده را آنچه خواهد از و
عطا میفرماید پس هر که سوره انا انزلناه را بعد از عصر روز جمعه صد مرتبه بخواند حق تعالی
آن هزار نفحهٔ رحمت را و مثل آنرا باو عطا فرماید و از حضرت صادق علیه السلام منقولست

که چون شب ماه مبارک رمضان در آید در هر شب تا هزار مرتبه سوره انا انزلناه را بخواند
و چون شب بیست و سیم شود دل خود را محکم دارد و گوشهای خود را بگشا از بهر شنیدن عجائب از آنچه خواهی دید
و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که اگر کسی در شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان سوره انا انزلناه را
هزار مرتبه بخواند چون صبح کند یقین او شود شدید و محکم باشد باعتراف نمودن بچیزی چند که مخصوص باشد
از غرائب فضائل و نیست این مگر بسبب چیزی که در خواب مشاهده نماید و بسند معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که جامه نو ببرد و سوره انا انزلناه را سی و شش مرتبه بخواند و در هر
مرتبه چون برسد به تنزل الملائکة اندکی آب بردارد و بر جامه بپاشد بپوشیدن پس دو
رکعت نماز در آن جامه بخواند و دعا کند و در دعا بگوید الحمد لله الذی رزقنی ما اتجمل
به فی النّاس و اواری به عورتی و اصلّی فیه لربّی و حمد الهی بکند پیوسته در فراخی
نعمت باشد تا آن جامه کهنه شود و بسند معتبر منقولست که چون حضرت امام رضا علیه السلام
جامه نو میپوشیدند قدحی از آب میطلبیدند و ده مرتبه انا انزلناه و ده مرتبه سوره قل هو الله
احد و ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بر آن ظرف میخواندند و بعد از آن آب را بر جامه میپاشیدند
و میفرمودند که هر که پیش از پوشیدن جامه چنین کند پیوسته در فراخی عیش باشد مادام
که تاری از آن جامه باقی باشد و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست
که چون حقتعالی جامه نوی بکسی عطا فرماید باید که وضو بسازد و دو رکعت نماز بگذارد و در
هر رکعتی سوره حمد و آیة الکرسی و قل هو الله احد و انا انزلناه بخواند و بعد از آن حمد کند
خداوندی را که عورت او را بجامه پوشیده و او را در میان مردم زینت بخشیده و کلمه
لا حول و لا قوّة الّا بالله بسیار بگوید پس که چنین کند در آن جامه معصیت خدا نکند
و بعدد هر تاری که در آن جامه باشد خدا ملکی موکل گرداند که تقدیس خدا کند و از برای او

استغفار نماید و برای او طلب رحم کند و در روایت دیگر وارد شده است که هر که قدحی برگیرد
آبی در آن قدح بریزد و سی و پنج مرتبه سوره انا انزلناه را بر آن قدح بخواند و آب را بر جامه خود
بپاشد پیوسته در وسعت باشد تا آنجامه کهنه شود و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
از برای عوذه از بلاها سبوی تازه میگیری و از آب پر میکنی و سی مرتبه سوره انا انزلناه بر آن
میخوانی پس آن سبو را می آویزی و از آن آب میخوری و وضو میسازی و قدری از آنکه کم شود
تمام شود دیگر آب بر رویش میریزی و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که در
شبانه روزی هفتاد و شش مرتبه سوره انا انزلناه بخواند حقتعالی هزار ملک خلق نماید که در
سی و شش هزار سال ثواب او را بنویسند و حقتعالی ثواب آنرا ده هزار هزار مرتبه مضاعف گرداند
یکه بعد از طلوع صبح پیش از نماز هفت مرتبه بخواند و بعد از نماز صبح ده مرتبه و در اول زوال پیش
از نافله ده مرتبه و بعد از نافله بیست و یک مرتبه و بعد از نماز عصر ده مرتبه و بعد از نماز خفتن هفت
مرتبه و چون برخیزد خواب میرود یازده مرتبه چون چنین کند هفت چیز باو کرامت فرماید اول آنکه تا شش
روز ملائکه صلوات و استغفار برای او کنند دوم آنکه در امان خدا باشد از بلاها تا شام سوم آنکه حقتعالی نظر رحمت بسوی
او افکند و درهای آسمان را بر وی بگشاید چهارم آنکه برای او حقتعالی خانه خلق نماید که هر یک از طول و عرض
هفتاد فرسخ باشد و بلندیش شصت فرسخ باشد و آنخانه را پر کنند از ملائکه که برای او طلب آمرزش کنند تا روز
قیامت و حقتعالی مضاعف گرداند ثواب آنرا ده هزار سال بر روی هزار هزار مرتبه پنجم آنکه ثواب اعمال جمیع خلائق
در یک روز باو عطا فرماید ششم آنکه در امان خدا باشد تا صبح هفتم آنکه حقتعالی ملکی خلق نماید که کف دست او
بزرگتر از هفت آسمان و هفت زمین باشد و در موضع هر ذره از بدن او موئی باشد و بعدد هر موی
بقوت جن و انس استغفار کنند برای صاحب این عمل تا روز قیامت و از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام منقولست که نوری که در قیامت با مومنان میباشد نور سوره انا انزلناه است

فرمود که هر که این سوره را در نماز بخواند نمازش در علیین بالا رود و مقبول شود و ثوابش مضاعف
گردد و هر که آن سوره بخواند و دعا کند دعایش بلوح محفوظ بالا رود و مستجاب گردد و هر که این سوره
را بخواند محبت او در دلهای مردم بهم رسد و هر که حاجتی از کسی خواهد و چون نزد او رود این سوره را
بخواند تا حاجتش برآورده شود و هر که از پادشاهی یا ظالمی بترسد و در وقتیکه نظرش بر او می افتد
این سوره بخواند از شر او ایمن گردد و کسیکه با شخصی منازعه و دعوی داشته باشد این سوره را بخواند
بر خصم غالب آید و خوانندهٔ این سوره هنوز فارغ نمیشود از خواندن که برات بیزاری او از
آتش جهنم نوشته شود از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در شبی صد مرتبه این سوره
را بخواند پیش از صبح بهشت را ببیند و بسند معتبر منقولست که شخصی بخدمت حضرت صادق علیه السلام
عرض نمود که هشت دختر مرا بهم رسیده و در پی پسر تا حال ندیده ام دعا فرما که خدا تعالی مرا پسری
کرامت فرماید حضرت فرمود که چون می نشینی که مشغول جماع شوی دست راست خود را بطرف
راست ناف زن بگذار و هفت بار سورهٔ انا انزلناه بخوان بعد از آن مشغول شو چون حمل
ظاهر شود در شب هر وقت که از پهلو به پهلو گردی باز دست بر جانب راست نافش
بگذار و هفت مرتبه آن سوره را بخوان آن شخص گفت چنین کرده شد هفت پسر از پی یکدیگر
هم خدا مرا روزی کرد و بسند معتبر منقولست از ابی عمرو که گفت بسیار عالم پریشان شد
از فقر و احتیاج بخدمت حضرت امام محمد تقی علیه السلام نوشتم حال خود را حضرت فرمود که
مداومت کن بر قرائت سورهٔ انا ارسلنا نوحا الی قومه من یکسال خواندم و اثری ندیدم
بار دیگر بخدمت حضرت نوشتم حال خود را و عرض کردم که از خواندن آن سوره نفعی بمن
نرسید حضرت بمن نوشتند که آنرا یکسال خوانده کافیست آنحال سورهٔ انا انزلناه را
بخوان من چنین کردم بعد از اندک وقتی ابن داود قرضم را ادا کرد و وظیفه برای من

عیالم مقرر کرده ومرا وکیل کرده وبه بصره فرستاده وپانصد درهم برای مقرری من قرار داده واز
از بصره نامه نوشتم بحضرت امام علی نقی علیه السلام وبعلی بن مهزیار داده وفرستادم ودر آن
نامه نوشتم که به پدرت حال خود را عرض نمودم وبمن چنین نوشتند وعمل کردند وعالم
خوب شده است بخواهم بفرمائی که آیا اکتفا کنم در خواندن سوره انا انزلناه بخواندن در نمازهای
سنت یا در غیر نماز هم می باید بخواند واندازه اش را بفرمائی که چقدر مقدار می باید بخوانند جواب
نوشتند که هیچ سوره از قرآن را ترک مکن نه کوچک ونه بزرگ وخواندن انا انزلناه در شبانه
روزی صد مرتبه کافی است وبسند معتبر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است
که هر که بعد از نماز عصر ده مرتبه سوره انا انزلناه بخواند مثل اعمال جمیع خلائق از برای او
کرامت فرمایند وبسند معتبر منقول است که حضرت امام محمد تقی علیه السلام چون ماه تازه
داخل میشدند در روز اول ماه دو رکعت نماز میکردند ودر رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه
قل هو الله احد ودر رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه میخواندند وبعد از نماز
بانچه میسر بود تصدق مینمودند وسلامتی آن ماه را باین عمل میخریدند واز حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که سوره انا انزلناه بعد از صبح ده مرتبه وبعد از زوال
شش مرتبه وبعد از عصر ده مرتبه بخواند هزار ملک در سی سال ثواب از برای او بنویسند وحضرت فرمود
که هر که هفت مرتبه بعد از طلوع صبح بخواند هفتاد صف از ملائکه هفتاد صلوات وهفتاد رحمت
بر او بفرستند ودر حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که سوره انا انزلناه را هزار مرتبه در
روز دوشنبه وهزار مرتبه در روز پنجشنبه بخواند حقتعالی از آن ملکی خلق نماید که کف
دست او از هفت آسمان وهفت زمین بزرگتر باشد ودر بدن او هزار مو خلق کند ودر
موئی هزار هزار زبان بیافریند که هر زبانی بقوت جمیع جن وانس استغفار نماید برای او

خواندن این سوره و حق تعالی ثواب استغفار ایشان را ده هزار هزار مرتبه مضاعف گرداند بسند
معتبر منقولست که ابوعلی بن راشد بخدمت حضرت امام علی نقی عرض نمود که شما بمحمد بن الفرج نوشته
بودید که بهترین سورها که در نماز واجب خوانند انا انزلناه و قل هو الله احد است و بر من دشوار
است که این دو سوره را در نماز صبح بخوانم حضرت فرمود که بر تو گران نباشد والله که فضیلت
در این دو سوره است و بسند معتبر صحیح منقولست که حمیری بخدمت صاحب الامر صلوات الله علیه
نوشت که از آبای شما بما رسیده است حدیثی که عجب دارم از کسیکه انا انزلناه در نمازش نخواند
چگونه نمازش مقبول میشود و در روایت دیگر رسیده است که نمازی که در آن قل هو الله
احد نخوانند مزکی و مقبول نیست و در روایت دیگر رسیده است که هر که در نمازهای واجب
سوره همزه را بخواند خیر دنیا باو میرسد پس آیا جائز است که همزه را بخواند و آن دو سوره را
ترک نماید حضرت در جواب نوشتند که ثواب این سورها که بشما رسیده است حق است و اگر
سوره را که ثوابی در آن سوره بشما رسیده باشد ترک کنید و قل هو الله احد و انا انزلناه
بخوانید از برای فضیلت این دو سوره ثواب این دو سوره را می یابید با ثواب آن که ترک
کرده اید و اگر غیر از این دو سوره را بخوانید هم جائز است و نماز شما تمام و کامل است و لیکن
ترک افضل کرده خواهید بود سورة البینة از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست
که هر که سوره لم یکن را بخواند از شرک بیزار گردد و دین پیغمبر صلعم برای او کامل شود و
در قیامت داخل مومنان کامل مبعوث شود و خدا او را حساب نماید حساب آسان
سورة الزلزلة بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ملال بهم مرسانید
از خواندن سوره اذا زلزلت الارض زلزالها بدرستیکه هر که در نمازهای نافله این
سوره را بسیار بخواند هرگز خدا او را بزلزله و صاعقه و آفتهای عظیم دنیا مبتلا نگرداند و او را

باین آفتها نمیراند و در وقت جان کندن ملک بزرگواری از جانب پروردگارش نزد او بیاید و
بر بالای سرش بنشیند و بملک موت از جانب حقتعالی بگوید که برفق و مدارا سر کن با دوست خدا
که خدا بخواندن سوره اذا زلزلت الارض بسیار یاد میکرد و آن سوره نیز این سفارش بملک
موت کند پس ملک موت گوید که حقتعالی مرا چنین امر فرموده است که سخن او را بشنوم و اطاعت
او بکنم و تا مرا امر نکند قبض روحش ننمایم پس ملک نزد او باشد تا پرده از پیش دیده آن مومن بر
گیرند و جای خود را در بهشت ببیند بعد از دیدن او را امر نماید که قبض روحم بکن پس ملک
موت در نهایت ملایمت و آسانی قبض روح او کند و هفتاد هزار ملک روح او را مشایعت
کنند و بزودی به بهشت رسانند و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که چهار مرتبه اذا زلزلت را بخواند چنانست که تمام قرآن را
خوانده است سورة العادیات از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که مداومت
نماید بر خواندن سوره والعادیات با حضرت امیر المومنین علیه السلام محشور میشود و در بهشت
از رفقای آنحضرت باشد سورة القارعه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست
که هر که سوره قارعه را بسیار بخواند خدا او را از فتنه دجال و از حرارت آتش جهنم در آخرت
امان بخشد سورة التکاثر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره الهیکم التکاثر
را در نماز واجبش بخواند حقتعالی ثواب صد شهید برای او بنویسد و هر که در نافله بخواند خدا
ثواب پنجاه شهید برای او بنویسد و در نماز واجبش چهل صف از ملائکه با او نماز کنند و بسند معتبر
از آنحضرت منقولست که حضرت رسول صلعم فرمود که هر که سوره الهیکم التکاثر در وقت خواب
بخواند خدا او را از عذاب قبر نگاه دارد سورة العصر از حضرت رسول صلعم منقولست
که هر که سوره والعصر را در نمازهای نافله بخواند خدا او را در قیامت با روی نورانی سفید

و دندان خندان و چشم روشن و خوشحال مبعوث گردانند و او را داخل بهشت گردانند سورة الهمزة
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره ویل لکل همزة را در نمازهای فریضه بخواند خدا
فقر را از دور کند و روزی او را فراخ گرداند و او را بمرگ بد نمیراند سورة الفیل و القریش
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در نمازهای واجب سورة الم تر کیف را بخواند
برای او شهادت دهند در قیامت هر دشتی و کوهی و کلوخی که او از جمله نمازگزارندگان بوده است
و حقتعالی ندا فرماید که راست گفتند شهادت شما را قبول کردم ای ملائکه او را بی حساب داخل
بهشت کنید که من او را و عمل او را دوست میدارم و ایضاً از آنحضرت منقولست که هر که
سورة لایلاف را بسیار تلاوت نماید چون مبعوث شود بر اسپی از اسپهای بهشت سوار شود
تا بر سر مائده نور بنشیند بدانکه مشهور میان علماء انست که یکی ازین دو سوره را تنهائی
در نماز واجب نمیتوان خواند بلکه اگر خوانند باهم می باید خواند و همچنین است حکم والضحی و الم نشرح
سورة الماعون از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که ارأیت الذی یکذب
بالدین را در نمازهای فریضه و نافله بخواند از جماعتی باشد که خدا نماز و روزه ایشان را
قبول فرموده است و او را در قیامت باعمال دنیا حساب نکنند سورة الکوثر از حضرت
جعفر بن محمد صلوات الله علیهما منقولست که هر که سورة انا اعطیناک الکوثر در نمازهای فریضه
و نافله بسیار بخواند خدا در قیامت او را از حوض کوثر آب دهد و او را در زیر درخت طوبی
در جوار حضرت رسول صلعم جا دهد سورة الجحد از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که سورة قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد را در نماز فریضه بخواند خدا او را و مادرش
را و پدرش را و فرزندش را بیامرزد و اگر شقی باشد نام او را از دیوان اشقیا
محو نماید و در دیوان سعدا نویسد و او را در زندگانی دنیا سعادتمند بدارد و او را شهید بمیراند

و شهید مبعوث گردانند و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که پدرم میفرمود که قل هو الله احد
ثلث قرآنست و قل یا ایها الکافرون ربع قرآنست و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که هر وقتی که برخت
خواب روی قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد بخوان که حق تعالی بیزاری از شرک از برای او بنویسد
و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلعم در سفری نماز کردند
و ما با آنحضرت اقتدا کردیم در رکعت اول قل یا ایها الکافرون خواندند و در رکعت دوم قل هو الله
و چون فارغ شدند فرمودند که از برای شما ثلث قرآن و ربع قرآن خواندم و بسند صحیح از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که ترک مکن اینکه قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون را در
هفت نماز در نافلهٔ صبح و در رکعت نافلهٔ پیشین و دو رکعت اول نافلهٔ شام و دو رکعت اول نماز
شب و نماز احرام و نماز صبح اگر هوا بسیار روشن شده باشد و سورهٔ طولانی نتوانی خواند و
نماز طواف و در روایت دیگر وارد شده است که در این نمازها همه در رکعت اول قل هو الله احد
بخواند مگر در نافلهٔ صبح که در رکعت اول قل یا ایها الکافرون میخواند سورة النصر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره اذا جاء نصر الله را در نماز فریضه یا نافله بخواند خدا او را
بر جمیع دشمنان نصرت دهد و چون از قبر بیرون آید با او نامه باشد گویا که در آن نامه امان از صراط
از صداهای جهنم و آتش جهنم بوده باشد و بر هر چیز که بگذرد او را بشارت به نیکی دهد تا داخل بهشت شود
و از برای او در دنیا از اسباب خیر آنقدر حق تعالی بگشاید که بخاطر خطور نکرده باشد و آرزوی آن
نداشته باشد سورة تبت از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون سوره تبت یدا ابی لهب
را بخوانید لعن و نفرین کنید ابی لهب را که او از جمله تکذیب کنندگان بوده تکذیب پیغمبر و آنچه آورده است
میکند سورة التوحید بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ
قل هو الله احد را یکبار بخواند حق تعالی بر او برکت فرستد و هر که دو بار بخواند حق تعالی بر او و

و بر اهلش برکت فرستد و هر که سه بار بخواند حق تعالی باو و با اهلش و همسایگانش برکت دهد و هر که دوازده بار بخواند خدا او را در بهشت دوازده قصر برای او بنا کند و کاتبان اعمال بیکدیگر گویند که بیائید برویم قصرهای برادر خود را نظر کنیم و هر که صد بار بخواند خداوند عالمیان گناهان بیست و پنج سال او را بیامرزد بغیر از خون ناحق و مال مردم و کسی که چهارصد مرتبه بخواند آنخدا او را اجر چهارصد شهید کرامت فرماید از شهیدان که اسپهای شان را پی کرده باشند و خون شان را ریخته باشند و کسیکه هزار مرتبه در یک شبانه روز بخواند نمیرد تا جای خود را در بهشت نه بیند یا دیگری برای او به بیند و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که چون حضرت رسول صلعم بر سعد بن معاذ نماز کردند فرمودند که هفتاد هزار ملک برا او نماز کردند که جبرئیل در میان ایشان بود از جبرئیل پرسیدم که بچه عمل مستحق این شد که شما برا او نماز کنید گفت بسبب آنکه قل هو الله میخواند ایستاده و نشسته و سواره و پیاده و در رفتن و در برگشتن و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقولست که هر که صد مرتبه قل هو الله احد در وقت خواب بخواند خدا گناهان پنجاه ساله او را بیامرزد و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که فرمود که خود را حفظ نمائید از شر مردم بخوانید یازده مرتبه قل هو الله احد در جانب راست خود دمکن و بخوان و بجانب چپ دمکن و بخوان و بجانب راه خود دمکن و بخوان در پیش سر کن و بخوان و بجانب بالای سر نظر کن و بخوان و بجانب پایین نظر کن و بخوان و اگر خواهی نزد حاکم جابری روی چون نظرت برا او افتد سه مرتبه بخوان و هر یک مرتبه را که بخوانی یک انگشت را عقد کن از دست چپ و انگشتها را چنین نگاه دار تا از نزد او بیرون آئی و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که یک روز جمعه بگذرد و پنج نماز بگذارد و در آن پنج نماز قل هو الله احد نخواند با او خطاب کنند که ای بنده خدا تو از نمازگزاران نیستی و بسند معتبر دیگر منقولست از آنحضرت که هر که برا او یک هفته بگذرد و

قل هو الله احد نخواند و بمیرد بر دین ابولهب مرده باشد و در حدیث دیگر فرموده که هر کرا او را
مرضی پیش آید یا شدتی رو دهد قل هو الله احد را از برای دفع آن نخواند او از اهل آتش است
و در حدیث دیگر فرموده که هر که ایمان بخدا و روز قیامت داشته باشد باید که بعد از نماز واجب
خواندن قل هو الله احد را ترک ننماید بدرستیکه هر که بعد از نماز فریضه قل هو الله احد بخواند
خدا باو خیر دنیا و آخرت کرامت فرماید و گناه او و پدر و مادر او و فرزندان پدر و مادر او را
بیامرزد و بسند صحیح از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ قل هو الله احد
را بعد از نماز صبح یازده مرتبه بخواند در آن روز گناهی بر او لازم نشود هر چند بینی شیطان
بخاک مالیده شود و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که کسیکه بوقت خواب اراده و
یازده مرتبه قل هو الله احد بخواند خدا خانه او و خانه همسایگانش را حفظ کند و بسند معتبر
از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که هر که در وقت خواب قل هو الله احد بخواند حق تعالی
پنجاه هزار ملک موکل او گرداند که او را حراست نمایند در آن شب و از حضرت امیر المؤمنین ع
منقولست که حضرت رسول صلعم فرموده که هر که در وقت خواب سورهٔ قل هو الله احد را بخواند
گناه پنجاه ساله او آمرزیده شود و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که یک مرتبه
قل هو الله احد بخواند چنان باشد که ثلث قرآن و ثلث توریة و ثلث انجیل و ثلث زبور خوانده
باشد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حق تعالی بعوض فدک بحضرت فاطمه ع
اطاعت تب کرامت فرموده که تب مطیع آنحضرت باشد پس هر که حضرت فاطمه و فرزندان
او را دوست دارد در وقتی که تبی بهم رساند هزار مرتبه سورهٔ قل هو الله احد را بخواند و بحق
فاطمه سؤال نماید زوال تب را بامر الهی زائل گردد و از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که حضرت رسول صلعم فرموده که هر کرا صداعی یا غیر آن عارض شود دستهای

خود را بگشاید و سوره فاتحه و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق بخواند
و دست بر روی خود را گذارد و آزار بر طرف شود و سورة المعوذتین بسند معتبر از حضرت
صادق ع منقولست که سبب نزول معوذتین آن بود که حضرت رسول صلعم تب بهم رسانید و حضرت
جبرئیل این دو سوره را آورده و تعویذ آنحضرت گردانید و بسند معتبر از صابر منقول است
که حضرت صادق ع امامت ما کردند در نماز شام و معوذتین خواندند و بعد از فارغ شدن
فرمودند که این دو سوره از قرآنست و از حضرت امام رضا علیه السلام بسند معتبر منقولست
که هر که در عهد صبا و طفولیت تعهد نماید در هر شبی خواندن قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
برب الناس را هر یک سه بار و قل هو الله احد را صد بار و اگر نتواند پنجاه مرتبه حقتعالی از همه
و دور گرداند دیوانگی و مرضهائی را که عارض اطفال میشود و استسقا و فساد معده و غلبه
خون را تا سن پیری مادام که تعهد و مداومت بر این نماید از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که هر که در سه رکعت وتر معوذتین و قل هو الله احد بخواند با و خطاب کنند ای بنده خدا
بشارت باد ترا که خدا وتر ترا قبول کرده و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر که بعد از نماز جمعه سوره حمد را یکمرتبه و هر یک از معوذتین و قل هو الله احد را هفت مرتبه
و آیة الکرسی و آیه سخره و آخر سوره برائت لقد جاءکم رسول من انفسکم الی آخره
هر یک یک مرتبه بخواند کفاره گناهان او باشد از جمعه تا جمعه دیگر و از معمر بن خلاد منقولست که در
خدمت حضرت امام رضا علیه السلام بودیم در راه خراسان و وکیل خرج آنحضرت بودم
مرا امر فرمود که غالیه برا ست کن چون راست کردیم و در شیشه کردیم حضرت را بسیار خوش
آمد فرمود که ای معمر چشم زدن حق است از برای احتیاط تا چشم زدن در کاغذی سوره
حمد و قل هو الله احد و معوذتین و آیة الکرسی بنویس و در غلاف شیشه غالیه بگذار و از حضرت صادق ع

منقولست که فرمود که تاثیر چشم زدن حقست و ایمن نیستی که چون چشم تو در خوریت یا در دیگری تاثیر کند
پس اگر از تاثیر چشم ترسی سه مرتبه ما شاء الله لا قوة الا بالله العلی العظیم و اگر یکی از
شما زینتی کند که خوش آینده باشد چون از منزل خود بیرون رود قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
برب الناس بخواند که از چشم زخم باو ضرر نرسد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست
که کسیکه در خواب بترسد در وقت خواب معوذتین و آیة الکرسی بخواند فصل سیم در بیان
فضل دعا و شرائط و آداب آنست و آن مشتمل است بر چند مقصد مقصد اول در بیان فضیلت دعا
و فوائد آنست بدانکه افضل عبادات و نزدیکترین راههای قرب بنده بجناب قاضی الحاجات
طریقه دعا و تضرع و مناجاتست و بکثرت دعا و مناجات یقین بذات و صفات کمالیه الهی زیاده
میگردد و توکل و تفویض بجناب مقدس او بیشتر میشود و موجب قطع طمع از خلایق میشود
و همان طریقه از جمیع ائمه صلوات الله علیهم اجمعین منقولست که بعد از ادای فرائض و سنن پیوسته
مشغول تضرع و مناجات بوده اند خصوصا حضرت سید الساجدین چنانچه حقتعالی میفرماید که و قال
ربکم ادعونی استجب لکم ان الذین یستکبرون عن عبادتی سیدخلون جهنم داخرین
یعنی گفت پروردگار شما که بخوانید مرا و بطلبید جمیع مطالب و دعاهای خود را تا مستجاب گردانم بدرستیکه آنانکه
که تکبر مینمایند و سرکشی میکنند از عبادت من زود باشد که داخل جهنم شوند با ذلت و خواری
و در احادیث بسیار از ائمه اطهار علیهم السلام منقولست که مراد از عبادت در این آیه
دعاست پس حقتعالی اول امر بدعا فرموده و بکرمه آن را عبادت گردانیده و بعد از آن ترک دعا را
عبادت شمرده و ترک دعا را تکبر خوانده و بر ترک آن وعده دخول جهنم فرموده و در موضع
دیگر میفرماید که و اذا سألک عبادی عنی فانی قریب اجیب دعوة الداع اذا دعان
فلیستجیبوا لی و لیؤمنوا بی لعلهم یرشدون که ترجمه اش اینست که چون سؤال نمایند

اگر تو بندگان من از صفت من یا نزدیکی و دوری من یا کیفیت دعا کردن من که آهسته دعا کنید یا بلند
پس بگو بایشان که من نزدیکم بایشان بعلم و احاطه و لطف و رحمت و مستجاب میگردانم دعای دعاکننده را
در هنگامی که مرا بخواند پس باید که بندگان اجابت کنند مرا در دعا کردن که از ایشان طلبیده‌ام
یا آنکه چون من اجابت میکنم در دعا باید که ایشان اجابت می کنند در جمیع تکالیف من و باید که ایمان
آورند بوعده من در اجابت دعا یا در سایر ایمان خود ثابت باشند شاید که راه راست یابند و برشد
و صلاح خود پی برند و بسند معتبر منقولست که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام پرسیدند که کدام عبادت
بهتر و افضل است حضرت فرمود که هیچ عبادتی بهتر نیست نزد حقتعالی از آنکه از او سوال نماید عطا
خود و از رحمتهای غیر متناهی که نزد اوست طلب نماید و هیچکس نزد خدا دشمن تر و بدتر نیست
از کسی که تکبر کند از عبادت الهی که دعاست و از عطاهای الهی و رحمتهای نامتناهی او سوال ننماید
و از میسر بن عبد العزیز منقولست که حضرت صادق فرمود که ای میسر دعا کن و مگو که هر چه مقدر
شده است خواهد شد بدرستیکه نزد خدا منزلتی هست که بآن نمیتوان رسید مگر بدعا و مسئلت و اگر
کسی دهان خود را به بندد و دعا نکند و سوال ننماید از خدا چیزی باو نمیدهند پس طلب تا عطا کند
ای میسر هر که در رحمت را بسیار بکوبد البته بروی او میگشایند و در حدیث دیگر فرمود که هر که از
فضل خدا سوال ننماید فقیر میشود و فرمود که بر شما باد بدعا بدرستیکه شما را قرب بخدا حاصل نمیشود
بعبادتی مثل دعا و ترک مکنید طلب کردن حاجت کوچکی برای خوردی آن حاجت بدرستیکه حاجت
کوچک و بزرگ همه بدست خداست و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیر المومنین علیه السلام میفرمودند
که محبوبترین اعمال نزد خدا تعالی در زمین دعاست و فرمود که حضرت امیر المومنین علیه السلام
دعا میکردند و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که دعا حربه مومن است
برای دفع دشمنان و عمود دین است که بآن دین مومن برپاست و نور آسمان و زمین است

و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که بصحابه فرمودند که میخواهید دلالت کنم شما را بر حربه
و سلاحی که شما را نجات دهد از شر دشمنان شما و روزی شما را زیاده گرداند گفتند بلی فرمود که دعا
کنید و بخوانید پروردگار خود را در شب و روز بدرستیکه حربهٔ مومن دعاست و حضرت امام
رضا علیه السلام فرمود که بر شما باد بحربهٔ پیغمبران که آن دعاست و حضرت صادق علیه السلام فرمود
دعا از نیزهٔ تیز کارگرترست فرمود که دعا رد میکند بلا را هر چند از آسمان نازل شده باشد
و محکم گردیده باشد و فرمود که بسیار دعا کنید که دعا کلید همه رحمتهاست و سبب فیروزی
همه حاجتهاست و بکرامتهای الهی نمیتوان رسید مگر بدعا و هر دری را که بسیار میکوبند البته بر
روی آدمی میگشایند و در حدیث دیگر فرمود که بر تو باد بدعا که شفا از جمیع دردهاست
و از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقولست که هر بلائی که بر بندهٔ مومن نازل گردد و
خدا او را دعا الهام نماید البته آن بلا زود زائل میشود و هر بلائی که بر مومن نازل شود
و توفیق دعا نیابد و ترک کند البته آن بلا طولانی است پس بر شما باد بدعا و تضرع بسوی
خداوند عالمیان و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که در نمائید بلاها را [illegible]
و دفع کنید انواع بلاها را بدعا و حفظ کنید مالهای خود را بدادن زکوة بدرستیکه هیچ مرغی
بدام نمی افتد مگر آنکه تسبیح خود را ترک کند و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که دفع کنید
موجهای بلاها را از خود بدعا پیش از آنکه بلا نازل گردد بحق آن خدائی که دانه را شکافته است
و انواع گیاه از آن بیرون آورده و خلائق را خلق فرموده که بلا بسوی مومن تندتر می آید
از سیلی که از بالای کوه بپائین آید و از دویدن اسپان تند و هیچ نعمت و طراوت عیشی
از بندگان برطرف نمیشود مگر بگناهان ایشان و اگر استقبال کنند بلا را بدعا و تضرع و انابت
و توبه بر ایشان نازل نخواهد شد و اگر وقتیکه بلا نازل شود و نعمت از ایشان زائل گردد

بخدا پناه برند و تضرع نمایند با نیتهای درست و سستی نورزند در عبادت و بندگی و ترک گناهان کنند
البته خدا امور فاسده ایشان را باصلاح می آورد و هر نعمتی را که از ایشان سلب نموده بایشان
برمیگرداند و حضرت صادق ع فرمود که سه چیز است که با آنها هیچ ضرر نمیکند دعا کردن در هنگام بلاها
و شدتها و استغفار کردن بعد از گناه و شکر کردن در وقت نعمت و در حدیث دیگر فرمود که
حقتعالی روزیهای مومنان را از جای چند مقرر فرموده که گمان نداشته باشند زیرا که
بنده هرگاه نداند که روزیش از کجا میرسد دعا بسیار میکند و در حدیث دیگر فرمود که هر کرا
چهار چیز عطا فرمایند او را از چهار چیز محروم نمیگردانند هر کرا دعا دادند از اجابت محروم
نمیسازند و هر کرا استغفار کردن کرامت کردند توبه اش را قبول میفرمایند و هر کرا شکر عطا
کردند نعمتش را زیاده میکنند هر کرا صبر دادند از اجر و ثواب محروم نمیگردانند فصل پنجم در توضیح
بعضی از شرائط و آداب دعاست بدانکه چون دعا مکالمه و سخن گفتن و عرض نیاز کردن نسبت
بحضرت قاضی الحاجات باید که آدمی معنی دعا را بداند و فهمیده و با حضور قلب دعا کند و لا اقل
آدابی که در حاجت طلبیدن از مخلوقات که در عجز و ناتوانی مثل اویند رعایت مینماید بقدر
را در حاجت طلبیدن از خداوند عظیم الشان که خالق و رازق و مالک جمیع امور است
رعایت کند و ظاهر است که اگر کسی حاجتی بمخلوقی عرض کند البته چند چیز را رعایت میکند
اول آنکه بداند چه میگوید و اگر از روی مستی و بیخبری حرفی گوید یا هرزگی و دلش از آنچه
میگوید خبر نداشته باشد اگر سیاستش نکند پس سخن نیز اعتنا نخواهد کرد پس در هنگام مناجات
با خداوند خود باید که دلش خبردار نشسته باشد از آنچه بر زبانش جاری میشود و از روی
جد و جهد و اهتمام طلب نماید و بحاجت خود بی اعتنا نباشد چنانچه از حضرت امیر المومنین ع
منقول است که حقتعالی قبول نمیفرماید دعائی را که از دل غافل صادر شود و فرمود که چون

برای میّت خود دعا کنید چنین مکنید که دل شما غافل باشد از ان و خبر نداشته باشد و لیکن باید
که جهد و سعی کند از برای او در دعا و حضرت صادق علیه السلام فرمود که خدا مستجاب نمیکند دعائی
را که با دل سخت و صاحب قساوت دعا کنند و در حدیث دیگر فرمود که خدا مستجاب نمیکند دعائی
را که با دل فراموش کار غافل کنند پس هرگاه دعا کنید دل خود را با خدا دارید پس یقین کنید
که دعای شما مستجاب است دوم آنکه کسی را که شخصی برای دفع شدائد باو پناه میبرد البته پیوسته
ملازمت او میکند و در غیر حال شدت باو پناه میبرد تا در هنگام شدت و بلائی که رو دهد رو
آن داشته باشد که پناه باو برد و همچنین باید که در درگاه خالق در حالت نعمت دعا و تضرع
کنند و خدا را بسبب وفور نعمت فراموش نکنند تا در حال شدتها و سختیها که پناه باو برند حاجت
ایشان زود برآورده شود یا اینکه هیچ آنی نیست که بنده را صد هزار گونه احتیاج در امور دنیا
و آخرت بجناب مقدس ایزدی نباشد چنانچه بسند صحیح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
منقولست که کسیکه پیش از نزول بلا پیوسته دعا کند چون بلا نازل شود دعایش مستجاب است
و ملائکه گویند که این صدای آشنا نیست و دعای او را از آسمان منع نمیکنند و کسیکه پیش از نزول
بلائی نترسد و پیش از نزول آن بلا دعا کند برای دفع آن بلا خدا آن بلا را هرگز باو ننماید و در
حدیث دیگر فرمود که کسیکه خواهد که دعای او در شدتها مستجاب شود باید که در هنگام رخا
و نعمت دعا بسیار بکند و بر این مضمون احادیث بسیار است سوم آنکه کسیکه بخلق حاجتی دارد
چیزی که او را کراهت دارد اجتناب نماید تا چون حاجتی از او بخواهد برآورده شود همچنین در
درگاه خدا هر که عبادت و بندگی و اطاعت الهی بیشتر کرده است دعایش باجابت نزدیکتر
است چنانچه جناب مقدس نبوی در این حدیث فرموده اند که دعای بی عمل صالح از باب
تیر انداختن از کمان بی زه است و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که بهترین

دعا آنست که صادر شود از سینهٔ پاکیزه از عیبها و صفات ذمیمه و عمل پرهیزگار و در مناجات سبب نجات شود و باخلاص نیز اعمال خلاصی از عقاب حاصل میشود پس هرگاه که فزع و خوف شما بسیار شود پناه بخداوند ببرید و بر بلیه شکیبید معتبر منقولست که شخصی بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که حقتعالی میفرماید که دعا کنید تا دعای شما را مستجاب گردانم و ما دعا میکنیم و مستجاب نمیشود حضرت فرمودند که دعای شما برای این مستجاب نمیشود که وفا نمیکنید بپیمانهائی که حقتعالی از شما گرفته است در عمل نمودن باوامر و ترک نمودن مناهی و حقتعالی میفرماید که وفا کنید بعهد و پیمان من تا وفا کنم بعهد و پیمان شما والله که اگر شما وفا کنید از برای خدا خدا نیز وفا میکند از برای شما و ایضاً منقولست که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که حقتعالی وحی نمود بحضرت عیسی ع که بگو بگروه بنی اسرائیل که داخل خانهٔ از خانهای من نشوند مگر با دلهای طاهر و پاک و دیدهای خاشع و دستهای پاکیزه از کثافت حرام و شبهه و بگو بایشان که بدانید که از هیچ یک از شما دعا مستجاب نمیکنم هرگاه مظلمه کسی بر او باشد و مال کسی بظلم در ذمه او باشد و در ابواب سابقه گذشت حدیثی که هرگاه که خواهد دعائش مستجاب شود باید که کسبش را حلال کند و این امر بسی ظاهر است که هر چند آدمی را قرب زیاده میشود دعائش بقبول نزدیکتر است چنانچه نزد پادشاهان ظاهر است هر کسی قربش بیشتر است حاجتش رواتر است و ایضاً چنانچه سابق تحقیق کردیم هر چند مناسبت میان فاعل و قابل بیشتر میشود قابلیت استفاضه زیاده میشود و مانعی که از فیض هست از طرف قابل است هر چند قابل کاملتر میشود مانع کمتر میشود و قابلیت رحمت زیاده میشود و فیض بیشتر فائض میشود چهارم آنکه از شرائط استجابت دعا کمال معرفت آن خداوند است که از او حاجت می طلبد و سابقا مجملا اشاره کردیم که هر کسی خدا را بقدری از معرفت شناخته و در خور آن معرفت از او فیض میبرد و از خداوند شناختهٔ خود سؤال میکنند پس هر قدر که در مراتب قدرت و رحمت

وکرم وعظمت وجلال وسائر صفات کمال تمام‌تر وکامل‌تر شناسند تاثیرات آن دعا زیاده باشد بدعا
میگردد وباین معنی اشاره دارد این حدیث که باسانید بسیار منقولست که من نزد گمان نیکوی بنده
خودم که بمن دارد وهر قدر که گمان او بمن نیکوتر است من با او نیکوتر معامله مینمایم پیوسته چهارم
از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است که جماعتی سوال نمودند که چه علت دارد که ما دعا
میکنیم ودعای ما مستجاب نمیشود حضرت فرمودند که زیرا که شما کسیرا دعا میکنید که او را نمی‌شناسید
واز حضرت صادق منقولست که چون دعا کنی گمان کن که حاجت تو در خانه تو است ودر
حدیث دیگر فرمود که اگر کسی از شما خواهد که از خدا هر حاجت که سوال نماید باو عطا نماید باید از
همگی مردم مأیوس ونا امید باشد وامیدش بغیر خدا نداشته باشد پس چون خدا این حالت را
از دل او یابد هرچه سوال کند باو عطا میفرماید واین معنی در باب سوال از مخلوقین هم ظاهر است که هر که
عظمت پادشاهی را بیشتر میداند ووسعت ملک وخزانه وکرم او را بیشتر میداند توقع عطا از او
زیاده دارد وپادشاه نیز در خور توقع وشناسائی او باو عطا میکند ودرین باب سخن بسیار است
واین رساله گنجایش تفصیل آن ندارد وپنجم آنکه از شرائط استجابت مبالغه والحاح در دعاست وسماجت
نزد مخلوقین باعتبار تنگی حوصله وقلت کرم ایشان بد نما است اما حقتعالی دوست میدارد بسبب وسعت لطف
ورحمت نامتناهی که نزد او در سوال مبالغه والحاح نمایند چنانچه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست والله که الحاح نمی‌نماید بنده مومن نزد خدا تعالی در حاجت خود مگر اینکه حق تعالی
حاجت او را روا کند وبرمی‌آرد وحضرت صادق علیه السلام فرمود که حق تعالی مکروه دشمن
میدارد الحاح کردن مردم را بر یکدیگر در سوال واز برای خود این را پسندیده ودوست
میدارد که از او سوال نمایند واز آنچه نزد اوست طلب نمایند وحضرت رسول صلی الله علیه وآله
فرمود که حق تعالی رحم کند بنده را که طلب نماید از حقتعالی که حاجتی را پس الحاح نماید در دعا

خواه مستجاب شود دعای او و خواه نشود و حضرت جعفر بن محمد الصادق علیهما السلام فرمود
که بنده چون دعا میکند حقتعالی پیوسته در مقام برآوردن حاجت اوست مادام که استعجال
نکند و در حدیث دیگر فرمود که حقتعالی مراد بندگان خود را میداند در هنگامی که او را دعا میکنند
و لیکن دوست میدارد که حاجتهای خود را بیان کنند و ذکر کنند نزد او ششم آنکه از آداب
مخفی گردانیدن دعاست زیرا که بیان مخفی حاجت را طلبیدن دوستتر میدارند و دعای پنهان
با خلاص نزدیکتر و از ریا دورتر است چنانچه از حضرت علی بن موسی الرضا منقولست که یک دعای که
مخفی بجا آورند بهتر است از هفتاد دعا که اظهار نمائی و علانیه بجا آورند و اگر حاجت
عظیمی داشته باشد و استعانت بدعای مومنان بجوید و در مجامع ایشان دعا کند نیز خوبست
و اگر منظور نا چیز دانستن خود و حقیر شمردن دعای خود باشد و از ریا ایمن باشد در مجامع دعا
کردن بهتر است و برکات انفاس مومنان و اجتماعات ایشان بسیار است و خود را در میان
رحمتهای عامی که بر ایشان نازل میشود داخل گردانیدن فوز عظیم است چنانچه از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که چهل نفر که جمع شوند و دعا کنند البته دعای ایشان مستجاب است
و اگر چهل نفر بهم نرسد چهار نفر که هر یک ده مرتبه خدا را در حاجتی بخوانند البته حق تعالی
دعای ایشانرا مستجاب میکند و اگر چهار نفر نباشند و یک نفر خدا را چهل مرتبه در حاجتی بخواند
البته خداوند عزیز جبار دعای او را مستجاب میگرداند و در حدیث دیگر فرمود که چهار نفر جمع
نمیشوند برای دعا مگر اینکه وقتی که متفرق میشوند دعای ایشان مستجاب شده است و فرمود
که پدرم را حاجتی رو میداد زنان و اطفال را جمع میفرمود و دعا میکرد و ایشان آمین
میگفتند و در حدیث دیگر فرمود که دعا خواننده و آمین کننده در ثواب شریکاند هفتم آنکه
رعایت نمودن اوقاتیست که مظنه استجابت دعاست زیرا که حقتعالی بعضی از زمانها

و مکانها را در استجابت دخیل گردانیده است چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقولست که طلب نمائید
دعا را در چهار ساعت نزد وزیدن بادها و گردیدن سایها یعنی اول پیشین و نزد آمدن باران
و نزد ریختن اول قطره از خون مومنی که شهید شود بر زمین بدرستیکه درهای آسمانرا درین اوقات
میگشایند و در حدیث دیگر فرمود که دعا در چهار محل مستجابست در نماز وتر و بعد از نماز صبح و بعد
از ظهر و بعد از نماز شام و حضرت امیر المومنین ع فرمود که غنیمت شمارید دعا را در چهار وقت نزد
خواندن قرآن و نزد اذان و نزد آمدن باران و نزد ملاقات کردن دو صف برای شهادت
و از حضرت رسول صلعم منقولست که بهترین وقتها که خدا و ند را بخوانید سحرهاست و منقولست که چون
حضرت صادق علیه السلام اراده طلب حاجتی داشتند نزد زوال شمس طلب مینمودند و چون
و چون این اراده مینمودند اول چیزی تصدق میکردند و خود را ببوی خوشی خوشبو میکردند
و بمسجد میرفتند و حاجت خود را مطلبیدند و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که حق تعالی
از بندگان خود دوست میدارد هر بنده را که بسیار دعا کند پس بر شما باد بدعا کردن در سحر تا طلوع
آفتاب بدرستیکه این ساعتیست که درهای آسمان گشوده میشود و روزیها قسمت میشود
و حاجتهای عظیم برآورده میشود و حضرت صادق علیه السلام فرمودند که در شب ساعتی هست
که هر که توفیق بیابد که دران ساعت نماز کند و خدا را بخواند البته دعایش مستجاب میشود
در هر شبی که باشد و آن بعد از نصف شب است تا بقدر سدس شب بگذرد و در حدیث دیگر
فرمود که سه وقت است که حاجت بنده از خدا محجوب نمیشود بعد از نماز واجب و نزد آمدن
باران و نزد ظاهر شدن معجزه از حجتهای خدا در زمین و حضرت امیر المومنین علیه السلام
فرمود که کسیرا که بسوی پروردگار خود حاجتی باشد در سه ساعت طلب نماید در ساعتی
در روز جمعه و ساعتی که زوال شمس میشود که در آنوقت بادهای رحمت میوزند و درهای

آسمان گشوده میشود و رحمت الهی نازل میشود و خروس بآواز می آید و یکساعت در آخر شب
نزدیک طلوع صبح بدرستیکه در سحر دو ملک ندا میکنند از جانب حق تعالی اینکه آیا کسی هست که در این وقت
توبه کند تا توبه اش را قبول کنیم آیا کسی هست که سوال کند تا باو عطا کنیم آیا کسی هست که طلب آمرزش
گناهان کند تا گناهانش بیامرزیم آیا کسی هست که حاجتی داشته باشد و عرض کند تا حاجتش را برآوریم
پس اجابت نماید و درآنوقت داعی خدا را و طلب نماید روزی را و در مابین طلوع تا طلوع آفتاب
که آن خیلی است در روزی از سفرها کردن برای تجارت و آن ساعتیست که خدا قسمت روزی
در میان بندگان خود میفرماید و فرمود که درهای آسمانرا برای شما میگشایند در پنج وقت نزد آمدن
باران و نزد جهاد فی سبیل الله و نزد اذان و نزد خواندن قرآن و نزد زوال آفتاب و نزد
طلوع صبح و حضرت صادق علیه السلام فرمود که ساعتی که در آن ساعت دعا مستجاب میشود در روز
جمعه وقتیست که امام از خطبه فارغ شود تا وقتیکه مردم بنماز برخیزند و ساعت دیگر آخر روز جمعه است
تا فرورفتن آفتاب و در حدیث دیگر فرمود که ساعت استجابت اول زوال است و از حضرت
امام زین العابدین علیه السلام منقولست که حضرت فاطمه صلوات الله علیها فرمود که از حضرت
رسول صلعم شنیدم که میفرمود که در روز جمعه ساعتی هست که هر مسلمانی که در آن ساعت از
خدا چیزی طلب نماید البته باو عطا فرماید گفتم یا رسول الله کدام ساعت فرمود که نصف قرص
آفتاب فرو رود پس حضرت امام زین العابدین علیه السلام فرمود که حضرت فاطمه ع غلام
خود میفرمود که برو بر بلندی و چون ببینی که نصف قرص آفتاب غروب کرده مرا اعلام کن که
من دعا کنم و بسندهای معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود که بر تو باد
بدعا کردن در وقتیکه در سجده باشی که بنده در سجده از جمیع احوال بخدا نزدیکترست
هشتم آنکه از شرائط دعا آداب تضرع و زیادتی مذلت و شکستگی است چنانچه از حضرت صادق ع

منقولست که هرگاه شمارا رقت بهم رسد دعا کنید که دل را رقت حاصل نمیشود مگر وقتیکه از برای
خدا خالص گردد و متوجه خدا شود و آن علامت استجابتست و در حدیث دیگر فرموده که چون بدن
تو لقشعریره آید و بلرزد و چشمانت گریان شود پس در دعا اهتمام کن که رحمت الهی متوجه تو گردیده
و هنگام اجابتست و در حدیث دیگر فرموده که اگر از امری خائف باشی یا حاجتی بخدا داشته
باشی پس اول خدا را ببزرگی و عظمت یاد کن و ثنا کن چنانکه او سزاوار است و صلوة بر محمد
و آل محمد بفرست و حاجت خود را بطلب و خود را بگریه بدار و سعی کن که گریه کنی اگرچه بمقدار سر مگسی باشد
بدرستیکه پدرم فرموده که نزدیکترین حالات بنده بخدا هنگامی است که در سجده باشد و گریان
باشد و تضرعاتی که بدست میباشد در حالت دعا موافق احادیث معتبره است که اگر هنگام
رغبت و رجا باشد کف دست را بسوی آسمان کنی چنانچه دست پیش کسی میداری که چیزی
بدستت دهد اگر حالت خوف و بیم باشد پشت دستها را باسمان میداری یعنی من از اعمال خود
ناامید شده ام و از کثرت بدی اعمال روی طلب از تو ندارم و در حالت تضرع انگشت سبابه
راست را بجانب راست و چپ حرکت میدهی که نمیدانم که از اصحاب یمینم یا از اصحاب شمال و از
نیکوکارانم نزد تو یا از بدکاران و در هنگام تبتل و انقطاع انگشت سبابه دست چپ را بلند
میکنی و پست میکنی مانند کسی که بابرام چیزی از کسی طلبد یا اشاره بآنست که نمیدانم که مرا
بلند خواهی کرد یا پست خواهی گذاشت و در هنگامیکه گریه بسیار شود و اسباب علامات
اجابت ظهور کرده دو دستها را از جانب سر خود بلند میکنی یا از پیش روی خود پیش میبری که گویا
حاجتم را داده اند و دست فراز میکنم که بگیرم ای عزیز ببین که حقتعالی با آنمرتبه جلال و
عظمت و استغنا و بی نیازی با گدایان خوان احسانش چه نحو سلوک کرده و ایشانرا از رحمت
چه گستاخیها داده با آن رفعت شان خود را چه نزدیک گردانیده و باین وسائل بندگان را

پادشاهی خود خوانده و بندگان با نهایت احتیاج و پستی چه استغنا باید با پروردگار خود سلوک
نمایند و رو از چنین خداوند کریمی که پیوسته خوان احسانش را برای نیکوکار و بدکار کشیده
برمیگردانند و رو بعاجزان و لئیمان ممکنات میآورند و از رحمتهای خدا خود را محروم میگردانند
نهم آنکه کسی را که حاجتی بدرگاه بزرگی باشد اول یساولان و دربانان درگاه او را
از خود خوشنود میگردانند که دخول مجلس پادشاه او را بآسانی حاصل شود و حاجتش زودتر
برآورده شود و دربانان درگاه مالک الملوک فقرا و مساکین اند باید که پیش از طلب حاجت
تصدقی کنند تا حاجتش زودتر برآورده شود چنانچه از حضرت صادق ع منقولست که فرمود
که هرگاه احدی از شما بیمار شود طبیب را میطلبد باو چیزی میدهد و اگر حاجتی بپادشاهی دارد
رشوت بدربانان میدهد پس اگر حاجتی بخدا داشته باشد باید که تصدقی بکند خواه کم و خواه زیاد
دهم آنکه اگر کسی حاجتی آورد راه آنست که در درگاه کریمان حاجت دیگران را وسیله حاجت
خود میکنند با آنکه ما اول حاجت دیگران را مقدم میداریم که آن کریم را خوش آید که اهتمام
بشأن دیگران زیاده از خود دارد و این معنی موجب زیادتی روائی حاجت او است
یا آنکه آن حاجتی که خود دارد برای دیگری میطلبد تا کریم بداند که با وجود احتیاج خود آنحاجت
را برای دیگران میطلبد پس آنحاجت را برای او نیز بوجه اکمل روا کند یا آنکه در هنگام
حاجت خواستن دیگران را با خود شریک میکند و این معنی نیز خوش آینده طبع کریمیست که آدمی
همین در فکر خود نباشد و دیگران را در وقتیکه احسانی باو میرسد فراموش نکند چنانچه حقتعالی
در سوره فاتحه چنین تعلیم بندگان فرموده است که در عرض عبادت و طلب استعانت
دیگرانرا با خود شریک کند و حضرت رسول ص فرمود که چون یکی از شما دعا کند دعا را عام کند
و مخصوص خود نگرداند که دعا باستجابت نزدیکتر میشود و بسند معتبر از حضرت صادق ع

منقولست که هر که چهل مؤمن را مقدم دارد و از برای ایشان دعا کند پس از برای خود دعا کند
دعایش مستجاب میگردد و از حضرت رسول صلعم منقولست که هیچ دعائی زودتر مستجاب نمیشود از دعای
غائبی و حضرت امام محمد باقر فرمود که نزدیکترین دعاها باجابت دعای مؤمن است که از برای
برادر مؤمن خود کند غائبانه پس ملکی موکل است بدعای او که میگوید آمین و از برای تو
خدا دو برابر آنچه برای برادر خود دعا کردی عطا میفرماید و حضرت صادق ع فرمود که دعا
از برای برادر مؤمن خود غائبانه کردن باعث زیادتی روزی میشود و بلاها را دفع میکند
و از حضرت رسول صلعم منقولست که هر مؤمنی که برای مؤمنین و مؤمنات دعا کند خدا آنچه در حق
مؤمنی که گذشته است و خواهد آمد از اول تا آخر دنیا بمثال آنچه برای ایشان دعا کرده است
بازمی گرداند و بدرستیکه بنده را در قیامت امر کنند که بجهنم برند پس ملائکه او را کشند در آن حال مؤمنان و مؤمنات
گویند که پروردگارا این بنده در دنیا برای ما دعا میکرد او را شفاعت ده در حق او
پس خدا ایشانرا شفیع او کند و بشفاعت ایشان نجات یابد و از ابراهیم بن هاشم منقولست
که گفت عبدالله بن جندب را در عرفات دیدم که هیچکس موقف را از وی بهتر ندیدم پیوسته دستها
دست را بآسمان بلند کرده بود و آب دیده بر دو طرف ریشش جاری بود
میریخت و چون مردم از وقوف فارغ شدند و برگشتند باو گفتم که هرگز وقوفی بهتر از وقوف
تو ندیده ام گفت والله که دعا نکرده ام مگر از برای برادران مؤمن خود زیرا که از حضرت
امام موسی کاظم علیه السلام شنیدم که میفرمود که هر که برای برادر مؤمن خود دعا کند
از عرش او را ندا کنند که از برای تو باد صد هزار برابر آنچه از برای او دعا کردی
و نخواستم که صد هزار برابر محقق مضمون را ترک کنم برای یکی که نمیدانم که مستجاب میشود یا نه
از حضرت علی بن الحسین ع منقولست که هرگاه ملائکه میشنوند که مؤمنی برای برادر مؤمن

دعا میکند غائبانه یا او را بنیکی یاد میکند یا میگویند که نیکو برادری هستی تو از برای برادر خود دعای
خیر از برای او میکنی و او از تو غائبست و او را بنیکی یاد میکنی حق تعالی بتو عطا فرموده برای
آنچه از برای او دعا کردی و بر تو ثنا گفته و برابر آنچه تو بر برادر خود ثنا گفتی و تراست فضل
و زیادتی بر او و اگر بشنود که برادر خود را ببدی یاد میکند و بر او نفرین میکند یا میگویند
بد برادری هستی برای برادر خود باز ایست از بدگوئی و نفرین او ای آیا کسی که خدا گناهان
و عیبهای ترا پوشیده است و متوجه احوال خود شو و بعیوب خود نظر کن و خدا را شکر کن که
عیبهای ترا پوشیده است و بدانکه خدا بنده خود را به از تو میشناسد و از حضرت صادق ع
منقولست که چون ظلمی بر کسی واقع شود و او نفرین کند بر کسیکه برو ظلم کرده است حقتعالی
میفرماید که شخص دیگر هست که گمان میکند که تو بر او ظلم کرده و ترا نفرین میکند اگر میخواهی
نفرین ترا و او را هر دو مستجاب گردانم و اگر میخواهی هر دو را تاخیر کنم تا عفو و رحمت من
هر دو را فرا گیرد یازدهم آنکه از جمله آداب دعا آنست که خدا را پیش از طلبیدن حاجت
به بزرگواری و عظمت و جود و کرم ستایش کند و نعمتهای او را بر خود و بر دیگران یاد کند
و او را بر آن نعمتها شکر کند چنانچه اگر کسی نزد بزرگی میرود که مطلبی عرض کند از آداب
نیست که ابتدا شروع بمطلب کند بلکه آداب آنست که پیش از مطلب او را ستایشی
در خور بزرگواری او بکند و حق تعالی در سوره کریمه حمد این آداب را تعلیم فرموده است
که پیش از عرض حاجت حمد و ثنا فرموده و خود را برحمانیت و رحیمیت و سایر صفات
لطف و رحمت ستایش فرموده بعد از آن عبادت را وسیله انجاح حاجت عرض کرده
زیرا که حاجت طلبیدن از معانی در خور توانائی خود گذرانیدن مناسبست و بعد از آن
طلب استعانت و هدایت را تعلیم فرموده ایضا حمد الهی بر نعمتهای خود نمودن موافق

و حمد الهی موجب مزید نعمت است و حسن طلبیست که تو خداوندی که پیوسته احسان کرده اگر اکنون
نیز احسان نمائی بعید نیست و نعمتهای خدا را بر دیگران یاد کردن نیز حسن طلبیست که چون همه
عالم احسان کرده سزاوار است که بمن نیز احسان کنی چنانچه شخصی نزد بزرگی میرود و قصیده
یا نثری را برای او میخواند و کرمهای او را یاد میکند که با او نیز کرم کند و لهذا وارد شده است
که بهترین دعا الحمد لله است و ایضاً چون گناهان آدمی موجب محرومی از خیرات و سعادتست
پیش از دعا استغفار از گناهان باید کرد تا موجب رفع موانع شود و تحمید و ثنا او را قرب
بجناب مقدس ایزدی حاصل شود که حاجتش نزد وی برآورده شود و بر این مضامین احادیث
بسیار هست چنانچه منقولست که مفضل بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که دعای
جامعی تعلیم من فرما حضرت فرمود که حمد الهی بکن که چون حمد الهی کردی هر که نماز میکند برای تو
دعا میکند میگوید سمع الله لمن حمده یعنی خدا استجابت کرد دعای حمد کنندگان خود را
و در حدیث دیگر فرمود که هرگاه یکی از شما خواهد که از خداوند خود حاجتی سوال نماید از
حاجتهای دنیا و آخرت باید که ابتدا کند به ثنا و مدح خداوند عالمیان و صلوات بر محمد و آل محمد
بعد از آن حاجت خود را بطلبد و در حدیث دیگر فرمود که اول خدا را بصفات کمال مدح
کن پس ثنا بکن او را بر نعمتها شکر کن پس اقرار بگناهان خود بکن بعد از آن سوال کن بدرستیکه
که هیچ بنده از گناهان بدر نمیرود مگر باقرار گناهان خود و در حدیث دیگر فرمود
که هرگاه حاجتی داشته باشید حمد و ثنای پروردگار خود بگوئید بدرستیکه کسی حاجتی از پادشاه
طلب مینماید از برای او مهیا میکند از ستایش بهترین سخنانی را که بر آن قدرت دارد
که او را بآن سخن بستاید و فرمود که بدرستیکه شخصی داخل مسجد شد حضرت رسول نشسته بود دو رکعت
نماز کرده و از خدا حاجتی سوال کرد حضرت فرمود که این بنده تعجیل کرد بر خداوند خود

و دیگری آمد و دو رکعت نماز گذارد و بعد از آن خدا را ثنا گفت و صلوة بر پیغمبر فرستاد حضرت
فرمود که حاجت خود را بطلب که خدا عطا فرماید و از اهم شرائط دعا صلوات فرستادن
بر محمد و آل محمد است زیرا که اگر کسی حاجتی بدرگاه پادشاهی دارد مناسبست که تحفه برای مقربان
پادشاه بفرستد تا ایشان شفیع او باشند و اگر ایشان هم شفاعت نکنند چون آن پادشاه
مطلع میشود که با ایشان تحفه داده و مقربان او را نوازش فرموده او را خوش می آید و حاجتش
را روا میکند و ایضاً کسیکه محبوب بزرگواریست نزد آن بزرگوار مدح او کردن و از برای او
مطلب طلبیدن هر چند محتاج آن طلب نباشد آن محبوب آن بزرگوار را خوش می آید که محبوب او را
ستایش میکنند و باین اسباب صلوة موجب قبول دعا میگردد و نکتهٔ لطیف کاملی در این باب
در بیان شفاعت کبری گذشت و تفصیل این سخن را در شرح صحیفهٔ کامله بیان کرده ایم و بسند
معتبر از حضرت صادق ع منقولست که دعا محجوبست از آسمان و مستجاب نمیشود تا صلوات
بر محمد و آل محمد بفرستد و در حدیث دیگر فرمود که هر که دعا کند و پیغمبر را یاد نکند دعا بر بالای
سرش ایستاده بال میزند و چون صلوات فرستاد بالا میرود و در حدیث دیگر فرمود که هر کرا
بخدا حاجتی باشد اول صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و بعد از آن حاجت خود را
بطلبد پس دعای خود را ختم کند بصلوات بر محمد و آل محمد بدرستیکه خدا کریم تر است از آنکه
دو طرف دعا را قبول فرماید و میانه را رد کند زیرا که صلوات بر محمد و آل او البته مقبولست
و رد نمیشود و فرمود که چون نام پیغمبر مذکور شود بسیار بر او صلوات فرستید که هر که یک
صلوات بر آن حضرت بفرستد حق تعالی بر او هزار صلوات بفرستد در هزار صف از ملائکه
و هیچ خلقی نماند مگر اینکه بر او صلوات فرستد بسبب صلوات خدا و ملائکه بر او پس کسیکه چنین
رحمتی رغبت ننماید او جاهل و غافلست و خدا و رسول و اهل بیت او از او بیزار اند و حضرت

رسول صلی الله علیه وآله فرمود که صلوات بر من و اهلبیت من نفاق را برطرف میکند و بروایت دیگر
فرمود که صداهای خود را بلند کنید بصلوات بر من که نفاق را زائل میگرداند و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که صد مرتبه بگوید یا رب صل علی محمد و آل محمد صد حاجت
او برآورده شود که سی حاجت از حاجتهای دنیا باشد و بروایت دیگر فرمود که هیچ عملی در
میزان اعمال سنگین تر از صلوات بر محمد و آل او نیست بدرستیکه شخصی را در قیامت اعمالش را
بمیزان میگذارند سبک می آید حضرت رسول صلی الله علیه وآله صلوات بر خود را در میزان او میگذارند
و سنگین میشود و بر اعمال بدش زیادتی میکند و بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام
بصباح بن سیابه فرمود که میخواهی ترا چیزی تعلیم نمایم که خدا بسبب آن روی ترا از آتش جهنم
نگاهدارد گفت بلی فرمود که بعد از نماز صبح صد مرتبه بگو اللهم صل علی محمد و آل
محمد تا خدا روی ترا از گرمی جهنم نگاهدارد و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه وآله
منقولست که هر که در روز جمعه صد مرتبه بر من صلوات بفرستد حقتعالی شصت حاجت او را
برآورد سی حاجت در دنیا و سی حاجت در آخرت و بسند معتبر از حضرت صادق ع
منقولست که چون شب جمعه میشود نازل میشوند از آسمان ملائکه بعدد ذرات هوا یا
بعدد مورچگان و قلمهای طلا و لوحهای نقره در دست دارند و هیچ نمی نویسند تا روز
شنبه عملی را بغیر از صلوات بر محمد و آل محمد پس در این شب و روز بسیار صلوات بفرستید
و فرمود که سنت موکد است که در هر روز جمعه بر محمد و آل محمد هزار مرتبه صلوات بفرستید و در
روزهای دیگر صد مرتبه و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هیچ عملی در روز جمعه بهتر
نیست از صلوات بر محمد و آل محمد و بسند دیگر منقولست که هر که بعد از نماز عصر روز
جمعه بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد الاوصیاء المرضیین بافضل صلواتک و بارک علیهم

بافضل برکاتك والسلام علیه وعلیهم ورحمة الله وبرکاته حقتعالی صد هزار حسنه در نامهٔ عملش ثبت
نماید و صد هزار گناهش را محو فرماید و صد هزار حاجتش را برآورد و صد هزار درجه برای او بلند بعبارت
دیگر که اگر هفت مرتبه بخواند خداوند که بنده حسنه باو عطا فرماید و عملش در آن روز مقبول گردد و چون
در قیامت مبعوث شود در میان دو چشمش نوری ساطع باشد و در بعضی احادیث این زیادتی هست
که والسلام علیه وعلیهم وعلی ارواحهم واجسادهم ورحمة الله وبرکاته و برکتها
را که بخواند خوبست و حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که هرکه قادر نباشد بر چیزیکه کفارهٔ
گناهان خود را بدهد صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستند که گناهانش را در هم میشکنند
و حضرت امام علی نقی علیه السلام فرمود که حقتعالی ابراهیم را خلیل خود گردانید برای اینکه
صلوات بر محمد و آل محمد بسیار میفرستاد و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هرکه
باین نحو بر محمد و آل محمد صلوات بفرستد که صلوات الله و صلوات ملائکته و انبیائه و رسله
و جمیع خلقه علی محمد و آل محمد والسلام علیه وعلیهم ورحمة الله وبرکاته
از گناهان پاک شود مانند روزی که از مادر متولد شده بوده است و از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام بسندهای معتبر منقولست که چون عطسه کنید بگوئید الحمد لله رب العالمین
وصلی الله علی محمد واهل بیته و بسند معتبر دیگر منقولست که کسیکه صدای عطسهٔ کسیرا
بشنود حمد الهی و صلوات بر پیغمبر و اهلبیت او بفرستد هرگز بدرد دندان و درد چشم
مبتلا نشود و بسندهای معتبر بسیار از حضرت رسول ص منقولست که فرمود که صلوات
فرستید بر من و آل من و هرکه صلوات نفرستد بر من و آل من بوی بهشت را نشنود
با آنکه بوی بهشت از پانصد ساله راه شنیده میشود و بسند معتبر از آنحضرت منقول است
که بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که بشارت میدهم ترا که جبرئیل مرا خبر داد که کسیکه

ازا است من صلوات بر من بفرستد بعد از آن بر آل من بفرستد درهای آسمان برای او
گشاده میشود و ملائکه هفتاد صلوات برا او میفرستند و اگر گناهکار باشد گناهانش میریزد
چنانچه برگ از درختان میریزد و حق تعالی میفرماید که لبیک ای بندهٔ من و سعدیک خدا
اجابت کردم دعا و اعانت تو مینمایم و بملائکه میفرماید که ای ملائکه من شما هفتاد صلوات بر او
فرستادید و من هفتصد صلوات برا او میفرستم و اگر بر من صلوات فرستد و بر اهلبیت من صلوات
نفرستد میان صلوات او و آسمان هفتاد حجاب بهم میرسد و حقتعالی فرماید لا لبیک و لا سعدیک
اجابت تو نمیکنم دعا را رد و اعانت نمی نمایم ای ملائکه من دعای او را بالا مبرید مگر اینکه با پیغمبر
من عترت او را ملحق گرداند پس دعا او پیوسته در حجابست تا ملحق گرداند بمن اهلبیت مرا
و ظاهر احادیث معتبره آنست که هر وقت که نام مبارک آنحضرت مذکور شود صلوات برا او و بر آل
اطهار او فرستادن واجبست و در احادیث معتبره وارد است که گفت کسیکه من نزد او مذکور
شوم و صلوات بر من نفرستد که گناهانش آمرزیده نشود پس او دور است از رحمت الهی
و در حدیث دیگر فرموده که بخیل بدترین بخیلان کسیست که من نزد او مذکور شوم و صلوات
بر من نفرستد و در حدیث دیگر فرموده که هر که صلوات مرا فراموش کند راه بهشت را گم کرده است
و بسند معتبر از مالک جهنی منقولست که گفت من گلی بدست مبارک حضرت امام جعفر صادق ع
دادم حضرت گرفتند و بو کردند و بر دیده خود گذاشتند و بعد از آن فرمودند که هر که گلی را
بگیرد و بو کند و بر چشمهایش گذارد و بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد هنوز گل را بر
زمین نگذاشته که خدا او را بیامرزد نجم سوم در بیان مستجاب نشدن بعضی از دعاها بدانکه
چون حق سبحانه و تعالی وعده فرموده است که دعای بندگان خود را مستجاب گرداند البته
خلف در وعده الهی نمیباشد پس اینکه بعضی از دعاها که اثر استجابتش ظاهر نمیشود و بجهت

دو جواب میتوان گفت وجه اول آنکه چون حق تعالی حلیم علیم است کارهای او البته منوط بحکمت
و مصلحت میباشد پس وعده که فرموده مشروط بحکمت یعنی اگر مصلحت شما باشد مستجاب میکنیم چنانچه اگر
کریمی گوید که هر که از من چیزی میطلبد عطا میکنم و شخصی بیاید و گوید که افعی گشنده بدست من بده
یا نیزه بقاتلی را بده که بجز برم و آن سائل ضرر آنها را اندوه دادن با و موجب هلاک گردد البته عطا
نکردن در چنین حالی بکرم انسب است بلکه عطا کردن جود نیست و ظاهر است که اکثر آرزوهای خلائق
موجب ضرر ایشانست و نمیدانند و از روی جهالت و نادانی سوال مینمایند و حضرت امام
زین العابدین علیه السلام در دعاهای طلب حاجات صحیفه کامله باین معنی اشاره فرموده که ای
خداوندیکه متبدل نمیسازد حکمت او را وسیلها اگر کسی گوید که هرگاه چنین باشد دعا چه فائده دارد
زیرا که هر چه صلاح بندگان در آنست البته حقتعالی بعمل مے آورد در جواب میگوییم که ممکنست که
امری بدون دعا مصلحت در عطای او نباشد و مصلحت مشروط بدعا باشد پس امور بر سه قسمست
بعضی آنست که بدون دعا مصلحت در عطای آن هست آنرا بدون دعا کرامت میفرماید و بعضی
هست که با دعا مصلحت در دادن آن نیست آنرا مطلقا منع میفرماید و بعضی هست که با دعا
مصلحت در عطای آن هست و بی دعا مصلحت نیست چنین امری عطایش موقوف بدعا است
و چون آدمی تمیز میان امور بعقل خود نمیتواند کرد باید که در جمیع امور محتاجه که بعقل خود خواهند
دعا کنند و اگر حاصل شود عطایش موقوف بدعا است و اگر حاصل نشود از دعا مأیوس
نشوند و بدانند که البته صلاح او در آن چیز بوده که حقتعالی دعایش را مستجاب نکرده با آنکه اصل
دعا کردن عبادتیست بهترین عبادتها موجب قرب میشود چنانچه حضرت صادق علیه السلام
فرموده که دعا کن و مگو که آنچه مقدر است خواهد شد بدرستیکه دعا عبادتست و تفصیل
این کلام بعد از این انشاء الله تعالی مذکور خواهد شد وجه دوم آنست که هر چیز را شرطے

چند میباشد و مانع چند چیز میباشد که با آن شرائط العمل نیاید و آن موانع بر طرف نشود ثمره بر آن
فعل مترتب نمیشود مثل آنکه حقتعالی فرموده که نماز کنید تا شما را بیامرزم و نماز را شرائط هست
که اگر بجا نیاورد آن شرائط العمل آورده مقبول نیست پس اگر کسی نماز بی وضو بکند نماز نکرده است
و مستحق آمرزش نیست و همچنین موانع چند از تاثیر میدارد چنانچه فرموده اند که نماز موجب تقرب است
اگر کسی نماز کند و جمیع قبایح را بجا آورد تاثیر آن قبایح موجب بعد و حرمانست مانعست
از تاثیر نماز در قرب و همچنین اگر طبیبی گوید که این دوا مسهل است یعنی اگر با شرائطی که مقرر است
بخورند و چیزیکه منافی عمل او باشد بجا نیاورند اسهال میکند پس اگر این دوا را بخورند کسی که
از شرائط عمل آنست با یک مثقال تریاک که منافی عمل آنست بخورند و عمل نکند گناه طبیب نیست
خطا نشده خواهد بود همچنین دعا را شرائط هست چنانکه سابقا اکثر از تشریح مذکور شد از اهتمام
و خداشناسی و عبادت و ترک معاصی و خوردن حلال و تقدیم حمد و ثنا و صلوات و استغفار پیش از دعا
از شرائط و موانع الهی که گذشت پس هر یک از آنها که اختلال کند دعا مستجاب نمیشود
منافات با وعده الهی ندارد چون این معنی در ضمن احادیثی که سابقا در باب شرائط مذکور شد
بوضوح پیوست بهمین اکتفا مینمائیم و وجه سوم آنست که گاه هست که خدا دعا را مستجاب
میفرماید و مصلحت در تاخیر آن میداند برای آنکه در آن وقت باو ضرر میرساند یا میخواهد که او
دعا کند و در مناجات او در مراتب قرب زیاده گردد و اگر زود حاجتش را برآورد
ترک میکند و بآن درجات عالیه فائز نمیگردد و بسیار باشد که حاجت مؤمنی را مستجاب گردانند
و بعد از چندین سال باو بدهند چنانچه منقولست که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند
که آیا میشود که دعای کسی مستجاب شود و در رسانیدن باو تاخیر شود فرمود که بلی تا بیست
سال و در حدیث دیگر فرمود که از وقتی که موسی و هارون بر فرعون و قومش نفرین کردند

حق تعالی فرمود که دعای شما مستجاب شد تا وقتیکه خدا فرعون را هلاک کرد چهل سال گذشت و بسند صحیح
منقول است که ابن ابی بصیر بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض نمود که چندین سالست که از خدا
حاجتی سوال میکنیم و دعا مستجاب نمیشود و از دیر شدن اجابت در دلم چیزی بهم رسید حضرت فرمود
که ای احمد زنهار که شیطان را بر خود راه بده که ترا از رحمت خدا نا امید گرداند بدرستیکه
حضرت امام محمد باقر علیه السلام میفرمود که بدرستیکه مومن از خدا تعالی حاجتی سوال مینماید
و خدا تاخیر مینماید استجابت او را برای اینکه دوست میدارد شنیدن آواز دعا و ناله و
زاری او را پس حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که والله که آنچه خدا تاخیر میکند و از مومنان
منع میفرماید در دنیا در آخرت بایشان میدهد بهتر است از برای ایشان از آنچه در دنیا
بایشان میداد بدرستیکه حضرت امام محمد باقر علیه السلام میفرمودند که سزاوار آنست که
دعای مومن در هنگام نعمت و رخا مثل دعای او باشد در وقت شدت و بلا چنین
نباشد که همین که باو عطا کنند سست شود و دعا را کم کند پس باید که مومن را هرگز از دعا
ملال حاصل نشود بدرستیکه دعا را رتبه و منزلت عظیم نزد خداست و بر تو باد بصبر کردن
در بلاها و تنگیها و طلب حلال نمودن و صله رحم کردن و زنهار که بپرهیز از عداوت نمودن
و معارضه کردن با مردم بدرستیکه ما اهلبیت صله رحم میکنیم با کسیکه از ما قطع میکند و احسان
میکنیم با کسیکه با ما بدی میکند پس والله که در این امر عاقبت نیکو مشاهده مینمائیم و بدانکه صاحب
نعمت در دنیا اگر سوالی کند باو عطا کنند و دیگر چیزی غیر آن سوال خواهد کرد و نعمت
الهی در نظر او سهل خواهد شد و چون نعمت الهی بر مسلمانان بسیار شد او را خطر عظیم
هست بجهت حقوقی که از خدا بر او واجب میشود و بیم آنست که فریفته شود و حقوق
الهی را ادا ننماید و موجب طغیان او گردد بگو مین که اگر سخنی بتو بگویم اعتماد بر گفته من

خواهی کرد گفت که فدای تو گردم اگر لغو بود تو اعتماد نکنم بگذشته که اعتماد خواهم کرد حال آنکه
تو حجت خدائی بر خلق فرمود که پس اعتماد بفرموده خدا نبندی و داشته باش بدرستیکه خدا بتو
وعده کرده آیا خلاف فرموده است که چون بندگان از تو سوال نمایند از حال من بگو که من
بایشان نزدیکم مستجاب میکنم دعای دعا کننده که مرا بخواند صبر باید کرد تا امید شوید از رحمت
الهی و صبر باید که خدا وعده میکند شما را مغفرت عظیم از جانب خود و فضل بسیار پس باید که امید
شما بر خدا زیاده باشد از اعتماد بر دیگران و در خاطر خود راه ندهید بغیر از گمان نیک
بخدا و بد خود تا گناهان شما آمرزیده شود و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بسیار است
که حقتعالی دعای شخصی را مستجاب میفرماید و تاخیر مینماید تا روز قیامت تا او زیاده دعا کند و در حدیث
دیگر فرمود که گاه هست که بنده دعا میکند پس حقتعالی میفرماید به ملک که موکلند باو که من
حاجت او را مستجاب کردم ولیکن ایصال باو ننمائید تا او دعا کند که من دوست میدارم که
آواز او را بشنوم و گاه هست که بنده دعا میکند پس حق تعالی میفرماید که زود دعا
را برآورید که من صدای او را دشمن میدارم و در حدیث دیگر فرمود که پیوسته مومن با خیر و رجا
و نیکوئیست و امیدوار رحمت حقتعالی است مادام که استعجال نکند که تا امید شود و ترک دعا
کند راوی گفت که چگونه استعجال کند فرمود که استعجال آنست که بگوید که اینقدر مدت دعا
کردم و اجابت الهی ندیدم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که روزی
حضرت ابراهیم خلیل الرحمان در کوه بیت المقدس میگشت که چراگاهی برای گوسفندان
خود پیدا کند ناگاه صدای شخصی بگوشش رسید از پی صدا رفت دید که شخصی مشغول نماز است
و طولش دوازده شبر است چون فارغ شد حضرت خلیل از او پرسید که ای بنده خدا از برای
که نماز میکنی گفت از برای خدای آسمان حضرت ابراهیم پرسید که آیا بغیر از تو کسی از قوم تو

باقیمانده است گفت نه پرسید که خوراک تو از کجا بدست تو می آید گفت در تابستان میوه این درخت
را جمع میکنم و در زمستان با آن معاش میکنم فرمود منزلت در کجا است اشاره بکوهی کرده که در
برابر بود حضرت ابراهیم فرمود که مرا با خود نمی بری که امشب با تو بسر برم گفت در میان
راه آب عظیمی هست که نمیتوان گذشت حضرت فرمود که تو چگونه عبور مینمائی گفت
بر روی آب راه میروم حضرت فرمود که مرا با خود ببر شاید که خدا بمن هم این کرامت بفرماید
که بر روی آب راه بروم چنانچه بتو کرامت فرموده پس عابد دست حضرت ابراهیم را گرفت
و باهم رفتند چون بآب رسیدند هر دو بر روی آب روان شدند و گذشتند چون بخانه عابد رسیدند
حضرت ابراهیم فرمود که کدام روز عظیمتر است عابد گفت که روز جزا که مظالم بندگان از یکدیگر
میگیرند حضرت فرمود که بیا که دست برداریم و خدا را بخوانیم که ما را از شر آن روز ایمن گرداند
عابد گفت که دعای مرا چه کنی والله که سه سال است که برای مطلبی دعا میکنم و هنوز مستجاب نشده است
حضرت ابراهیم فرمود که میخواهی که ترا خبر دهم که برای چه دعای ترا حبس کرده اند گفت بلی فرمود
که حقتعالی چون بنده را دوست میدارد دعای او را حبس مینماید و زود بر نمی آورد تا او را
بسیار مناجات کند و از جناب مقدس او سؤال نماید و تضرع کند و چون بنده را دشمن میدارد
دعایش زود مستجاب میکند یا ناامیدی در دل او می افگند که دیگر دعا نکند بعد از آن فرمود
که حاجت تو چه چیز بود گفت روزی گله گوسفندی بر من گذشت پس پسر نیکوروئی با آن
گله بود آن پسر گیسوی مشکبوی داشت پرسیدم که این گوسفندان از کیست گفت از
ابراهیم خلیل الرحمان پس دعا کردم که خداوندا اگر ترا در زمین خلیلی و دوستی هست
بمن بنما ابراهیم فرمود که خداوند دعای ترا مستجاب گردانید منم ابراهیم دوست خداوند رحمان
پس حضرت با او معانقه فرمودند چون حضرت پیغمبر مبعوث شدند مصافحه مقرر شد بجای آن

آنست که حق سبحانه و تعالی بعضی از بندگان را که حاجتی طلبند و صلاح ایشان در آن نباشد اضعاف
مضاعف آن حاجت را در دنیا و آخرت بایشان کرامت میفرماید پس دعای ایشانرا بمعنی خود و حاجت
ایشانرا بر وجه اکمل روا کرده است چنانچه اگر کسی از پادشاهی فلسی طلبنماید و آن پادشاه در عوض
جواهری باو عطا کند که صد هزار تومان قیمت آن باشد هیچ عاقل نمیگوید که حاجت او را رد کرده است
بلکه او را ابلغ میکند که اضعاف آنچه آن سائل طلبیده باو عطا فرموده پس درگاه پادشاه
پادشاهان این گدایان جاهل و سائلان نادان مطالب خسیسه را منظور نظر خود میگردانند
و از حق تعالی سوال میکنند و آن کریم علی الاطلاق نعمتهای بی انتها و رحمتهای بیحد و حصر
در برابر آن عطا میفرماید و قدر آنها را نمیدانند و از عدم حصول آن مطلب خسیس شکایت
مینمایند و آنچه در آخرت بایشان کرامت میفرماید و درجات رفیعه و مراتب عالیه بهشت که تا
محرومان حاجات دنیا و ناکامان غرض حسیتی دنیا گردانیده چنانچه بسند معتبر از حضرت صادق
منقول است که بدرستیکه گاه هست که بنده دو حاجتی خدا را میخواهد و حق تعالی میفرماید که اجابت
دعای او تاخیر کنید که من مشتاق آواز دعای اویم پس چون روز قیامت میشود حق تعالی
میفرماید که ای بنده من مرا خواندی در دنیا و اجابت ترا تاخیر کردم و فلان ثواب برای
بعوض برای تو مقرر ساختم و در فلان حاجت دیگر مرا خواندی و حاجت ترا تاخیر کردم
و فلان ثواب عظیم را بعوض تو داده ام پس آن مومن از بسیاری عطاها و ثوابها که مشاهده
نماید آرزو کند که کاشکی هیچ دعای من در دنیا مستجاب نمیشد اما آنچه در دنیا عطا میفرماید
مراتب قرب و کمالات نامتناهی است که لازم دعاست ای عزیز بدانکه حق تعالی بندگان
نادان را بنوعی از روی عنایت و لطف و مهربانی با طبع جهول ایشان مدارا مینماید
و بدام و دام نخواهشهای طبع سرکش ایشان از روی حکمت ایشانرا بمساحت کبریای

خود میکشاید چنانچه باشه بازی را بادشاهی خواهد شکار کند اول باو گوید که بیا که من ترا بر سر
دست خود میگیرم و شهباز اوج عزت میگردانم هیچ فایده در تسخیر آن نمیکند الا اینکه اول او را طعمه از
آشنایی مدام خود میگرداند و چون او قابل شد بر سر دست نشیند شوق چاشنی امید بهره چاشنی که
میخورد بسته نمیشود میگردد اگر [illegible] طفل را خواهی که بکسب علوم و حقایق فرستند
اگر صد هزار دلیل و برهان برای او بگویی فایده نمیکند بلکه اول او را بجوز و مویز و [illegible] و قبای
رنگین و [illegible] زرین بکتب آشنا میکند و چون لذت فهم حقایق و حکمتها را یافت بسیار [illegible] های عظیم
او را از آن شغل باز نتوان داشت همچنین این حیوانات عدیم الشعور و طفل طبعان مغرور چون
فضیلتی و کمالی و لذتی و بهره بغیر از خوردنی و نوشیدنی و بنا کردن هم و خیل و حشم و سایر لذت
جسمانی نیافته آن حکیم مطلق و کریم لایزال با نهایت مرتبه عظمت و استغنا و جلال ایشان را
بدرگاه خود میخواند که هر چه خواهید از من بطلبید و نمک آش خود را از من بخواهید و سبزی [illegible]
و طعام را از من بطلبید تا آنکه از این راه رو بدرگاه او آورند و از بسیاری دعا و توسل
و مناجات با نهایت بیگانگی بمرتبه آشنایی و قرب فائز گردند و لذت مناجات او بیابند و از
خلق رو برتافته در جمیع امور رو باو داشته باشند زهی کرم بی انتها که بدام و دانه نمک
و سبزی لباحت قرب خود میرسانند و بوسیله خواهشهای نفسانی مقرب حضرت خود ساخته
میگردانند و آن جاهل نادان شبهه میکند یا دلگیر است که حاجتم بر آورده نشده است ان
الانسان لربه لکنود مگر نمیدانی که اصل دعا کردن عبادتست و در ضمن بندگی
خدا کرده و با مالک الملوک مناجات کرده و ثوابهای آخرت تحصیل نموده و پایه بساط
قرب خداوند جبار گذاشته خداوند عالم را انیس و همراز خود گردانیده و بسمع یقین ندای
لبیکها از عرش رفعت شنیده و اگر معنی مناجات و لذت آنرا نفهمی آواز نهانی را گوش

دل شوری و دلداری بیاورند تا از برای محبوب حقیقی را در هنگام تضرع و دعا ادراک نمایی حاجتها
را از برای خود بلکه خود را کم خواهی کرد که اگر رخصت دخول مجلس پادشاهان و اعزهٔ دنیا
بیابی و گوشهٔ چشم التفاتی از ایشان ببینی تمام حاجتهای خود را فراموش میکنی مهمات مهمات
جسم خاکی را همین بس نیست که او را با جناب رب الارباب بمشافهه رخصت مکالمه و عرض
حاجات داده اند و کلیدهای خزائن رحمت را بدستش سپرده اند متکفل امور و مصالح
او گردیده و حضرت رب العزت میفرماید که تو دعا بکن و خیر خود را بمن گذار و او میکند
و از روی علم ناقص و جهل کامل خود بر آنجناب گستاخی میکند و تحکم مینماید اگر غفلت عقلا را
بر ایشان نگرید باید بسبب کسی که احادیث متواتر رسیده که حضرت رب العزت میفرماید
که حاجت او را دیر بیاورید که من آواز او را دوست میدارم و مشتاق ناله اویم و در ناکامی
حاجت بیتابی دارد از شوق بکام دل میرسد بگیرد دست جانش را امان خواهش بگیرد
چون سخن نازک شد و عبارت نارسا است و طلب بسیار است سخن را مختصر کرده ختم میکنیم این
مبحث را بذکر جماعتی که دعای ایشان مستجاب است و جمعی که دعای ایشان مستجاب نیست
بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که سه کس اند که دعای ایشان مستجاب است
کسیکه بحج بیت الله الحرام رود دعایش مستجاب است پس نیکو باحوال بازماندگان ایشان
برسید تا در حق شما دعا کنند و کسیکه بجهاد فی سبیل الله رود پس نیکو خلافت در اهل ایشان
و کسیکه بیمار باشد دعایش مستجاب است پس او را بخشم میاورید و دلتنگ مگردانید از
حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که پنج دعاست که پرده بدرگاه عالم محجوب نمیگردد
دعای امام عادل و دعای مظلوم حقتعالی باو میفرماید که البته از برای تو انتقام
میکشم اگرچه بعد از مدتی باشد و دعای فرزند صالح از برای پدر و مادرش و دعای

پدر صالح از برای فرزندش و دعای مومن از برای برادر مومنش غایبانه حق تعالی میفرماید
که ترا دو برابر او کرامت کردم و از حضرت رسول صلعم منقولست که بپرهیزید از نفرین مظلوم
که دعای او را از حجابها میگذرانند تا آنکه حق تعالی بسوی او نظر میفرماید و میگوید که بلند کنید
دعای او را که من مستجاب میکنم و بپرهیزید از نفرین پدر که از شمشیر تندتر است و در حدیث دیگر
فرمود که چهار کس اند که دعای ایشان رد نمیشود تا آنکه درهای آسمان برای ایشان گشوده
میشود و دعای ایشان بعرش میرسد دعای پدر از برای فرزند و نفرین مظلوم بر ظالم
و دعای کسی که بعمره رفته باشد تا برگردد و دعای روزه دار تا افطار نماید و از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام که سه دعاست که از حق تعالی محجوب نمیگردد دعای پدر برای
فرزند اگر با او نیکی کند و نفرین پدر بر فرزند اگر عاق او گردد و نفرین مظلوم بر ظالم و دعای
مظلوم بر آنکسیکه او را یاری کند و حق او را از ظالم بگیرد و دعای مومنی که در حق برادر مومن
دعا کند که با او مواسات و احسان کرده باشد برای خوشنودی اهلبیت رسول صلی الله
علیه و آله و نفرینی که مومن بر کسی کند که محتاج باو شده باشد و مضطر باشد و او قدرت بر مواسات
و احسان باو داشته باشد و نکرده باشد بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که پنج کس اند دعای ایشان
مستجاب نیست مردی که حق تعالی طلاق زنش بدست او گذاشته و آن زن او را آزار میکند
و دارد و مردی که مال او را بدبها داده تا کند نمیکند و برای او نفرین میکند و شخصی که غلامش
سه مرتبه بگریزد و او را نفروشد و برای او نفرین کند و چون بار دیگر بگریزد دعا کند که خدا او را
بمیراند و شخصی که در زیر دیوار شکسته گذر کند و تند نگذرد و دعا کند که بر سر
نیاید و شخصی که مال بکسی قرض بدهد و گواه نگیرد و دعا کند که خدا مالش را باو برساند
و شخصی که قدرت بر طلب روزی داشته باشد و در خانه خود نشیند و طلب نکند و گوید

که خدایا مرا روزی بده تنویر سوم در ذکر بعضی از اذکار و دعوات و تعقیبات که باسانید
معتبره منقول گردیده است و این مشتمل است بر چند باب باب اول در بیان فضیلت اذکار
است و آن مشتمل است بر چند فصل فصل اول در فضیلت تسبیحات اربعه است بسند معتبر
از حضرت امام حسن علیه السلام منقولست که جمعی از یهود بخدمت حضرت رسول صلعم آمدند
و اعلم ایشان از مسئله چند سوال نمود و چون جواب شنید مسلمان شد از جمله آن مسئلها
این بود که پرسید که یا محمد مرا خبر ده از کلماتی که حق تعالی آنها را برای حضرت ابراهیم اختیار
نمود در هنگامی که خانهٔ کعبه را بنا کرد فرمود که یکی از آن کلمات این بود سبحان الله و الحمد لله
و لا اله الا الله و الله اکبر یهودی پرسید که چه ثواب دارد کسیکه این کلمات را بگوید حضرت
فرمود که چون بنده سبحان الله میگوید با او تسبیح میگویند آنچه در زیر عرش اند پس بگوینده تسبیح ده برابر
ثواب آنها را عطا میکنند و چون الحمد لله میگوید حقتعالی نعیم دنیا را باو کرامت میفرماید
و وصل میکند آنرا بنعیم آخرت و این کلمه ایست که چون داخل بهشت میشوند این کلمه را میگویند
و سخنانی که در دنیا گفته اند همه منقطع میشود بغیر این سخن و اما لا اله الا الله پس بهشت جزای
آنست چنانچه حق تعالی میفرماید هل جزاء الاحسان الا الاحسان یعنی نیست جزای
لا اله الا الله مگر بهشت یهودی گفت راست میگوئی ای محمد صلی الله علیه و آله بسند معتبر دیگر
حضرت رسول صلعم منقولست که هر که سبحان الله بگوید حقتعالی برای او درختی در بهشت غرس
مینماید کسیکه الحمد لله میگوید درختی برای او میکارد و کسیکه لا اله الا الله میگوید درختی برای او
میکارد و کسیکه الله اکبر میگوید درختی برای او غرس مینماید شخصی از قریش بحضرت عرض
کرد که پس ما در بهشت درخت بسیاری داریم حضرت فرمود که بلی ولیکن بپرهیزید از اینکه
آتشی بفرستید که آن درختان را بسوزاند زیرا که حق تعالی میفرماید که ای گروه مومنان

اطاعت نمائید خدا و رسول را و باطل مکنید عملهای خود را و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقولست که فقرا بخدمت حضرت رسول آمدند و گفتند یا رسول الله اغنیا را مالی هست که بآن
بنده آزاد کنند و ما نداریم و ایشانرا مالی هست که بآن حج کنند و ما را نیست و ایشان مال دارند
که بآن تصدق کنند و ما نداریم و ایشان مالدارانند که بوسیلهٔ آن در راه خدا جهاد کنند و ما نداریم
حضرت فرمود که هر که صد مرتبه الله اکبر بگوید بهترست از صد بنده آزاد کردن و هر که صد مرتبه
سبحان الله بگوید بهترست از صد شتر با خود بردن بحج که بکشد آنها را از برای خدا و هر که صد
مرتبه الحمد لله بگوید بهترست از صد اسپ که زین و لجام کرده مردم را سوار کنند و بجهاد فرستند
و هر که صد مرتبه لا اله الا الله بگوید کسی از وی در آنروز عملش بهتر نباشد مگر کسیکه زیاده از
صد مرتبه بگوید پس چون این خبر باغنیا رسید ایشان نیز این عمل را بجا آوردند فقرا بخدمت
آنحضرت آمدند و گفتند که اغنیا اینکارها نیز کردند حضرت فرمود که این فضل خدا است
بهر که میخواهد عطا مینماید و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حق تعالی
بر خود واجب گردانیده است که هر مؤمنی که صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه
سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید و صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد پس
بگوید که اللهم زوجنی من الحور العین البته حوریه در بهشت باو کرامت فرماید و این پانصد
کلمه مهر آن حوریه باشد پس از جهت حق تعالی بحضرت رسول صلعم وحی فرمود که مهر زنان مؤمنه
را پانصد درهم سنت گردانند و بسند معتبر منقولست که بسیار بگوئی لا اله الا الله و الله
اکبر را که هیچ نزد خدا محبوب تر ازین دو کلمه نیست و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقولست که سبحان الله نصف میزان اعمالست و الحمد لله پر میکند میزان اعمال را و الله
اکبر بین آسمان و زمین را پر میکند و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقولست که بسیار

بگوئید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر بدرستیکه این کلمات آیند در روز
قیامت با خیرات و ثوابهای عظیم که از پیش رو و عقب خود دارند و اینهایند باقیات صالحات
یعنی امور شایسته که از برای آدمی باقی میماند نفع آنها و حقتعالی فرموده است که باقیات صالحات
بهتر و پاینده تر است از متاعهای زندگانی دنیا و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که حضرت رسول صلعم روزی باصحاب خود التفات نموده فرمودند که برای خود سپرها راست
کنید و سپرها سازید صحابه گفتند مگر دشمنی رو بما آورده است که سپر از برای دفع ضرر ایشان
میباید کرد فرمود که نه ولیکن از برای دفع آتش جهنم از خود بگوئید سبحان الله والحمد
لله ولا اله الا الله والله اکبر و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست
که هر که بگوید سبحان الله نه از روی تعجب حق تعالی از آن تسبیح مرغی خلق فرماید که آن مرغ را
زبانی بوده باشد و در میان ملائکه مسبحات تسبیح الهی کند تا روز قیامت و بهترین تسبیحات سبحان الله والحمد
لله ولا اله الا الله والله اکبر فصل دوم در ثواب تهلیل است و ثواب الفاظ آن
از حضرت رسول صلعم منقولست که حق تعالی بحضرت موسی خطاب فرمود که اگر آسمانها و ساکنان
آنها و زمینهای هفتگانه در یک کفه ترازو باشند و لا اله الا الله در کفه دیگر باشد
این کلمه بر آنها زیادتی میکند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حضرت
رسول صلعم فرمود که تلقین کنید مرده های خود را در وقت جان کندن لا اله الا الله
که گناهان را خراب میکند و در هم می شکند صحابه گفتند یا رسول الله کسیکه درست بگوید چون است
حضرت فرمود که این بیشتر باعث در هم شکستن و برطرف شدن گناهان میشود بدرستیکه
لا اله الا الله مونس مومنست در حال حیات و نزد مردن و در گور و در هنگام مبعوث
شدن بدرستیکه جبرئیل بمن گفت که یا محمد در قیامت جمعی را خواهی دید که از قبرها

سفید میشوند و باو از بلند میگویند لا اله الا الله و الله اکبر و جمعی سیاه میشوند
و فریاد میکنند وا ویلاه وا ثبوراه و بسند دیگر از حضرت رسول صلعم منقولست که قیمت
بهشت لا اله الا الله است و بسند دیگر از آنحضرت منقولست که هر که لا اله الا الله بگوید
برای او درختی در بهشت بکارند از یاقوت سرخ که ریشه اش از مشک بو یا سفید باشد
و میوه اش از عسل شیرین تر و از برف سفید تر باشد و از مشک خوشبوتر و در آن درخت
میوه ها باشد بشکل پستان دختران باکره چون شکافته شود هفتاد حله از میان آن بیرون
آید و از حضرت امیر المومنین منقولست که هر بنده مسلمانی که لا اله الا الله بگوید آن کلمه
البته بالا رود و هر سقفی را بشکافد و هر گناهی از گناهان او برسد محو نماید تا چون حسنات
او بسر قرار گیرد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هیچ عملی ثوابش
عظیم تر از شهادت لا اله الا الله نیست و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقولست که بهترین
عبادتها گفتن لا اله الا الله است و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر که صد مرتبه لا اله الا الله بگوید عمل او در آن روز بهترین اعمال مردم باشد مگر کسیکه بیشتر
از او این کلمه را گفته باشد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود که
هر عبادتی را اندازه هست که بآن منتهی میشود مگر ذکر حق تعالی که آنرا حدی نیست که بآن
منتهی شود چنانچه حق تعالی نمازهای پنجگانه را واجب گردانیده است کسیکه آنها را ادا نماید
بحدش رسانیده است و همچنین کسیکه روزه ماه رمضان را بگیرد فرضش را ادا کرده است
و کسیکه یک مرتبه حج کند اندازه اش بعمل آمده است بغیر ذکر و یاد خدا که حق تعالی از آن
اندک راضی نشده است و اندازه و نهایتی برای آن مقرر نساخته است بعد از آن این
آیه را خواند یا ایها الذین آمنوا اذکروا الله ذکرا کثیرا و سبحوه بکرة و اصیلا

که ترجمهٔ ظاهر لفظش اینست که ای گروه مومنان یاد کنید خدا را یاد کردن بسیار و تسبیح و تنزیه کنید
او را در بامداد و پسین پس نهایتی برای ذکر مقرر نساخت بعد از آن فرمود که پدرم بسیار
یاد خدا میکرد با او که در راه میرفتم مشغول ذکر بود و چون با او طعام میخوردم او را مشغول
ذکر میدیدم و چون کسی با او سخن میگفت سخن گفتن او را از یاد خدا باز نمیداشت و پیوسته
میدیدم که زبانش بکامش چسپیده بود و مشغول ذکر لا اله الا الله بود و در صبح ما را
جمع میکرد و امر میکرد که مشغول ذکر و یاد خدا باشیم تا طلوع آفتاب و میفرمود که هر که قرآن
میتواند خواند قرآن بخواند و هر که قرآن نمیتواند خواند ذکر خدا بکند و خانه که دران قرآن
میخوانند و یاد خدا میکنند برکت آنخانه بسیار میشود و شیاطین از آن خانه دوری میکنند
و آن خانه روشنی میدهد اهل آسمان را چنانچه ستاره های روشن اهل زمین را روشنی میدهند
و خانه که دران قرآن خوانده نمیشود و یاد خدا دران نمیکنند برکت آنخانه کم است و ملائکه از آن
خانه دوری میکنند و شیاطین دران خانه حاضر میباشند و حضرت رسول صلعم فرمود که آیا
شما را خبر دهم به بهترین اعمال شما که بیشتر موجب رفع درجات شما گردد و نزد خداوند شما
مقبول تر باشد و بهتر باشد از برای شما از درهم و دینار و از این که با دشمنان دین ملاقات
کنید و بکشید و کشته شوید گفتند بلی فرمود که یاد خدا بسیار کنید پس فرمود که شخصی بخدمت
حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمده و پرسید که بهترین اهل این مسجد کیست فرمود که هر که
ذکر خدا بیشتر کند و فرمود که هر کرا خدا زبان ذکر کننده عطا فرماید پس بدرستیکه خیر دنیا
و آخرت باو رسید و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که خدا را
بسیار یاد کند او را دوست دارد و هر که ذکر خدا بسیار کند حقتعالی دو برات برای او
بنویسد یکی بیزاری از آتش جهنم و دیگر بیزاری از نفاق و بسند معتبر از حضرت صادق

منقولست که هر که لا اله الا الله را از روی اخلاص بگوید داخل بهشت شود و اخلاص
او آنست که این کلمه طیبه او را مانع شود از مرتکب شدن هر چیز که خدا او را حرام کرده است
و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که لا اله الا الله بگوید بر غیر وجه تعجب خدا تعالی
از آن کلمه مرغی خلق فرماید که تا روز قیامت بر بالای سر گوینده این کلمه بال زند و ذکر
خدا کند و ثوابش از وی باشد و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست
که تلقین کنید مردهای خود را لا اله الا الله باشد که داخل بهشت بشود و بسند معتبر از
حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که چون حضرت نوح داخل کشتی شد حقتعالی باو وحی
نمود که هر وقت که خوف غرق شدن داشته باشی هزار مرتبه لا اله الا الله بگو و بسند معتبر
از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که جبرئیل نزد حضرت رسول صلی الله علیه و آله
آمد و گفت یا محمد خوشا حال کسی از امت تو که بگوید لا اله الا الله وحده لا وحده لا
و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق منقولست که هر که صد مرتبه بگوید لا اله الا الله
الملک الحق المبین خداوند جبار عزیز او را پناه دهد از فقر و وحشت قبر او را با انس
بسید اگر ده اند و بسبب توانگری او گردد و چنان باشد در بهشت را بکوبد و بسند معتبر دیگر
از آن حضرت منقولست که هر که هر روز سی مرتبه این تهلیل را بخواند رو کند بتوانگری و نشسته
از او بر طرف شود فقر و در بهشت را بکوبد و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که هر که هر روز
پانزده مرتبه این تهلیل را بگوید لا اله الا الله حقا حقا لا اله الا الله ایمانا
و تصدیقا لا اله الا الله عبودیة و رقا حق تعالی روی رحمت خود بسوی
او بگرداند و روی لطف برنتابد تا او را داخل بهشت گرداند و بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده لا

لا شریک له و اشهد ان محمداً عبده و رسوله حق تعالی برای او هزار هزار حسنه
بنویسد و بروایت دیگر ده هزار هزار حسنه برای او ثبت نماید و بسند معتبر از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که هر روز ده مرتبه این دعا را بخواند اشهد
ان لا اله الا الله وحده لا شریک له الهاً واحداً احداً صمداً لم یتخذ
صاحبة و لا ولداً بنویسد حقتعالی شانه از برای او چهل و پنج هزار حسنه و محو کند از نامه
گناهان او چهل و پنج هزار گناه و بلند گرداند از برای او چهل و پنج هزار درجه و در روایت
دیگر وارد شده که این دعا حرز می باشد برای او در آن روز از شر شیاطین و شر
صاحب سلطنت و در آن روز گناه کبیره او را فرا نگیرد و بروایت دیگر وارد شده است که هر که
در روزی این دعا بخواند حق تعالی برای او چهل و پنج هزار درجه بلند گرداند و چنان باشد
که در آن روز دوازده ختم قرآن کرده باشد و حقتعالی در بهشت برای او خانه بنا فرماید
فصل سوم در فضیلت تسبیح است بسند معتبر از یونس بن یعقوب منقول است که از حضرت
صادق علیه السلام سؤال نمود که کسی صد مرتبه بگوید سبحان الله او ذکر بسیار کرده است
فرمود بلی و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که هر که بگوید سبحان الله و بحمده سبحان الله
العظیم و بحمده حق تعالی سه هزار حسنه ثبت نماید و سه هزار گناه از او محو کند و سه هزار
درجه از برای او مرتفع گرداند و مرغی در بهشت از برای او خلق نماید که تسبیح الهی کند و
ثواب تسبیحش از او باشد و از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که فرمود که چون بنده
سبحان الله میگوید جمیع ملائکه بر او صلوات میفرستند و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که سی مرتبه بگوید سبحان الله و بحمده سبحان الله العظیم رو کند
بتوانگری و پشت کند از فقر و بکوبد در بهشت را و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست

که هر که بگوید سبحان الله وبحمده ایزد تعالی برای او هزار هزار حسنه بنویسد و هزار هزار
گناه از او محو کند و هزار هزار درجه برای او بلند گرداند و هر که زیاده بگوید خدا ثوابش را
زیاده گرداند و هر که استغفار نماید خدا گناهانش را بیامرزد و بسند معتبر از حضرت صادق ع
منقولست که هر که در هر روز سی مرتبه سبحان الله بگوید حقتعالی از او دفع کند هفتاد نوع از
بلا را که سهلتر آنها فقر باشد و بسند دیگر همین مضمون از حضرت امیرالمؤمنین ع منقولست و بسند دیگر از آنحضرت
منقولست که حق تعالی چون نور مقدس نبوی را خلق نمود او را در حجاب القدرت دوازده هزار سال ساکن
گردانید و در آنجا آنحضرت این تسبیح میگفتند سبحان ربی الاعلی و در حجاب العظمة پانزده
هزار سال ماندند و این تسبیح میگفتند که سبحان عالم السر و در حجاب المنة ده هزار سال
ماندند و این تسبیح میگفتند سبحان من هو قائم لا یلهو و در حجاب الرحمة نه هزار سال
ساکن بودند و این تسبیح را میگفتند سبحان الرفیع الاعلی و در حجاب السعادت هشت هزار
سال بودند و این تسبیح را میگفتند سبحان من هو دائم لا یسهو و در حجاب الکرامت
هفت سال بودند و باین تسبیح مشغول بودند سبحان من هو غنی لا یفتقر و در حجاب المنزلة شش هزار
سال این تسبیح میگفتند سبحان العلیم الکریم و در حجاب الهدایة پنج هزار سال ماندند و این تسبیح
میفرمودند سبحان ذی العرش العظیم و در حجاب النبوة چهار هزار سال سکنی داشتند
باین تسبیح سبحان رب العزة عما یصفون و در حجاب الرفعة سه هزار سال ماندند و این تسبیح
میگفتند سبحان ذی الملک والملکوت و در حجاب الهیبة دو هزار سال بودند و خدا را
باین تسبیح یاد میکردند سبحان الله وبحمده و در حجاب الشفاعة هزار سال باین تسبیح
اشتغال داشتند سبحان ربی العظیم وبحمده **فصل چهارم در فضیلت تحمید است**
و انواع محامد بسند معتبر منقولست که از حضرت صادق ع پرسیدند که کدام عمل نزد خدا

بهترین اعمال است فرمود که حمد او کردن و از حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیه منقولست
که هر که بگوید الحمد لله شکر جمیع نعمتهای خدا را ادا کرده است و بسند معتبر از حضرت امام رضا
منقولست که حضرت رسول فرمود که هر که را خدا نعمتی با و کرامت فرماید حمد الهی بکند و هر که روزی
او دیر برسد استغفار کند و هر که را اندوهی رو دهد یا کاری دشوار پیش آید بگوید لا حول
و لا قوة الا بالله و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که چون حضرت رسالت
پناه صلی الله علیه و آله را امری رو میداد که مورث الم بود میفرمود الحمد لله علی کل حال
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلعم هر روز حمد الهی
میکردند سیصد و شصت مرتبه بعدد رگهای بدن باین حمد که الحمد لله رب العالمین
کثیرا علی کل حال و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که چون کسی را ببینی که ببلائی مبتلا
گردیده است سه مرتبه این تحمید را آهسته بخوان که او نشنود الحمد لله الذی عافانی مما ابتلاک
به و لو شاء فعل بعد از آن فرمود که هر که در چنین حال این دعا بخواند هرگز بآن نوع از بلا مبتلا نشود
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که بگوید الحمد لله کما هو اهله نویسندگان
اعمال از نوشتن باز میمانند و میگویند خداوندا عیب را نمیدانیم یعنی حمدی را که تو سزاوار
ثواب آن نمیدانیم حق تعالی در جواب میفرماید که آنچه بنده من گفته است شما بنویسید
و ثوابش بر منست و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که هر روز هفت مرتبه
بگوید الحمد لله علی کل نعمة کانت او هی کائنة شکر نعمتهای گذشته و آینده را ادا
کرده است **فصل پنجم** در فضیلت استغفار است بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین ع
منقولست که خود را خوشبو و معطر گردانید باستغفار تا رسوا نکند شما را بوی بد گناهان
و در حدیث دیگر فرمود که استغفار روزی را زیاد میکند و بسند معتبر از حضرت رسول ص

منقولست که بهترین دعا استغفارست و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که چون بنده استغفار بسیار کند صحیفه عملش که بالا میرود میدرخشد و نور میدهد و از حضرت علی بن الحسین ع منقول است که هر که بگوید استغفر الله و اتوب الیه از متکبر و جبار نیست و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که استغفار کردن و گفتن لا اله الا الله بهترین عبادتست و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که حضرت رسول ص در مجلسی که می نشستند هر چند که اندکی می نشستند برنمی خاستند تا بیست و پنج مرتبه استغفار نمیکردند و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول ص هفتاد مرتبه میفرمود که اتوب الی الله و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که گناهی بکند هفت ساعت او را مهلت میدهند پس اگر این استغفار را سه مرتبه بخواند برنمی نویسند استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم و اتوب الیه و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که هر روز صد مرتبه بگوید استغفر الله حقتعالی هفتصد گناه او را بیامرزد و خیری نیست در بنده که روزی هفتصد گناه بکند و بسند صحیح معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع منقولست که هر مؤمنی که در شبانه روزی چهل گناه کبیره کند و با ندامت و پشیمانی بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم بدیع السموات و الارض ذو الجلال و الاکرام و اسئله ان یصلی علی محمد و آل محمد و ان یتوب علی البته حق تعالی آن گناهان را بیامرزد و خیری نیست در بنده که در شبانه روزی زیاده از چهل گناه کبیره بکند و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول ص در هر روز و شبی صد مرتبه توبه و استغفار میکردند بی آنکه گناهی از آن حضرت هرگز صادر شود

فصل ششم در فضیلت اذکار

منقوله بسند صحیح از حضرت جعفر بن محمد الصادق ع منقولست که فرمود عجب دارم از کسی که او را خوفی از چیزی یا غیر آن باشد چرا پناه باین کلمه نمیبرد که حسبنا الله و نعم الوکیل

زیرا که حق تعالی میفرماید که آنجماعتی که این کلمه را گفتند برگشتند با نعمت عظیم از جانب خدا
و فضل بسیار بایشان رسید و عجب دارم از کسیکه غمی او را عارض میشود چرا پناه نمیبرد
باین کلمه که حضرت یونس در شکم ماهی گفت لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین
زیرا که حق تعالی بعد ازین میفرماید که پس ما دعای یونس را مستجاب کردیم و او را نجات دادیم
از غم و چنانکه او را نجات دادیم همچنین نجات میدهیم مومنان را و عجب دارم از کسیکه دشمنان
در مقام مکر باشند با او چرا پناه نمیبرد باین آیه که افوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد
زیرا که حق تعالی میفرماید که چون مومن آل فرعون این کلمه را گفت خدا او را حفظ کرد از نکایتهای
از بدیهای آنچه مکر نسبت باو کرده بودند و عجب دارم از کسیکه اراده مال و متاع دنیا
داشته باشد چرا پناه نمیبرد باین کلمه که ما شاء الله لا قوة الا بالله زیرا که حق تعالی میفرماید
که برادر مومن برادر کافر گفت که چرا داخل باغ خود که شدی این کلمه را نگفتی اگر مرا چنین
می بینی که مال و فرزندان از تو کمتر است پس شاید که پروردگار من بهتر از بهشت تو بمن عطا
فرماید و شاید حق تعالی در مقام حجرهم اطلاق میکند و بسندهای معتبر از آنحضرت صلی الله
علیه و آله منقولست که شخصی بخدمت حضرت رسول آمد شکایت نمود از وسوسه سینه و بسیاری
قرض و احتیاج حضرت فرمودند که مکرر این کلمات را بخوان توکلت علی الحی الذی لا یموت
والحمد لله الذی لم یتخذ صاحبة ولا ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن
له ولی من الذل و کبره تکبیرا بعد از اندک وقتی آنمرد بخدمت حضرت آمده گفت
ببرکت آن دعا حق تعالی وسوسه سینه مرا برطرف کرد و قرض مرا ادا ساخت و
روزی مرا فراخ گردانید و بسند صحیح دیگر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول فرمود که
حضرت آدم بحق تعالی شکایت کرد وسوسه خاطر و اندوه را جبرئیل نازل شد و گفت یا آدم

بگو لا حول ولا قوة الا بالله چون حضرت آدم این کلمه را گفت وسوسه و اندوه از و
برطرف شد و بسند معتبر از حضرت رسول منقولست که هر که نعمتهای الهی بر او بسیار شود بگوید
الحمد لله رب العالمین و کسیکه فقر و احتیاج بر او زیاده‌تی کند بسیار بگوید لا حول ولا قوة
الا بالله العلی العظیم بدرستیکه این کلمه گنجیست از گنجهای بهشت و در آن شفا از هفتاد
درد هست که کمتر آنها هم و اندوه است و بسند صحیح از حضرت صادق منقولست که در شب
معراج حق تعالی بحضرت رسول وحی نمود که بتو عطا میکنم دو کلمه از خزینهای عرش خود
لا حول ولا قوة الا بالله ولا ملجاء منك الا الیك بسند معتبر از حضرت رسول منقولست
که گفتن لا حول ولا قوة الا بالله موجب شفا از نود و نه درد است که سهل ترا آنها هم
اندوه است و از حضرت صادق منقولست که هر کرا اندوهی عارض شود بگوید لا حول ولا
قوة الا بالله العلی العظیم و در حدیث دیگر منقولست که ابوذر گفت که حضرت رسول
مرا وصیت نمود که این کلمه را بسیار بگویم و بسند صحیح از حضرت صادق منقولست که مذکور است
که در شب معراج حقتعالی بحضرت رسول صلعم وحی نمود که بتو عطا میکنم دو کلمه از خزینهای عرش
خود لا حول ولا قوة الا بالله ولا ملجاء منك الا الیك بسند معتبر از حضرت رسول
منقولست گفتن لا حول ولا قوة الا بالله موجب شفا از نود و نه درد است که سهل تر
آنها غم و اندوه است و بسند صحیح از حضرت صادق منقولست که هر که هر روز صد مرتبه بگوید
لا حول ولا قوة الا بالله از هفتاد و دو نوع از بلاها محفوظ میماند و بسند معتبر دیگر از
آنحضرت منقولست که هر که دعا کند و ختم کند دعای خود را بگفتن ما شاء الله لا حول ولا
قوة الا بالله البته دعای او مستجاب شود و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که
هفتاد مرتبه بگوید ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله حق تعالی بگرداند از و هفتاد

نوعی از انواع بلا را اگر کمتر اعتنا باشد که دیوانه شود و سبب دیوانگی هلاک شود و در حدیث
دیگر از آنحضرت منقولست که خدا را ملکی هست موکل با آسمان اول اسمعیل نام دارد چون
بنده هفت نوبت بگوید یا ارحم الراحمین آن ملک میگوید که ارحم الراحمین صدای ترا شنید هر
حاجتی که داری طلب نما تا عطا کند و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که هر که ده مرتبه بگوید یا الله
حق تعالی با وخطاب فرماید که لبیک چه حاجت داری و همچنین اگر ده مرتبه یا رب بگوید همین
خطاب کند او را و ایضاً بسند صحیح از آنحضرت منقولست که هر که بگوید یا الله یا الله که یک نفس
او وفا کند با وخطاب فرماید حقتعالی که لبیک حاجت خود را بگو و در حدیث دیگر فرمود
که بعضی از فرزندان پدرم بیمار شد پدرم بر او گذشت و فرمود که ده مرتبه بگو یا الله هیچ
یک از مومنان ده مرتبه این کلمه را نمیگوید مگر آنکه پروردگار عالم میفرماید که لبیک ای
بنده من حاجت خود را سوال کن و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست که فرمود که
پدرم را در خواب دیدم که فرمود که هرگاه بشدتی و سختی گرفتار شوی بسیار بگو یا رؤف یا رحیم
و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که بعضی از اصحاب خود را فرمود که میخواهی که تعلیم
کنم اسم اعظم الهی را بخوان سوره حمد و سوره قل هو الله احد و آیة الکرسی و سوره انا انزلناه
فی لیلة القدر را پس رو بقبله کن و هر حاجت که داری از خدا طلب و بسند معتبر از حضرت
امام رضا علیه السلام منقولست که اسم اکبر اینست یا حی یا قیوم و بسند دیگر از حضرت علی بن الحسین
منقولست که این دعا مشتمل است بر اسم اعظم یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ وَحْدَكَ وَحْدَكَ لَا شَرِیكَ لَكَ
اَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِیعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَذُو الْاَسْمَاءِ الْعِظَامِ وَذُو الْعِزِّ الَّذِی
لَا یُرَامُ وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِینَ بعد از خواندن
این دعا هر حاجتی که داری طلب و بسند معتبر از سکین بن عمار مرویست که گفت شبی در مکه خوابیده بودم شخصی بخواب

سن آمد و گفت برخیز که شخصی خدا را در زیر میزاب باسم اعظم رب الارباب میخواند بیدار شدم
و بخواب باز رفتم پس باز دیگر مرا صدا زده و همان سخن را گفت بیدار شدم و باز بخواب
رفتم و در مرتبه سوم مرا صدا زده که برخیز که موسی بن جعفر خدا را باسم اعظم میخواند در تحت میزاب
سکین میگوید که برخاستم و غسل کردم و چون نزد حجره آمدم شخصی را دیدم که جامه خود را
بر سر پیچیده و در سجده است و در پشت سر آنحضرت نشستم این دعا میخواندند یا نور یا قدوس
سه مرتبه یا حیّ یا قیوم سه مرتبه یا حیّ لا یموت سه مرتبه یا حیّ حین لا حیّ سه مرتبه
یا حیّ لا اله الا انت سه مرتبه اسئلک بلا اله الا انت سه مرتبه اسئلک بان لا
اله الا انت سه مرتبه اسئلک باسمک بسم الله الرحمن الرحیم العزیز المبین سه مرتبه
سکین گفت که آنحضرت مکرر این دعا را خواندند تا من حفظ کردم و بسند معتبر از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام منقولست که هر مومنی که این کلمات را بخواند ضامن اویم در دنیا و در آخرت
اما در دنیا پس ملائکه او را البشارت دهند و در هنگام مردن و اما در آخرت پس حق تعالی
بعدد هر کلمه خانه در بهشت باو کرامت فرماید دعا این است یا اسمع السامعین و یا
ابصر الناظرین و یا اسرع الحاسبین و یا ارحم الراحمین و یا احکم الحاکمین
باب دوم در بیان اذکاری که مخصوص وقتی چند اند و این باب مشتمل بر چند فصل است
فصل اول در تعقیب نماز صبح و نماز شام است اذکاری که در صبح و شام باید خواند
و بسندهای معتبر از حضرت موسی علیه السلام منقولست که هرگاه از نماز شام فارغ شوی
از جای خود حرکت مکن تا صد مرتبه بگوئی بسم الله الرحمن الرحیم لا حول و لا قوة الا
بالله العلی العظیم و همچنین صد مرتبه بگوئی بعد از نماز صبح بدرستیکه هر که در هر وقت این را
بخواند حق تعالی ازو دفع کند صد نوع از انواع بلا را که کمتر آنها خوره و پیسی و شیطان

و دشمن پادشاهان باشد و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که صد مرتبه این کلمات
را بخواند بعد از نماز صبح و باسم اعظم الهی نزدیکتر است از سیاهی چشم بسفیدی چشم بدرستیکه اسم اعظم
درین کلمات داخلست و بسندهای معتبر از حضرت صادق ع منقولست که این کلمات را بعد از
نماز صبح و شام هفت مرتبه بخواند حق تعالی از هفتاد نوع از بلاها را دفع گرداند که کمترش
قولنج و پیسی و دیوانگی و خوره باشد اگر نامش در نامه اشقیا باشد محو کنند و در نامه سعدا ثبت
نمایند و در روایت دیگر سه مرتبه واقع شده است با همین ثواب و بسند معتبر از حضرت صادق
منقولست که هر که صد مرتبه بعد از نماز صبح بگوید ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم در آن روز نه بیند امری را که مکروه او باشد و بسندهای معتبر از حضرت امام
جعفر صادق ع منقولست که هر که پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب آفتاب ده مرتبه این
تهلیل را بخواند لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و یمیت و یحیی
و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر کفاره گناهان او باشد در آن روز و
در روایت دیگر خدا را ملاقات بکند عمل بنده بهتر از عمل او مگر کسیکه عمل او را کرده باشد و در
روایت دیگر وارد شده است که سنت واجب است که این تهلیل را ده مرتبه بخوانند و ده مرتبه
بگوید اعوذ بالله السمیع العلیم من همزات الشیاطین و اعوذ بالله ان یحضرون
ان الله هو السمیع العلیم و فرمود که اگر این ذکر را در وقت فراموش کند قضا کند
چنانچه نماز را قضا میکند و احادیث در فضیلت این دو ذکر بسیار است و بسند معتبر
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در وقت طلوع صبح ده مرتبه این
تهلیل را بگوید که گذشت و ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و سی و پنج مرتبه
سبحان الله و سی و پنج نوبت لا اله الا الله و سی و پنج نوبت الحمد لله بگوید او را

و اگر روز را از غافلان ننویسند و اگر همین اذکار را در شام بگوید در آن شب از غافلان ننویسند
و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که وقت شام صد مرتبه الله اکبر بگوید چنان باشد
که صد بنده آزاد کرده باشد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که
صد مرتبه الله اکبر بگوید پیش از برآمدن آفتاب و پیش از فرو رفتن آفتاب حق تعالی ثواب صد بنده
آزاد کردن در نامهٔ عملش بنویسد و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول صلعم
فرمودند که در فرزند آدم سیصد و شصت رگ هست که صد و هشتاد رگ از آن متحرکست و صد و
هشتاد رگ دیگر ساکن اگر یکی از رگهای متحرک ساکن شود یا یکی از رگهای ساکن متحرک
گردد آدمی را خواب نبرد لهذا حضرت رسول صلعم در هر صبح و شام سیصد و شصت مرتبه میگفتند الحمد لله
رب العالمین کثیرا علی کل حال و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در صبح چهار مرتبه
بگوید الحمد لله رب العالمین بتحقیق که شکر آن روز را ادا کرده است و همچنین اگر در شام چهار مرتبه
بگوید شکر آن شب را ادا کرده است و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است
که حضرت رسول صلعم بشخصی گذشتند که باغ خود را درخت میکشت حضرت ایستادند و فرمودند
که میخواهی ترا دلالت کنم بر درخت کشتنی که اصلش ثابت تر و میوه اش زودرس تر و نیکوتر
و باقی تر باشد گفت بلی فرمودند که در هر صبح و شام بگو سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله
و الله اکبر تا اینکه حق تعالی بعدد هر تسبیح ده درخت در بهشت ترا کرامت فرماید از انواع میوه ها
و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که در صبح این دعا بخوان اَصبَحتُ بالله مؤمنا علی دین محمد و سنته
و دین علی و الاوصیاء و سنتهم آمنت بسرهم و علانیتهم و شاهدهم و غائبهم و اعوذ بالله مما استعاذ
منه رسول الله صلی الله علیه و آله و علی و الاوصیاء صلوات الله علیهم و ارغب الی
الله فیما رغبوا الیه لا حول و لا قوة الا بالله و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که هر که صبح

وشام سه نوبت بگوید رضیت بالله ربا وبالاسلام دینا وبمحمد صلی الله علیه وآله نبیا وبالقرآن
بلاغا وبعلی اماما وبالاوصیاء من ولده ائمة البته بر حق تعالی لازم است که در روز قیامت او را
راضی گرداند وبسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر بنده که قبل از
طلوع آفتاب این دعا بخواند الله اکبر الله اکبر کبیرا وسبحان الله بکرة واصیلا
والحمد لله رب العالمین کثیرا لا شریک له وصلی الله علی محمد وآله ملکی مبادرت نماید واین دعا را
در میان بال خود بگیرد وباسمان برد چون باسمان اول درآید ملائکه با او گویند که چه چیز با خود
داری در جواب گوید که شخصی از مومنان باین کلمات تکلم نموده وکلمات را برایشان نقل کند
ملائکه گویند که خدا رحم کند آنکسی را که این کلمات را خوانده است وگناهان او را بیامرزد وبهر
بر آسمانی که گذرد ملائکه آن سوال کنند وچون جواب گوید همین دعا کنند وآن ملک این
کلمات را ببرد در دیوان کنوز که اعمال خالص مومنان در آنجا ثبت است ثبت نماید
وبسند عالی از ابوحمزه ثمالی منقولست که از حضرت امام محمد باقر صلعم سوال نمود از تفسیر
آنچه حقتعالی در شان حضرت ابراهیم فرموده که حقوق الهی را وامر او را وافی وتمام ادا نموده
حضرت فرمودند چون صبح میکرد سه مرتبه میگفت اصبحت وربی محمود اصبحت لا اشرک بالله
شیئا ولا ادعو مع الله الها ولا اتخذ من دونه ولیا وچنین شام سه مرتبه میفرمود اگر در شام
خوانند بجای اصبحت در هر دو جا امسیت میباید گفت وبسند صحیح از حضرت امام جعفر صادق
منقولست که حضرت نوح علیه السلام در هر صبح وشام ده مرتبه این دعا را میخواند اللهم
انه ما اصبح بی من نعمة او عافیة فی دین او دنیا فمنک وحدک لا شریک لک لک الحمد ولک الشکر
بها علی حتی ترضی وبعد الرضا باین سبب حقتعالی او را عبدا شکورا فرمود یعنی بنده بسیار شکر
کننده واگر در شام خواند چنین بگوید اللهم ما امسی بی من نعمة وبسند معتبر از حضرت

امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که در صبح انگشتر عقیق را بکف دست خود بگرداند و بآن نگین نظر کند
و سوره انا انزلناه فی لیلة القدر بخواند پس بگوید عارا بخواند آمنت بالله وحده لا شریک له و کفرت
بالجبت والطاغوت وآمنت بسرّ آل محمّد و علانیتهم و ظاهرهم و باطنهم
و اوّلهم و آخرهم حق تعالی او را در آن روز از شر جمیع بلاهایی که از آسمان
و زمین حفظ کند و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که هر که بعد از نماز صبح هفتاد مرتبه استغفار بگوید
خدا او را بیامرزد اگر چه هفتاد هزار گناه کرده باشد و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقول است که هر که در وقت شام سه مرتبه بگوید سبحان الله حین تمسون و حین تصبحون
وله الحمد فی السموات والارض و عشیّا و حین تظهرون هیچ خیر در آن شب
از و فوت نشود و جمیع شرها در آن شب از و دفع شود و اگر در صبح سه مرتبه بخواند
هیچ خیر در آن روز فوت نشود و جمیع شرهای آن روز از و دور گردد و بسند معتبر از حضرت
صادق منقول است که هر که بعد از نماز شام سه مرتبه بگوید الحمد لله الذی یفعل ما یشاء
ولا یفعل ما یشاء غیره حق تعالی با خیر بسیار کرامت فرماید و بسند صحیح منقول است از
حضرت صادق ع که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله فرمود که چون بمعراج رفتم ملائکه
مرا دعائی تعلیم نمودند که هر صبح و شام بخوانم اللّهمّ ان ظلمی اصبح مستجیراً بعفوک
وذنبی اصبح مستجیراً بمغفرتک و ذلّی اصبح مستجیراً بعزّتک و فقری اصبح مستجیراً بغناک و وجهی
الفانی اصبح مستجیراً بوجهک الباقی الذی لا یفنی و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر
منقول است شیبة هذلی بخدمت حضرت رسول صلعم آمد و گفت یا رسول الله من پیر شده ام
و قوّتم ضعیف شده است از اعمالی که عادت کرده بودم با تنها از نماز و روزه و حج و جهاد
پس مرا کلامی فرما که حقتعالی مرا بآن نفع دهد و سبک کن بر من یا رسول الله حضرت فرمود

که اعاده کن این سخن را تا اینکه سه مرتبه این کلام را اعاده نمود حضرت فرمود که نبوده در تو هیچ
درشتی و کلوخی نمانده مگر آنکه گریست بسبب ترحم بر تو پس چون نماز صبح بکنی ده مرتبه بگو
سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس بدرستیکه حقتعالی
ترا عافیت میدهد بسبب این ذکر از کوری و دیوانگی و خوره و فقر و ضعف پیری گفت یا رسول الله
این از برای دنیاست از برای آخرت چه چیز باید خواند فرمود که بعد از نماز بگو اللّٰهُمَّ اهْدِنِي
مِنْ عِنْدِكَ وَأَفِضْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَانْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ
و بعد از آن فرمود که اگر این دعا را عمداً ترک نکند یا از دنیا برود در قیامت هشت در بهشت را
برای او بگشایند که از هر دری که خواهد داخل شود بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع
منقولست که هر که هر روز بیست و پنج نوبت بگوید اللهم اغفر للمؤمنین والمؤمنات
والمسلمین والمسلمات حقتعالی بعدد هر مؤمنی که گذشته است و خواهد آمد تا روز قیامت حسنه
در نامه عمل او بنویسد و گناه او را محو کند و درجه از برای او بلند گرداند و بسند معتبر از
ابوالقاسم منقولست که بخدمت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام عرض کردم دعا تعلیم من کن که
جامع مطالب دنیا و آخرت باشد حضرت فرمود که بعد از نماز صبح تا طلوع آفتاب بگو سبحان الله
العظیم وبحمده استغفر الله واسأله من فضله ابوالقاسم گفت که من بدحال تر و پریشان تر
از جمیع اهل خود بودم و ببرکت این دعا امروز حالم از همه بهتر است شیخ طوسی علیه الرحمه والرضوان
در تعقیب نماز صبح فرموده که صد نوبت بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ و صد مرتبه بگوید
اَسْأَلُ اللّٰهَ الْعَافِيَةَ و صد مرتبه بگوید اَسْتَجِيرُ بِاللّٰهِ مِنَ النَّارِ وَاَسْأَلُهُ الْجَنَّةَ و صد
نوبت بگوید اَسْأَلُ اللّٰهَ الْحُورَ الْعِينَ و صد مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و صد
نوبت بگوید صلی الله علی محمد وآل محمد و صد نوبت بگوید سبحان الله والحمد لله ولا

الٰه الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و ده مرتبه سورهٔ انا
انزلناه فی لیلة القدر بخوانند و ده نوبت آیة الکرسی و ده نوبت شهد الله بخوانند اللهم اقذف فی
قلوب العباد محبتی وضمّن السموات والارض رزقی والق الرعب فی قلوب اعدائک منی و
انشر رحمتک لی واتمم نعمتک علیّ واجعلها موصولة بکرامتک ایای واوزعنی
شکرک واوجب لی المزید من لدنک ولا تنسنی ذکرک ولا تجعلنی
من الغافلین فصل دوم در ادای ادعیه که عقب هر نماز باید خواند بدانکه بهترین
تعقیبات تسبیح حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها است و آن چنانست که سی و چهار مرتبه الله اکبر
و سی و سه مرتبه الحمد لله و سی و سه مرتبه سبحان الله گفتن چنانچه بسند معتبر از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقولست که عبادت کرده نمیشود خدا را بتحمیدی که بهتر باشد از تسبیح فاطمه
و اگر از آن چیزی دیگر بهتر میبود حضرت رسول صلی الله علیه و آله آنرا بفاطمه عطا مینمود و بسند معتبر
از حضرت صادق منقولست که هر که تسبیح فاطمه علیها السلام را هر روز عقب هر نماز بخواند محبوبتر است
نزد من از نماز هزار رکعت نماز در هر روز بکند و در حدیث دیگر فرمود که هر که تسبیح فاطمه
را بخواند و بعد از آن بگوید لا اله الا الله گناهانش آمرزیده میشود و بسند صحیح از آنحضرت
منقولست که روزی حضرت رسول با اصحاب خود فرمود که آنچه دارید از جامها و ظرفها
اگر جمع کنید و بر روی هم گذارید باسمان میرسد گفتند نه یا رسول الله فرمود که میخواهید که
شما را دلالت کنم بر عملی که اصلش در زمین است و شاخش در آسمان گفتند بلی یا رسول الله
فرمود که هر یک از شما که از نماز واجب فارغ شود سی نوبت بگوید سبحان الله والحمد
لله ولا اله الا الله والله اکبر بدرستیکه اصل این کلمات در زمین است و شاخها در آسمان
است و دفع میکند سوختن و غرق شدن و بخانه خراب شدن و بچاه افتادن و مرگهای بد را

از خواندهٔ خود را بنمایند باقیات صالحات و بسند معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که چهل مرتبه این تسبیحات اربع را بعد از هر نماز فریضه بخواند پیش از آنکه پای خود را از قبله بگرداند
هر حاجتی که از خدا سؤال کند باو عطا فرماید و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست
که هر که بعد از نماز فریضه پیش از آنکه پاهای خود را از حالت تشهد تغیر دهد سه مرتبه بگوید
استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم ذا الجلال و الاکرام و اتوب الیه
حق تعالی گناهان او را بیامرزد اگرچه مثل کف دریا باشد و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که فرمود که کمتر چیزی که مجزیست از دعا بعد از نماز فریضه آنست که بگوید اللهم
انی اسئلک من کل خیر احاط به علمک واعوذ بک من کل شر احاط به علمک
اللهم انی اسئلک عافیتک فی اموری کلها واعوذ بک من خزی الدنیا وعذاب
الآخرة و بسند معتبر دیگر منقولست که محمد بن ابراهیم بخدمت حضرت امام موسی علیه السلام
نوشت که میخواهم که دعائی تعلیم من فرمائی که بعد از هر نماز بخوانم و حق تعالی بسبب خواندن آن
خیر دنیا و آخرت را برای من جمع نماید حضرت نوشتند که بگو اعوذ بوجهک الکریم و عزتک
التی لا ترام و قدرتک التی لا یمتنع منها شیء من شر الدنیا والآخرة و من شر الاوجاع کلها
و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که بعد از نماز واجب سی مرتبه سبحان الله بگوید هیچ
بر بدنش گناهی نماند مگر آنکه بریزد و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین منقولست که کسیکه خواهد
که چون از دنیا بیرون رود از گناهان پاک باشد مانند طلای بی غش و مظلمهٔ در ذمهٔ او
نباشد که از او طلب نماید باید که بعد از نمازهای پنجگانه دوازده بار سورهٔ قل هو الله احد بخواند
پس دستهای خود را بجانب آسمان بگشاید و بگوید اللهم انی اسئلک باسمک المکنون المخزون
الطهر الطاهر المبارک واسئلک باسمک العظیم و سلطانک القدیم یا واهب

العطایا و یا مطلق الاسارى و یا فکاک الرقاب من النار اسئلك ان تصلى على محمد و آل محمد و ان تعتق رقبتى من النار و ان تخرجنى من الدنیا امنا و تدخلنى الجنة سالما و ان تجعل دعائى اوله فلاحا و اوسطه نجاحا و آخره صلاحا انك انت علام الغیوب

بعد از آن فرمود که این دعا از دعاهای مخفیست که حضرت رسالت پناه صلى الله علیه و آله تعلیم من نموده و امر فرموده که تعلیم حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهما السلام نمایم و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که چون حضرت رسالت پناه صلى الله علیه و آله فتح مکه معظمه نمودند نماز ظهر را نزد حجر الاسود با اصحاب خود ادا نمودند و چون سلام گفتند سه مرتبه دست برداشتند و سه مرتبه الله اکبر گفتند پس این دعا خواندند لا اله الا الله وحده وحده و انجز وعده و نصر عبده و اعز جنده و غلب الاحزاب وحده فله الملك و له الحمد یحیى و یمیت و هو حى لا یموت بیدك الخیر و هو على كل شىء قدیر پس رو با صحاب خود کردند و فرمودند که ترک مکنید این سه تکبیر و این دعا را بعد از هر نماز واجب بدرستیکه هر که بعد از سلام نماز این دعا را بخواند تحقیق که ادا کرده است آنچه بر او واجبست از شکر حقتعالی بر تقویت اسلام و اهل اسلام و بسند صحیح منقولست از احمد بن محمد بن ابى نصیر بزنطى که بخدمت حضرت امام رضا ع عرض کردم که چگونه صلوات و سلام بعد از نماز واجب بر حضرت رسول ص بیاید فرستاد فرمود که بگو

السلام علیك یا رسول الله و رحمة الله و بركاته السلام علیك یا محمد بن عبد الله السلام علیك یا خیرة الله السلام علیك یا حبیب الله السلام علیك یا صفوة الله السلام علیك یا امین الله اشهد انك رسول الله و اشهد انك قد نصحت لامتك و جاهدت فى سبیل الله ربك و عبدته حتى اتاك الیقین فجزاك الله یا رسول الله افضل ما جزى الله نبیا عن امته اللهم صل على محمد و آل محمد افضل

کما صلّیت علی ابراهیم وآل ابراهیم انک حمید مجید و
موافق احادیث معتبره میباید بعد از هر نماز بگوید اللّهم صلّ علی محمّد
وآل محمّد واعذنا من النار وارزقنا الجنة وزوّجنا من
الحور العین و بسند معتبر منقولست که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام از نماز
بر نمیخواستند تا چهار ملعون و چهار ملعونه را لعنت نمیکردند پس باید که بعد از هر نماز بگوید چنانچه
در کتب معتبر مذکور است و بعضی از تعقیبات در باب فضائل سور و آیات قرآنی گذشت و در باب صلوة
نیز بعضی مذکور شده و درین کتاب چون تقریب مذکور نیست و بهمین اکتفا مینمائیم

فصل سوم

در تعقیب مخصوص نماز ظهر است بسند معتبر از حضرت امیر المومنین ع منقولست که حضرت رسول ص
بعد از نماز ظهر این دعا را میخواندند لا اله الا الله العظیم الحلیم لا اله الا الله رب العرش الکریم
والحمد لله رب العالمین اللهم انی اسئلک موجبات رحمتک وعزائم مغفرتک
من کل خیر والسلامة من کل اثم اللهم لا تدع لی ذنبا الا غفرته ولا همّا الا
فرّجته ولا سقما الا شفیته ولا عیبا الا سترته ولا رزقا الا بسطته
ولا خوفا الا امنته ولا سوءا الا صرفته ولا حاجة هی لک رضا ولی
فیها صلاح الا قضیتها یا ارحم الراحمین آمین
رب العالمین فصل چهارم در بیان تعقیب نماز عصر است بسند معتبر از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه استغفار کند حق تعالی
هفتصد گناه او را بیامرزد و اگر او هفتصد گناه نداشته باشد باقی را از گناهان پدرش
بیامرزد و اگر پدرش هم آن قدر گناه نداشته باشد از گناهان مادرش و اگر نه از گناهان

برادرش و اگر چه از گناهان خواهرش و همچنین باقی خویشان و هر که باو نزدیکتر باشد و
در حدیث دیگر گفتهاند و هفت مرتبه استغفار وارد شده است و ثواب عظیم برای ده مرتبه
سوره انا انزلناه بعد از نماز عصر خواندن گذشت و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقولست
که هر که هر روز بعد از نماز عصر یکمرتبه بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم
الرحمن الرحیم ذا الجلال والاکرام واسئله ان یتوب علی توبة عبد ذلیل خاضع
فقیر بائس مسکین مستکین مستجیر لا یملک لنفسه نفعا ولا ضرا
ولا موتا ولا حیوة ولا نشورا حق تعالی امر فرماید که صحیفه گناهان او را بدرند هر چند
که گناه بسیار داران باشد فصل پنجم در بیان تعقیب مخصوص نماز خفتن است بسند معتبر
از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که هر که بعد از نماز خفتن هفت نوبت سوره انا
انزلناه فی لیلة القدر بخواند در ضمان الهی باشد تا صبح شیخ طوسی رحمه الله علیه نقل کرده است
که مستحب است بعد از نماز خفتن خواندن سوره حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس
و قل اعوذ برب الفلق هر یک را ده مرتبه و تسبیحات اربعه ده مرتبه اللهم صل علی محمد
و آل محمد ده مرتبه فصل ششم در بیان سجده شکر است بدانکه از جمله سنتهای مؤکده
بعد از هر نماز سجده شکر واجب است بر هر مسلمانی و نماز خود را بآن تمام کند و خداوند
خود را خوشنود میگرداند و ملائکه را تعجب می آورد بدرستیکه بنده که نماز میکند و بعد از آن سجده
شکر بجا می آورد حقتعالی حجاب از میان بنده و ملائکه بر میدارد و میفرماید که ای ملائکه نظر کنید به
بنده من که فرض مرا ادا کرده و عهد مرا اتمام کرده بعد از آن شکر نعمت مرا بجا می آورد ای
ملائکه چه ثواب او را نزد من هست ملائکه میگویند که پروردگارا رحمت خود را شامل حال
او گردان باز میفرماید که دیگر چه چیز باو عطا کنم میگویند که پروردگارا بهشت خود را باو

عطا کن باز پیغمبر باید که دیگر چه چیز باو کرامت فرمایم میگویند که امور او را کفایت کن بعد از آن حق تعالی
سوال مینماید ملائکه جواب میگویند تا آنکه هیچ چیز نمی‌ماند که علم ملائکه باو احاطه کند مگر آنکه او را شکر گو
باز چون حق تعالی سوال مینماید ایشان میگویند که پروردگارا علم ما زیاده از این احاطه
نکرده است پس حق تعالی میفرماید که من شکر او میکنم چنانچه او شکر من کرده پس فضل و احسان خود را بسوی
او میدارم و او را در مراتب معرفت خود کامل میگردانم و پسندیده باشی معتبر از حضرت امام محمد باقر و امام
جعفر صادق صلوات الله علیهما منقولست که حق تعالی بحضرت موسی علی نبینا و علیه السلام وحی نمود
گرامی موسی میدانی که چرا اختیار کردم ترا از میان بندگان خود برای آنکه کلیم خود گردانیدم گفت نه ای
پروردگار من خطاب رسید که چون نظر کردم بر نفس تمامی بندگان خود هیچکس را ذلیل تر از تو ندیدم برای
آنکه از نماز فارغ میشوی بطرف روی خود را بر زمین میگذاری پس حضرت موسی بسجده رفت و
پهلوهای روی خود را از روی تذلل بر خاک مالید نزد پروردگار خود پس حق سبحانه و تعالی باو
وحی نمود که سر بردار ای موسی و دست خود را بر موضع سجده بمال و بر روی و بر بدن خود بمال
که باعث ایمنی تو میگردد از هر بلائی و درد و آفتی و بسند معتبر منقولست که اقل سجده شکر آنست که پیشانی بر زمین
گذارد و سه مرتبه بگوید شکرا لله شکرا لله و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که صد
مرتبه عفوا یا صد مرتبه شکرا فاگر در سجده شکر اول صد مرتبه عفوا یا العفو العفو بگوید و بعد از آن
جانب راست را بر زمین گذارد و هر دعا و ذکری که داند بخواند مثل یا الله یا ربّاه یا
سیداه همچنین پهلوی چپ رو را بر زمین گذارد و صد مرتبه شکرا شکرا بگوید و بهتر است
در این سجده برخلاف سجده های نماز سنت دستها را بر زمین بچسباند و سینه و شکم را
بر زمین رساند و ایضا مستحبست که حاجات خود را و برادران مؤمن خود را طلب نماید در
تضرع و زاری و مناجات تقصیر ننماید بسیار طول بدهد چنانچه روایت شده و از حضرت

کنند و در هیچ حالت قرب او بخدا زیاده نیست از حالتی که در سجده گریان باشد و ائمه علیهم السلام
سجده‌های بسیار طولانی بجا می‌آوردند خصوصاً حضرت امام موسی کاظم علیه السلام که ابدا از نماز
صبح تا پیش از ظهر سر بلند نمی‌نمودند و سر از سجده برنمیداشتند و اگر در جایی بوده‌اند که مشغول
هدایت خلق نبوده‌اند مشغول آن بوده‌اند که بسجده شد اکثر احوال در سجده مشغول مناجات بوده‌اند و همچنین اصحاب
کبار ایشان این طریقه را داشته‌اند حتی آنکه نقل کرده‌اند که بعضی از ایشان آنقدر طول میدادند
سجده را که مرغ در پشت ایشان آشیان میگذاشت و دعاهای سجده از اهلبیت علیهم السلام
بسیار منقول است و در این کتاب گنجایش ذکر آنها ندارد و بهتر آنها آنست که کلینی بسند حسن روایت
کرده است که عبد الله بن جندب از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام سوال نمود از دعایی که در
سجده شکر بخوانند حضرت فرمودند که چون بسجده میروی بگو اللهم انی اشهدک و اشهد ملائکتک
وانبیائک ورسلک وجمیع خلقک انک الله ربی والاسلام دینی ومحمدا نبیی وعلیا والحسن والحسین
وعلی بن الحسین ومحمد بن علی وجعفر بن محمد وموسی بن جعفر وعلی بن موسی و
محمد بن علی وعلی بن محمد والحسن بن علی والحجة ابن الحسن ائمتی بهم اتولی ومن
اعدائهم اتبرا پس بگو اللهم انی انشدک بایوائک علی نفسک لاعدائک
لتهلکنهم بایدینا وایدی المؤمنین اللهم انی انشدک بایوائک علی نفسک
لاولیائک لتظفرنهم بعدوک وعدوهم ان تصلی علی محمد وعلی
سه مرتبه و بگوید اللهم انی اسئلک الیسر بعد العسر سه مرتبه بعد از آن پهلوی راست خود را
بر زمین بگذارد و بگوید یا کهفی حین تعیینی المذاهب وتضیق علی الارض بما رحبت یا باری
خلقی رحمة بی وکنت عن خلقی غنیا صل علی محمد وعلی
المستحفظین من آل محمد سه مرتبه پس جانب چپ رو را بر زمین بگذارد و بگوید

یا مذلّ کلّ جبّار و یا معزّ کلّ ذلیل قد وعزّتک بلغ بی مجهودی سه مرتبه پس بار دیگر سر را
بسجده بگذارد و صد مرتبه بگوید شکراً شکراً و در روایت دیگر وارد شده است که حضرت
امام موسی کاظم علیه السلام در سجده اول هزار مرتبه العفو العفو میفرمودند و در حدیث دیگر
وارد شده است که آنحضرت در سجود اینها میخواندند اعوذ بک من نار حرّها لا یطفی
اعوذ بک من نار جدیدها لا یبلی و اعوذ بک من نار عطشانها لا یروی و
اعوذ بک من نار مسلوبها لا یکسی و در حدیث دیگر مرویست که حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام در سجده اینها میخواندند ارحم ذلّی بین یدیک و تضرّعی الیک و وحشتی
من الناس و انسی بک یا کریم **فصل هفتم** در بیان اذکاریست که در هنگام خواب باید
خواند بدانکه مستحبست که در هنگام خوابیدن با وضو باشد و بجانب راست بخوابد رو بقبله و
سورهای قرآنی و آیاتی که در باب فضائل قرآن مذکور شد بخواند بهترین اذکار در این وقت
تسبیح حضرت زهرا صلوات الله علیها است چنانچه بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق منقولست که چون
آدمی در جای خواب خود میخوابد ملکی بزرگوار و شیطانی متمرد بسوی او مبادرت مینمایند
پس ملک باو میگوید که روز خود را ختم کن بخیر و شب خود را افتتاح کن بخیر و شیاطین باو میگویند
که روز خود را ختم کن بگناه و شب خود را افتتاح کن بگناه پس اگر اطاعت ملک کرد و تسبیح حضرت
فاطمه را در وقت خواب خواند ملک آن شیطان را میرنداند و دور میکند و او را محافظت
و نگاهبانی میکند تا بیدار شود پس باز شیطان می آید و او را امر میکند که ختم شب و افتتاح
روز بگناه کن و ملک او را بخیر امر میکند پس اگر اطاعت ملک کرد و تسبیح فاطمه علیها السلام
را خواند آن ملک شیطان را دور میکند و حقتعالی عبادت تمام آن شب را در نامه
عملش مینویسد و بسند معتبر از حضرت امام علی النقی علیه السلام منقولست که فرمود که ما اهل بیت را

در هنگام خوابیدن ده خصلت می باشد با طهارت میباشیم و بدست راست میخوابیم و دست را
در زیر سر میگذاریم تسبیح حضرت فاطمه میخوانیم و رو بقبله میخوابیم و سورهٔ حمد و آیة الکرسی
و آیهٔ شهد الله را میخوانیم پس هر که این را عمل میکند بهرهٔ خود را از ثواب دریابد شب و روز ما
بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در وقت خواب یازده مرتبه سورهٔ
انا انزلناه فی لیلة القدر را بخواند حق تعالی یازده ملک را بر او موکل گرداند که او را حفظ
نمایند تا صبح از شر شیطان رجیم و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در وقت خواب
یا چون برخت خواب میرود یازده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد را بخواند گناهان او را بیامرزد
و او را شفیع کند در همسایگان خود و اگر صد مرتبه بخواند گناهان آیندهٔ او تا پنجاه سال آمرزیده
شود و در حدیث دیگر فرمود که کسیکه در خواب بترسد در وقت خواب سورهٔ قل اعوذ برب
الناس و سورهٔ قل اعوذ برب الفلق و آیة الکرسی بخواند و بسند صحیح از آنحضرت منقول است
که هر که در وقت خواب سه نوبت بگوید الحمد لله الذی علا فقهر و الحمد لله الذی بطن
فخبر و الحمد لله الذی ملک فقدر و الحمد لله الذی یحیی الموتی و یمیت الاحیاء و هو
علی کل شیء قدیر از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده بود و در حدیث دیگر فرمود
که حضرت رسول صلعم در هنگام خواب آیة الکرسی میخواندند و بعد از آن میفرمودند که بسم الله
امنت بالله و کفرت بالطاغوت اللهم احفظنی فی منامی و فی یقظتی و بسند معتبر از
حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقولست که کسیکه خواهد در میان شب بیدار شود در وقت
خواب این دعا بخواند اللهم لا تنسنی ذکرک و لا تؤمنی مکرک و لا تجعلنی من الغافلین
و انبهنی لاحب الساعات الیک ادعوک فیها فتستجیب لی و اسئلک فتعطینی و
استغفرک فتغفر لی انه لا یغفر الذنوب الا انت یا ارحم الراحمین فرمود که چون این دعا را بخواند حقتعالی

دو ملک بسوی او بفرستد که او را بیدار کنند پس اگر بیدار شد فبها و اگر بیدار نشود حق تعالی ایشان را
امر فرماید که از برای او استغفار نمایند و اگر در آن شب بمیرد شهید مرده باشد و اگر بیدار شود هر حاجتی
که از حق تعالی طلبد باو عطا فرماید از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که چون انعکس
شب از پهلو به پهلو گردد سنت است که بگوید الحمد لله والله اکبر و سید ابن طاوس علیه الرحمه بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که کسیکه خواهد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
را در خواب ببیند بعد از نماز خفتن غسل کند و چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعتی سوره
حمد یکمرتبه و صد مرتبه آیة الکرسی بخواند بعد از نماز هزار مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد
و بر جامه پاکی که بر روی آن جامه بحلال و حرام وطی نکرده باشند بخوابد و دست راست خود را
زیر سر راست بگذارد و صد مرتبه بگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله
اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم و صد مرتبه بگوید ما شاء الله و بخوابد پس
که آنحضرت را در خواب می بیند و سید مذکور نقل کرده است که اگر خواهد که حضرت امیر المؤمنین
را علیه السلام در خواب ببیند در وقت خوابیدن این دعا را بخواند اللهم انی اسئلک یا من
له لطف خفی و ایادیه باسطة لا تنقضی اسئلک بلطفک الخفی الذی ما لطفت
لعبد الا کفی ان ترینی مولای امیر المؤمنین ع فی منامی و بسند دیگر روایت کرده است کسیکه
خواهد که میت خود را در خواب ببیند با طهارت بخوابد و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام بخواند
پس این دعا را بخواند اللهم انت الحی الذی لا یوصف والایمان یعرف منک بدئت الاشیاء والیک
تعود فما اقبل منها کنت ملجأه ومنجاه وما ادبر منها لم یکن له ملجأ ولا منجا منک
الا الیک فاسئلک بلا اله الا انت واسئلک ببسم الله الرحمن الرحیم وبحق حبیبک
محمد صلی الله علیه و آله سید النبیین وبحق علی خیر الوصیین وبحق فاطمة

سیدة النساء العالمین وبحق الحسن والحسین اللذین جعلتهما سیدی شباب اهل
الجنة علیهم اجمعین السلام ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تزینی بمثلی لی الحال التی هو علیها
چنین گوید مولف این کتاب که برکت اهلبیت رسالت صلوات الله علیهم اجمعین انچه کار واجبه
داورا دو اعمال وعبادات آنقدر هست که در مجلدات بسیار احصا نمیتوان نمود پس اگر کسے
راه بندگے خدا خواهد از سنت آنقدر هست که از عهدهٔ صد هزار یکی آن بدر نمیتوان آمد پس
چه حاجت است بمرتکب شدن اعمال بدعت که از مشائخ اهل سنت جمعی از جاهلان بنجر دان
بمنزلت رسیده وانچه این فقیر درین کتاب بر سبیل اجمال از هزار یکے واز بسیار اندکے
آورده ام اگر کسے بانها عمل نماید تمام وقت او را فرا میگیرد ومجملا طریقهٔ اهلبیت رسالت پناه
صلوات الله علیهم مضبوط ومعلوم است وکسیکه راه متابعت ایشان را خواهد واضح وظاهر است
اول چیزیکه از اعمال ایشان مبالغه بسیار در آن نموده اند وبر همه اعمال ترجیح داده نماز
پنجاه ویک رکعت است که هفده رکعت آن نماز پنجگانه است وباقی هشت رکعت پیشین نافله
ظهر است پیش از نماز ظهر میباید کرد وهشت رکعت نافله پسین که بعد از نماز ظهر وپیش از نماز
فریضه عصر باید کرد وچهار رکعت نافله مغرب است که بعد از نماز شام میباید کرد ودو رکعت
نماز وتیره است که بعد از نماز خفتن نشسته میکنند ویک رکعت حساب میشود وهشت رکعت
نماز شب است با دو رکعت نماز شفع ویک رکعت وتر که بعد از نصف شب ودو رکعت نافله
صبح مقدم بر نماز وجوب میباید کرد وانها در فضیلت وتاکید ثانی مرتبه واجبات اند
که حضرت رسول خدا صلے الله علیه وآله همیشه بر انها مداومت مینموده اند واگر ترک شود
مانند واجبات قضا باید کرد ودیگر از جمله سنن روزه هر ماه سه روز است یعنی پنجشنبه
اول ماه وچهارشنبه اول از ده میان ماه وپنجشنبه آخر ماه وتمام ماه مبارک شعبان

آنحضرت رسول صلی الله علیه وآله برای این روزه بوده اند تا از دنیا مفارقت کرده اند و این
سه روزه اگر ترک شود قضا میباید کرد و دیگر روزه ماه مبارک رجب و ماه مبارک شعبان
که فضیلت بسیار دارد و دیگر از اعمال موکده که فضائل نامتناهی در آن وارد شده است
نماز جعفر طیار علیه السلام است و آن چهار رکعت است بدو سلام و مستحب است که در رکعت اول
سوره حمد و سوره اذا زلزلت بخواند و در رکعت دوم سوره حمد و سوره عادیات
و در رکعت سوم سوره حمد و سوره اذا جاء نصر الله و در رکعت چهارم سوره حمد و سوره
قل هو الله احد و اگر در هر رکعتی سوره قل هو الله [illegible] بعد از سوره فاتحه بخواند نیز خوب است
و بعد از قرائت سوره ها در هر رکعت پانزده مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله
الا الله و الله اکبر و در هر رکوعی و در هر سر برداشتن باز از رکوع و در هر سجودی و در
هر سر برداشتن از سجود ده مرتبه همین ذکر را بگوید و سنت است که در سجده آخر بعد از تسبیحات
مذکوره این دعا بخواند سُبحانَ مَن لَبِسَ العِزَّ وَالوَقارَ سُبحانَ مَن تَعَطَّفَ بِالمَجدِ وَتَکَرَّمَ بِهِ
سُبحانَ مَن لا یَنبَغِی التَّسبیحُ اِلّا لَهُ سُبحانَ مَن اَحصی کُلَّ شَیءٍ عِلمُهُ سُبحانَ ذِی المَنِّ وَالنِّعَمِ
سُبحانَ ذِی القُدرَةِ وَالکَرَمِ سُبحانَ ذِی العِزَّةِ وَالفَضلِ سُبحانَ ذِی القُوَّةِ وَالطَّولِ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِمَعاقِدِ العِزِّ مِن عَرشِکَ وَمُنتَهَی الرَّحمَةِ مِن کِتابِکَ وَاسمِکَ الاَعظَمِ
وَکَلِماتِکَ التّامَّةِ الَّتی تَمَّت صِدقاً وَعَدلاً اَن تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَاَهلِ بَیتِهِ
بعد از آن حاجات خود را از حق تعالی بطلبد و چون از نماز فارغ شود تسبیح حضرت فاطمه زهرا
صلوات الله علیها بخواند و در احادیث معتبره وارد شده است که هر که این نماز را بگذارد
گناهان او آمرزیده شود اگر چه بقدر کف دریاها و ریگ بیابانها گناه داشته باشد و دوازده هزار
از برای او بنویسند که هر حسنه بزرگتر از کوه احد باشد و این نماز در هر وقت

بتوان کرد و بجای نافله شب یا روز بتوان کرد و در حدیث است که هر شب یا هر روز بکن و اگر
نتوانی هر هفته یکمرتبه بکن و اگر نتوانی ماهی یکمرتبه بکن و اگر نتوانی سالی یکمرتبه بکن و در شب جمعه و روز
جمعه فضیلت این نماز زیاده از سایر ایام است و در حدیث معتبر وارد شده است که اگر کسی را
حاجتی ضروری باشد استعجال این نماز را بکند بی تسبیحات و تسبیحات را در راه بخواند و اگر کسی
ایشان را اگر گذشته نداند و بخواند ثواب این نماز را دارد و اگر کسی یاد دعاها و آداب دیگر در
کتب دعا ثبت است واقع سازد بهتر است دیگر نماز حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است
و آن نیز چهار رکعت است به دو سلام در هر رکعتی بعد از حمد پنجاه مرتبه قل هو الله احد بیاید
خواند و به سند معتبر وارد شده است که هر که این نماز را بکند چون فارغ شود میان
او و خدا گناهی نمانده باشد و به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که
دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه قل هو الله احد بخواند چون فارغ
شود گناهانش آمرزیده شده باشد و دیگر نمازها و دعاها و اعمال بسیار است و از کتب
مبسوطه علما طالب بیابد بجوید و باینجا ختم میکنیم این رساله را والحمد لله وحده و صلی الله
علی محمد و اهل بیته الطاهرین